GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0566
4	Work Number	D 2208
5	Page No (From... To)	1 to 129
6	Name of the Work	VEDANTA RASAYANAMU
7	Subject	A CHRISTIAN POEMS

A Christian Poem.

౧ శ్రీమంతుండు సమస్తలోకజనస్తోమపాపసంహార
శీలుండుమాన్యుండుశ్రితావనాదరగుణాలంకారు
డామ్నాయచూడాముఖ్యాశయపేక్ష్యుడవ్యా
యుడఖండస్వాంతిసర్వేశ్వరుండామోదంబు
నబ్రోచునెల్లప్పుడుదాసామాత్యచూడామణిన్
౨ క॥చ॥ అనుపమతాచర్ణసిష్టమరియాంబతనంద
నుడైత్రిలోకపా। వనులుమహర్షినుభావులనవద్య
చరిత్రులుసన్మనస్కులున్। దనుగొలువన్నిజాశ్రితవి
తానముబ్రోచినయేసునాధుడిం। పునసెసగన్
౩ నిరంతరవిభ్రాతిధర్మశీకులదాసమంత్రికిన్॥ తే॥ శశ్వ
దఖిలప్రపంచరక్షాచణుండు। తండ్రిసర్వేశ్వరుం
డునందనుడువార। విరువురుగలనెయ్యమణ్ణి

వేదాంతరసాయనం అవతారిక

నర్మసత్కృతి ముఖంబున వానికి తారకేందు భాస్కరులుగ
౧౨ లంతగాలము నిశంబు గరంబు బ్రసిద్ధి జెల్వగుగ౯॥ వ॥ తావృ
నవ్వుడు మధురవాగనుబంధంబుగా వేదాంతరసాయ
నంబను నీకృతిప్రబంధంబు రచించి మాకంకితంబు జేయు
మని సారఘనసారతాంబూలజాంబూనదాంబరాభ
రణాది సత్కారంబు లొసంగి నసంతుష్టాంతరంగుండనై
౧౩ కృతిపతి వంశావతారంబ భివర్ణించెదా॥ మ॥ తరుణాదిః
క్షితవారిరాశిగత రాగద్వేషుడా మన్నియ వతార|శిరహ
స్యార్ధ విధిజ్ఞుడూర్జిత్రన యుక్లిష్టక్రియాశాలిబ్రా|సుర
విజ్ఞాన వివేకశాంతనిధి సుశ్లోకుండు గంణ్యుండనా|హ
రితాంభి ఖలి ముఖీంద్రుడా ప్పుచ్చు విబ్రహ్మాదీనవిత్త్రాజ్ఞు
౧౪ డై॥ శా॥ దిగ్వామాంకుచ వక్త్రశ్రీతా యిత యశశ్శ్రేష్ఠ ముత్తి
సుధామాధురీ|వాగ్వైచిత్రు నిరాకృతద్విరసనస్వామ
లోకులం బారరస|మర్గ్యస్ఫూర్తుల్ ప్రభవించిరుత్తములు
తన్నాదీంద్రు గోత్రంబున౯|ఋగ్వేదాంబుధి పారగులేసు
జనదారిద్ర్యాంధకారార్కులై॥ తదీంతాన్వత్రమంబు
౧౫ న॥ మ॥ లలితశ్రీ నిలయుండు సద్గుణగణాలంకారు
డుదార్ధధిమం|డలకల్పద్రుమమిందుకుందఘనసారాభ్ర
వేయభాషా విభూ|హల భృద్భవళ్ళి యుశస్సు ధాంధ

వళితాజాడుండుగాం క్షీరవార్ధి౯ శశిలతావాలము బుట్టెం
౧౬ మల్లరసనామ మామాత్యుడు శ్రీవిష్ణురీతి౯॥ సీ॥ ఎవ్వాని యశము
రాకేందు మందారచం|దనకుందచరములకెనుగు చుట్టె౯ మెం
వ్వాని సంపత్సమృద్ధి నానా హరి|తూర్ణాలంగతా ద్వర్ణలకెం
గుంపసిడి|వెలు వ్వాని పరిపూర్ణ కృపనిరంతరసుహృజ్జనలి
తావనికి వసంతసమయ|మెవ్వాని కీర్తి దంబు హీనదుర్జన
౧౭ మదేభపరంప రకుకరాటపాకలంబు బ్రబలెనాతండు నిగమ
శాస్త్రప్రసంగ|చతుర తాంశాలి సకలదేశక్షితీశ|మండలా
ప్తైనరంగసన్మానితుండు|మల్లరసమంత్రిమణి ధరాముం
౧౮ డలము న॥ ఉ॥ ఎల్లప్పుడబ్జి పెష్టితమహాజనసన్నుతిగాంచె
నా భళీ|మల్లరసాబ్ధి మానుడ భిమానధనుండు రుదీవిశేషవా|
గ్వల్లభుడింద్రతుల్య విభవస్ఫురితాలయుడబ్జలోచనా|
పల్లవకాముకుండుపరిపాలితబంధుసుహృజ్జనుండన౯॥
౧౯ తే॥ అతని యర్ధాంగలక్ష్మి ఘుబ్బాంబ యలవ|సిష్టునకరుం
ధతి యుపోలె జన్నెసంగె|నాత్మపతిహితకారక్యభురలిస్వభా
౨౦ వ|ముననిజాశ్రితరక్షణమున ధరిత్రి॥ క॥ ఆముద్దాంబిక
తోన్ని డి|మామిళ్ళ కులాబ్ధి పూర్ణిమాచంద్రుడన౦|
గా మల్లరసార్యుడుగా|రాముం డవిసకలసంపదలభా

౨౧ నిలుచుఁ॥ శా॥ ఆజ్ఞా యామణి యందు మల్లరసనాహా
మాత్యవరుఁ డంచు చే తేజాతప్రతిమాన రూపనిధిబు
ద్ధుఁ బర్వతాంబిఖుల్లరా తాఁ జైవాతృకతార హారనవము
క్తాస్పష్టోక్తిఁ మహా తేజస్వి గుణారత్నరాశి బడసెన్
౨౨ ధీమంతులగ్గింపఁ గన్॥ క॥ ఆయతశక్తిన తీనటు నాయత
నా యుతసమస్త హారిచంతధరా నాయకభూదిసభా
స్థలి యాద్వైయతలరెన్ బర్వతాఖ్యుఁడా రుద్రులు బొంగడన్॥ సీ॥
౨౩ తన భువనాధినందన్య వితీర్ణమె ఘుముఘు నవనీపకనీప
వనులఁ బెంప తన భాగ్య భాస్కరోదయ మశేషసుధీంద్ర
చారిద్ర్యగాఢసంతమస మడఁప తనయవారిత శౌర్య
దవహుతాశ జ్వాలసమధారి తూలపుంజము దహిం
ప తన పరిపూర్ణచంద్రగుణాలతాంవితాన ముహారి
౨౪ తాయమానములఁబ్రోక తనా సర్వేశమంత్రు చింతన
సుధారసాంబురాశిని మగ్నచిత్తాబ్జుఁడను పూమా
నగాంచీరర్ద్వైరర్ సమాహింతుండు మహితనయనా
౨౫ లిపర్వతమంత్రి మాళి॥ తే॥ తనన యవివేకగాంచీరర్
ద్వైరర్ దానగుణాసమగ్రత లకుమెచ్చి కుతలపతులు
తనుదరిత్రి ధనీపర్వతప్రధానుఁ డనెడి పేరున బిల్వంగ

౨౬ నతఁడు సంగ॥ క॥ ఉమరైదు పతనమున వాక్ప్రమదవహా
గరిమకమలభాగ్యాన్నతిభూ రమణీమణి శ్లాంతిసమా
౨౭ తర్తిమణీ ధణీ మంత్రిసతి మిఖాంబిక యాంగ డన్॥ తే॥ ఆధ
ణీపర్వతప్రధానాగ్రగణ్యు డాత్మహితకారి ధుర్య
రైయ యనుదినంబు దనరె డుము ఖాంబ యందు నంద
ను నిఘునక శాంనిధానుని రాయప్రధానుఁగని యె॥ క॥
౨౮ ఆరాయన రతి నాయకాకరరాజకుమారరూపరమణీ
యతను తిరా యని తనురాశి కులు గారవము
౨౯ నఁ బొంగడవాంసిగాంచె ధరిత్రిన్॥ సీ॥ దిగ్వధూరాజవీధి
కలకుహారదామంబ రమ్యవవా నివం చుక్తిన్ దీ
నార్థలోకకలతా నికాయమునకు ప్రాకరమ్యసెవావి
నిభాగర్లక్ష్మి రమణీయర్గుణారత్నరాశి కేపేటికయ
రమ్యసెవావి నితూరంబు జంబు మహితవిదార్యనట్టీమ
30 గోళిపర్తనరంగముర మ్యసెవావి జిహ్వాచలంబు తం
డు బెంపొందెబుధురైన్నధాత్రిసకల భూసురాశీర్వ
చన్నరపూరితోరాజ్వ లాయరారోగ్యపుత్ర
పౌత్రార్థయుతుడు ధాత్రుతా శాంతిరాయప్ర
31 ధానవతాంశ॥ చ॥ శారదచంద్రచంద్రికలజాడల నం

వేదాంతరసాయనం - అవతారిక

టి మరుత్తరంగిణీ। సారతరంగ ద్రోణికల సంగతినొందిపృ౦
రాతనస్త్రీలో। శంరుయశస్సు దర్శిగమించె యొప్పుడురా
య పక్షిస్త్రీహంసకుల్। భూరితుషారరాష్ట్రీ నగము
౩౨ ఖిలిముల యొప్పి విహరరధామముల॥ క॥ ఆ రాయ
మంత్రికులసతి। గ్రైరా జిలుసకలసద్గుణాంబరణాద
యా। ధారసుకృతశాలిని శృంగారాంబికబుధులు
33 బాంగ దగాంచిరకీర్తిన్॥ క॥ ఆ శృంగారాంబికతను। సొ
శిలిగుణాప్రయుక్తిశాంకరియలభూ। తిశుబలి
భజింపఘునద। యాంశరనిధిరాయమంత్రియబి
౩౪ నంతికెక్కెన్॥ శా॥ శృంగారాంబికయందు రాయశౌచి
వస్త్రేష్ఠుండు రాజప్రధా। నుంగాంచిరలినిధానుదా
ససబీపేంద్రుగేసముషిసాంద్రు విన్। శృంగారాంగుల
సూనులంబెడసెను శ్రీమంతులో వాజ్మరు। ధంగా
భంగతరంగపాండురసమాఖ్యాపూరితాశాం
౩౫ తులన్॥ క॥ అంచగ్రజుండు రాజప। మందారద్రుమం
శిబిక్షమాభృత్కర్ణార్। మందపితోశ్రేఫుషితబుద్ధి
౩౬ సంతోషహుండగుచు జగతిసన్నుతిబడసెన్॥ సీ॥ పాంటిర

A Christian Poem

దరవాఙ్మృభూంటిలమాన్రాత్ర్యకోటిరరుచులతోప్ర
మ్మలాడి। నీహారనూత్నముక్తాహారపద్మనా। భాంహార
పటలిపెంపధిగమించి। బృందారకేభరాట్కుందారవిందస
న్మందారములతోడ దూపాండుసళ్ళి। యాకాశవాహినిరా
౩౭ కాశశాంకసుధాకాశతతులతోదగఫుజేసి। దానగుణాశా
లిరాజప్రధానపాళి। భువనసన్నుతకీర్తిసుభూప్రముతల్లి
ప్రబలెకతుబంతరాజాధిరాజకులస। భాస్థలీకేళివిహార
౩౮ నాపాటవమున॥ మ॥ అప్పుతాంశుప్రతిమానరూపనిధి
రాజామాత్యశంభూర్ణలుడు। త్తమవిద్యాన్నికేతేష్టితాదర్శ
దుడు దీర్ఘదర్శిహితోర్వీశజా। లమనస్సాద్వసత్పుత్పరా
క్రమము నేలాలిప్రభూతికటా। క్షమునర్సుస్థిరకోండవి
౩౯ టినగరసాంమ్రాజ్యవైమైలకిగడున్॥ మరియును॥ మ॥ మదిరా
క్షిమదనుండు రాజపమహామంత్రీంద్రుడుద్యన్మహాంబుధ
లీఖానుకృపాను లబ్ధమదవన్మాతంగమాణిక్యహా। రదు౦
కూలాదిసపత్నరత్నదశవర్యాస్ఫారసాంమ్రాజ్యలి। క్ష్మీ
దనాప్తైకబుధకోటి చేకూర్న నగబుల్ సైరపట్టణాంధాళిపిరైయి॥
౪౦ తే॥ అతని యర్ధాంగలక్ష్మి యత్నాంబధాత్రిబ్రోచలెపా శీల్య

గుణాలంకారామయగుంభము౹బుట్టినింటికి గండములౌ మిట్టినిం
౪౧ టికెక్కవెతితనయుడుగా రివిసడించె॥తే॥ అమ్మహారాజ
మంత్రియక్కాంబయందు౹నందనులగాంచెనలువురసుం
దరాకృ౹తులయశోంధవళీకృతాఖిలదిశాంసమూహు
౪౨ లవిధాతనాలుగుమోములట్ల॥సీ॥భువనాభినందితవైభ
వముననతిసెన్నవన్నగా రికిసాటియన్నఘనుడు౹సరసవి
ద్యావిశేషచమత్కృయాసిద్ధితో యజ్ఞాసనునుద్ధిరాయ
ఘనుడు౹తరుణీమనోజ్ఞసుందరతావిభ్రాంతిశ్రైరాజాత్మ
జుడుదేవరాయమంత్రి౹ధీరత్వనివార్యవిశారదంగభీరతా
౪౩ స్థిభార్గవరాముడానందరాయమంత్రి॥వీరునలువురు
పెంపొందిరాదారజగతి౹రాజపామాత్యభార్యనాతి జరి
ల్లు౹ఘనసుగుణారాశియక్కాంబికాపిబంధ౹విమలతరశు
౪౪ త్రిముక్తాఫలములనంగ॥ఉ॥ అందరకగ్రజన్ముడుగుణాం
బుధియన్నయకిట్టరిత్రునిం౹పొందునరులీసమానులని
రాయుక్తతరింబలుకంగగూడదు౹మ్మంచరగోత్రుగోత్రరి
పుమారకుమారులసాటిగాంగణిం౹పందగుధైర్యవైభవ
౪౫ సమంచితరూపభుజాబలంబునన్॥తే॥చిరయశోభాగ్య
సుగుణప్రసిద్ధమగుచు౹బుధివిలాసపలనుతిగన్నయి
న్నయప్ర౹ఖ్యాతికుమారచతుష్టయముతులభక్తి౹నలరి

౪౬ నిరతంబుదనకిష్టమాచరింప॥శా॥ ఆ యక్కాంబికసంతతంబు
నిజసేవాసక్తిం వర్తింపగా౹శ్రీయజ్జైష్ణ్యాశాంతికిన్ బెలెప్రకాశిం
చెన్ జనంబెన్నదిఘ్నార్యయు భార్గవసుపుత్రపౌత్రధనధా
న్యాళిం దీర్ఘాయు భావిసు౹శ్రీయుత్త్రిన్ధరరాజమంత్రిమణిప్ర
౪౭ ల్పైనార్యధసన్మాని రై॥కం॥ ఆతని తమ్ముడు సుగుణా౹ఖ్యా
తుడు దాసప్రధానుడాదిత్యసుతా౹బ్జాతహితుల మెచ్చ
౪౮ డుని జాదాత్మ్యత్వవిభాసమగ్రుతలనించుక యుర్॥మ॥ప్ర
కటారాతిచమూభయానకఘునప్రాకారశౌర్యంబులన్
సుకరశ్రీదగుబంధరాఖ్యనగరిన్ సొంపొందు దీనార్తిలే౹ల్ప
కభూజంబన దాసమంత్రిరుచిశుంభద్రత్నజాంబూనదా౹ది
కవస్త్రప్రకరాన్వితాంయతనసద్భీరులన్ బ్రశంసింపగన్॥ఉ॥
౪౯ ఏసుకధాసుధాలహరిరొయ్యివగౌరుని జాశ్రితావనో౹
ల్లాసమనస్కుడూర్జితకళానిధిశారదచంద్రచంద్రి
కా౹భాసురకీర్తిశాలి పరిపాలితబంధుసుహృజ్జనాళినా
వాసివహించె దాససచివప్రభుడారమహంతలంబినన్॥
౫౦ ఉ॥ ఈ విభుపట్టుగావ్వుదయకిమ్ముగభీరతకిక్క తాళ్ళ కిన్ దా
పుసుకీర్తిక్రిన్ గనిగానవమ్మెలకాస్పదమేసునాదపుర౹జావి
ధికొంటపట్టుబిరసంపదశాస్త్రయభూమినీతికిన్౹దివియనం
౫౧ గబాళ్లపుగుధర్మికులదాసనమంత్రిరొమ్మగన్॥సీ॥తనదా

నసంపూర్ణతకు జెంచరించి కల్పకభూజమాకులపా
టు జెందఁ, తనమహాగంభీరతకు జావిబొంది యంబుధిరాఁ
జు భంగాప్తిమొరలు వెట్టఁ, తనదిగంతసమావృతయశం
బునకెం నొడ్డని యతిహిమవాంద్రి కట్టియలు ద్రోయ, తన
తనూసౌభాగ్యమునకు దిత్యజమెంబకంముదాప్పు
౪౨ డంతం తగాఁ తెజెందు, బ్రిబౌనిస్థాత్రీరాజాధిరాజ
కులస, భాంతరస్థితనానాకళాభిరామ, సుకవిభాషా
విశేషసంస్తూయమాన, మహితగుణాపాళిదాస
౪౩ యామాత్య వతాళి॥చ॥ సురతరిచెక్కనెక్కి గజసూద
నుకంతమున ప్పోరె వత్తి, శ్వరుగతి లోసిరి వెలుగు వక్షము
క్రుక్షిప యుశపరాధిలో, గరవుగలంచి వాణి జడగప్పి
భుజంగమరాట్ఫణాపరం, పరలనటించిదాసఘునభా
౪౪ సురత్త్రాజె లంగదిక్కులన్॥సీ॥ అధినాథసేవాని యతిబా
యదాంకసారి యథర్ధ లనందను లట్టులరయ, నత్తమా
మలమూటకడుగుదాటి డాకెంతపురుషోత్తలం డుదుప
రులగూర్చి, హితబంధులకు నిష్టవృత్తాన్నములొసంగు
నాదరించు గర్భ బుచేదపాల, నల్లనూనదాకారొనెకల్పు

౪౫ డాక్కరి పల్లుతనకున్న కలిమికిగాన దుగర్వ॥వతారయాంసా
బ్ధిపోక యింతులగుదురు లేరు, టంచు బుధులెన్నగర్త్రి జెంప
లెరెదాస, మంత్రివరు భారతీసద్గుణామణిక దంబక
౪౬ లితహృత్పటి యన్నాంబికావధూటి॥తే॥ ఆయన్నాం
బికయందు యోగ్యులయుతుల్ సుతులగాంచె సూరి
స్తుతుల్, న్యాయనిధిధాసన చిప్పుడు, రాయసమం
౪౭ త్రీంద్రుదేవరాయామాత్యుల్॥సీ॥ శ్రీమహాసర్వేశుం
తాంసదాచారగరిమ నబ్రాము నిసరికివచ్చు, పరిపంధి
ధృష్ట్యంకర భుజాదండవిక్రమలీలదావీదుపు
నుని బోలు, భువనైకకీర్తిప్రభుత్వ ప్రసిద్ధిచే సలస
లోమునిసాటి బలుకఁజెల్లు, సుజనానురూపభాసుర
ధర్మకార్యసుస్థిరబుద్ధి తోఁ భువ్వితోసెనరయజాచు
౪౮ నిత జనికమేంద్రులు ననుతింప నింపెసంగ, విశ్వతవితర్ణ
శాంతిసద్విభవశాలి, పావితబుధాళిభాంధవపు
దృహాళి, మహితగుణాపాళిదాస యామాత్య
౪౯ వతాళి॥సీ॥ శ్రీముఖవళిపవంశావ్యుత్తారదధిచం
ద్రు, దాంక్రితజనవాంఛితార్థదుండు, సత్యసం

ధాచాంకర్రి చరణాబ్జభజనుండు గురువశిష్ఠము నేంత్ర
గోత్రజుండు, జగతీసురాశరవిచఃప్రాప్తవిభవుండు కే
మనియయ్యసత్రియాక్షర్మతుండు, శరదభ్రహారపాం
డురకీర్తిధారేయుఁడభిరమ్యరూపసారాణాంబ
౯౦ కుండు, శ్రీనివాసాఖ్యమంత్రిసదావిజైక శారద్విరచ
నాచమంత్రియావారుల్వేడగుచు, బరగబెలపాంచేన
కలసంపత్సమృద్ధి, మహితనయశాలిదాసయా
౯౧ మాత్యవితాళి॥ షష్ఠ్యంతములు॥ క॥ ఏతాదృశగుణా
మణికధునాతన విఖ్యాత్మసారావనజదినమణికి కిన్।
జాతుక్రాను వాగధరికి భూతాదిమహగణికి మిదిశపు
౯౨ ద్వీపప్పణికి కిన్॥ ౧॥ క॥ సర్వేశమంత్రభజనా, ఖర్వత్వ
హానునకు వనధిగాంభీరునకున్, బర్వేందుహాసు
రయశోసాం, నిర్వహునకు నితర్కధర్మ నిరతాత్మునకున్॥
౯౩ ౨॥ క॥ శకలాంశాంగతనానా, ధికకులాధరణాంనకు
సాహితీసంగీతా, దికళా శరణునకు సుధీ, నికె
౯౪ కస్తుతశారద్వనైపుణ్యకేవరణునకున్॥ ౩॥ క॥ ధైర్యాభ
హసితకనకాం, హార్యునకమరావతీధవాధికసం

పద్ధుర్యునకున సమాశుగసాం, దర్యునకశ్రాంతపారిషి
౯౫ తమహారుర్యునకున్॥ ౪॥ వ॥ అన్వాంబారమణునకు
సముపన్నత కల్యాణగుణాసమూహునకున్ సం
పన్నకినాక్షిక్షినిబ్రా, జన్నిజగేహునకు నధానసన్నాహు
నకున్॥ వ॥ అంకితంబుగా నాయొనర్పంబూనిన
వేదాంతరసాయనంబను మహాప్రబంధంబునకు
కథాక్రమంబెట్టిదనిన॥ శ్రీసర్వేశ్వరాయనమః॥
౧ క॥ శ్రీనిగమాగమముఖవిద్యానిపుణుడు శాం
తశమదమాదికసుగుణశాం, భోనిధి జ్ఞానప్రియ
నా, భూనుతుడాక భూసురుండు బాలంచు,
౨ సుకీర్తిన్॥ చ॥ అతడుసమానభాసురజనాభినుత
స్వచరిత్రుడై సుఖస్థితినిజమందిరంబున వసింప
నొకానొకనాడు హాసవ్రతి, ప్రతిముకుశాంతవర్త
నుడపారకృపాకరమణియై మూర్తిదై, శతధృ
తిపరవతయ్యయనుసద్విజుడాంక్షరుడేగు
3 దెరగన్॥ మ॥ ద్విజరత్నంబు విధూతకల్మషుడు
భవిజ్ఞానగణుండు బుధ, గర్జురాంబి శ్రుతి

వేదాంతరసాయనం

శాస్త్రపారగుండు బ్రహ్మాదినచేతస్సుధీ। భజితయుండు లపర్వ
తాత్మునిగనిసర్వశక్తిఁ దదయాంఘ్రి నీరజయుగ్మంబు భజిం
౪ చితత్వకళలవార్తలే వేడ పొందంబునన్॥ ఆ॥ చదువులె
న్నిగలవు జగతి నన్నిటికెవ ప్రస్తవనపు మతి విశ్రాంత శమ
ద। మాధికుడవుగాన నడిగెద నొకమాట। నానతీవల
౫ యు మహానుభావ॥ క॥ అదియెయ్యది నాశైరుగింపవె
దము దెనేపెల్లుడగ భజించి దురితములే। వదలి వెనుజుం
డుమహాత్మ్యము। దుదనెబ్బిధిగాంచు నొకతుకము గూడె
౬ లియన్॥ క॥ నా విని జ్ఞానదృష్టి శ్రీ దేవశిఖామణి శివలస్సు
ధీజనవినుత। ప్రావీణ్యశాలిసకలకళా వ్రతమానవ
౭ సుడు పర్వతాఖ్యుఁడని యెన్॥ ఆ॥ మేరలేనికరుణా
మితీశనినీతియు। ముట్టులేనికాంతి మహిమ దివిరి। మొ
దలు తుది యు నామమును రూపమును లేక। వెలుఁ
౮ గునెవ్వడతడె వేల్పు జగతి॥ తే॥ అతడు సర్వేశుడాప
ద్భయాంధకారచండభానుండు కుంటసంసారబం
ధ। మోచనుడుగాన తద్దైవమును భజించి। కలుష
౯ ము దగ్ధించి జనుడు పవాత్మ్యము నకలుగు॥ కే॥ ఈత్మ
తినితరములగు వేల్పులె। మతిగాల్పకకామమోహ

A Christian Poem.

హాముదమత్సరతా। దృతమెలగకసర్వేశ్వరు। నతిభక్తిభ
౧౦ జించి ముక్తుడగు నరుడరయన్॥ తే॥ ఎంచిచూడగ సకలప్ర
పంచమునకు। కర్త సర్వేశ్వరుడు వేరొకండు దైవమె చటు
లేడని తథ్యశాస్త్రనససి ముక్తి। పదవిగాని పాపపుంజంబు వ
౧౧ దలుమయ్య॥ వ॥ మ యిసుక్కె విశేషంబు గలదు తొల్లి
సర్వేశ్వరుండు తనయపారకృపానీతిప్రభావప్రసాదం
బులు ప్రపంచంబునం బ్రకాశింపడు దేశీకతనీయోగంబు
నప్రజలకై దురవస్థం బొందని విశిష్ట సంతానంబు నకం
తరాయంబుతోనే మోక్షంబుసంగమునం షాపవతారంబు
త్రియేసునాథుండన బరగి యమ్మహాత్ముండు లజేసిన కార్యం
౧౨ బులు చెక్కలుగలవవి యెల్లవివరించెద॥ మ॥ ఘనజాంబూ
నదరత్నశాఢవిచరత్కాంతాకచాబద్ధనూ। తనసూనప్ర
జవాసనాగత సుధాంధసింధు కల్లోలిని। వనజాతాంత
రసంభ్రమన్మధుకరవ్రాతస్వనోదగ్రుతన్। జినభళ్లాభ
౧౩ కమొప్పునెప్పుడు రమాసీమంతినీవాసమై॥ ఉ॥ సారక
ళాధిరాడుపలసాలశిఖావళిపై వసించి బ్భం। దారకసుం
దరవుణాయులనం దనశానవసూనరాజిచెన్నారు పురిం
సువర్ణమయహర్మ్యవిహారి వధూజనాళికిన్। సా

రకీరసంగి వేతికెను నిసాంగుదు కాంత పురంపు వేడ ముల॥
౧౪ ఉ॥ ఎచ్చోట వజ్రకుట్టిమము లచ్చోటు కనుడుర్వి కవాటసంకు
లం। బెచ్చోట పచ్చరాచిగిరబోదళు కొరత్తె కుపొందున్నదిం
ద్లబా। రెచ్చోటు పద్మరాగమణి బృందవిచిత్రితసౌధజా
లకం। బచ్చోట నింద్రనీలమణి హేమనిరారగృహావళుల్ బు
రంబున॥ మ॥ అలరున్ గేళి గృహాంగణాస్థలములందం
౧౫ బైరాజపత్రాయతాక్షులు నర్తింపదదంఘ్రి పల్లవరుచి
స్ఫూర్తిం విజృంభించుచు। కప్పలఁ జాయలు నించు ముత్తె
యపు ముగ్గుల్ జూచి యచ్చోటి లేఁగలనంబా డిర
౧౬ మబ్జశంకగది యర్గ్రీడావనీకేరముల్॥ ఉ॥ కోటలు
లమేల్ బసిండి జిగిగోడలమేడల జాతికెంపురాని
టలరారు వాకిళులనీటి కొలంకుల నమ్మతావిపూ
దోటల భూరివైభవము తోరసమరావతి గ్రేణి జేయు
న। ట్టీటికి సాటి జెప్పగ భువిన్ గలవె నగరంబులెన్నగన్॥
౧౭ సీ॥ చతురాస్యుడను మాటనతిశయిల్లు దెకాని। శ్రుతి
వాదములకు దాకొర్యనగలండె। పరశు వృద్ధానెనటన్నది
రుడుక్కటి యొకాని। చిత్సు సత్యుడుగాలుఁద్రుప్పగలడె।
శ్రీ దుండు డున్న ప్రసిద్ధి మాత్రము కాని। యిరాగి కర్మికి సరి

రాగలండె। మూపున నాగవి మోచుటింతి యొకాని పాడి
౧౮ పంటలతో డప్పు బలుగలండె। జగతి మాతానటంచననిన
గుంటు కారగ్రాతజమచ క్రీస్తు నిల్వి త్రపుని ప రి। నమ్మ
హరారాజ ద్వాని బ్రాహ్మణులు నృపులు। వైశ్య కులజులు
౧౯ శూద్రుల వారల మహిమ॥ తే॥ పాందములు గల్గినదిక
మెప్పుడ వటించు। మేరుమాదరములనేరు తేరుగవులు।
తా పుదర లకెపెలపెల బోవుచుండు। వనుచుసుర
౨౦ దంతి నగుంపటి ఘనగజములు॥ క॥ రంగల్లక్షణ
యుత సర్వాంగములఁ జెరవ్యకారంచనాహార్య
పటుత్వంగములు జవన ఘోతకు। రంగములు బు
౨౧ లేవసతురంగములరయన్॥ క॥ ఒక్కొక డూదు దరివంగ
డిమి। చెక్కులు బవరాలజ యమ్ముపేర్మిగొనినపే।
రుక్కతునియలు భుజాబల। దిక్కరులు భటులు మ
౨౨ హాదృప్తి సిద్ధులు బురిన్॥ తే॥ సాటిగా జూచి మెచ్చుర
చ్చరలతవిరు ప్రాయమున సాటిపొంట్లగాయకము
న। నలరు జారవ రోంపుష్పభాళి వెల్లౌత్రాటుదా
౨౩ టులు బరిపెలజారటులరయు॥ క॥ ఆపురవరమునక
ధిపతి। ధ్రైమైపరిపందిక్షమాతలాధిప భయదా। టా

పతితపావనత్వైచిత్ర్యపాలవతంస మింపెసగనెల్లఘ్రుడుగ॥సీ॥
౨౪ ఎంతవెదకినన ర్థికిచ్చుపృచ్ఛుతెతానియడియాంసచె
ప్పిరి వేదనుతులేదు పేదలవిన్నపంబాదరించుటెతానిమ
నసులారనబరాకు గానుటలేదు పాడిదప్పకనేల
పాలించుటరయతాని న్యాయంబువీడినదకేలేదు
బహుసుహృద్భటకెరాటెపైకలారిమటయతానివినా
౨౫ టికినసహాయయింతలేదు రాచకెడుకుల ఆరనేన
రాచకెడుకం సాటియెమ్మెటికనిమాటిమాటికెల్ల
ప్రజలుగానియాకనకలసంపత్పుష్టిప్రబలుహ
౨౬ వత్వైచధరావిభుండు॥క॥ఈచందంబునపావ
తిత్వైచక్షితిపాలుడరిస్ఫుపాలకమడశ్రీస్వాచణు
డైబుధులెన్న మహాచక్రము ధర్మనిరతినేలుచు
౨౭ నుండుగ॥సీ॥సమధీతవేదశాస్త్రపురాణవిద్యావి
చక్షణుండాశ్రితరక్షణుండు ఘనతాపహరా
హారాగద్వేషవాత్సల్యసాధకుండునయా
ర్థబోధకుండు యమనియమాదిమహా

ష్టాంగయోగానువర్తనుండుసు ధీప్రకీర్తనుం
డు శాంతిక్షమాదయాసత్యశౌచజ్ఞానరాజి
౨౮ తుండుజనైకపూజితుండు జ్ఞానబోధాఖ్యయ
తికులసార్వభౌముడు కృతప్పులబెట్టెంక్లనుండనెల
వుజేసెకెంనియుండుదమగుల్చు శిష్యతతికి వల
౨౯ యునధర్మంబుదెలుప్పుచునలఘుమహిమ॥ఆ॥
కెంటాకనాడుపైచన్పపకంజరుడాత్మసభా
స్థలిగసుహృన్మండలవేష్టితుండయిసముగ్రవీ
రాతిజెలంగబారుడాక్రండరుదెంచిరాజసము
ఖంబునధావసియుంచిసైంహాకే యుండుసు
ధాకరుంగదియుసుగ్రతసెల్లయటంచుబల్కగని
౩౦ క॥కొందరువేదనిపల్కిరి కొందరునిజమనిరి
మరియుకొందరువిబుధులెసందియమొందిరి
చిత్తములందునసెకకెందరరయనగునని
౩౧ ద్విజులు॥క॥అలపైచధరాతలపతి కొలువు
నగలద్విజులునతికోవిదులుడిని మర్మలమతు

లీగతిబహువిధములనిజవాక్యోక్తిపవాక్యములవాదింపఁ
౩౧ ॥సీ॥ అనవద్యహృద్యవిద్యాబుద్ధికౌశల్యు౹డత్యున్నతసత్యశౌ
తత్త్వముంతు౹మానితాష్టాంగయోగానుబద్ధమనస్కుడు
కలంకసుగుణరత్నాకరుండు౹జపహోమదానాదిసత్క్రి
యాకర్మనిరతుడు౹తత్వంతకరుణారసాభిరాము౹డప
గతకామమోహక్రోధమాత్సర్యు౹డంగక్రతౌంహఁ
౩౩ కాంక్షాప్రవీణు౹డనఘుడాంతభూసురుండఖిలార్థ
వేత్త౹మల్లరసామధేయుడుతపిల్లవదనుకమలామై
త్రైచస్యపసమ్ముఖస్థితాత్మ౹జనముకత్తించిమ్రొక్కి
౩౪ వాంఛితసరణిబలికె॥కా॥ కేపించుగ్రహణాంబని౹యో
పారుడులబల్కుమాటలివినిశ్చయముంచె౹భూపతిసముఖం
బునమా౹రాపల్కాడెవరుతద్యమనిపలుమారుఁ॥కా॥
౩౫ నావినినిశ్చయంబనిమునుసదవిధములబల్కుప్రుడమివే
ల్పులనిరిని౹వేవసుమతిదైవజ్ఞుడ౹పైపావిధిపైగానిజ
౩౬ ముకల్లిరెయొనరించుటకంగ॥ఆ॥ పదుగురాడు
మాటపాటిగాజూతురు౹జగతినెంతచదువుచదివి
కైనినవౌనుకనిమాటరచ్చలకురాదుగాన్యునసమ

౩౭ యసమునిరాక్షసజరప్రమయుక్తి॥కా॥ అనుటయుమల్లర
సాంఖ్యుల్౹డనునెల్లసుద్రాంశురాహువంటిజనదులతప్పు
నెనావచనంబికవే౹డనుమానముహరిహరాంతులఖి
౩౮ లైనర్॥క॥ అనవినివమునుశీదనిపల్కినవందిసందియ
ముపడినత్రిమూర్తిసురవర్గం౹బనురూపతమల్లరసాఖ్యు
౩౯ నకర్గవాడుగుటవాదముత్రిటమయ్యెన్॥క॥ వాదిప్రు
తివాదిధరిత్రీదేవతలంతదప్పులింగలనానా౹వేదా
ర్థవేదికరుణారా౹యాదత్పతిజ్ఞానబారథయతివచ్చక
౪౦ డకుంక్॥వ॥ అరిగివిధివిహితంబుగానాచరితసా
ష్టాంగదండప్రణాముకైతత్ప్రసాదంబువడసిప
లుచందంబులనభినందించిదేవామూవృత్తాంతంబు
వినవదరింపుమనిసవిస్తరంబులుగాతమతమ
వాక్యోపవాక్యంబులువిన్నవించినయమ్మహానుభా
వుండుకెంతేసెపుతనవివర్జ్ఞానసాలోకిం
౪౧ చి॥క॥ వాదములింకేటికితా౹రాద్ధాంతనిసంపదెల్లరా
రువనచున౹తాపదృతిబల్కెయుత్తంత్రుడు౹భూదే
వతలాత్మనిలయములకరిగిరతుఁ॥ ~~[illegible]~~
(ల్లరసాంఖ్యుల్౹డనఘుమతిజ్ఞానబోధయతికేంల్)

౪౨ క॥ నాపలుకులకౌ నెరవను । రూపముగా బలికె ముని
వరుడు నీతికళా । వారిపారదృశ్వుడుపగత । కోప
౪౩ డుకరుణాంతరంగకుడు పరికింపన్॥ క॥ అనిమదిమల్లి
కసాక్షుల్యం । డనఘుం మతికి జ్ఞానబోధయతికలి
మణిశిష్టే । శ్రోత్రానుచు దినంబాంకమరినా । యనగని సేవిం
౪౪ చిమఖ్యనాలయమునకున్॥ చ॥ ప్రతిదిన మిట్లు తన్న
ధికభక్తి భజింపగవచ్చిసాధ్వి ననె । శ్రుతబహునీతి
శాస్త్రులపితశ్రవణా ప్రవృత్తిరై మనంబునందిత
రముకాపనులేసలుపనిబ్బడి బలంగు టెరింగియా
ర్యసం । మ్మతుడగు జ్ఞానబోధమునిమల్లిరసాఖ్యు
౪౫ నకె తృణాడనున్॥ క॥ తాలిమినుతులగలయదేం ।
బులపద్ధతుల ఖిలశాస్త్రముల నితిహాసం । బులగ
లజాడలెరుంగుడు । వలఘుమతీ వెలుపె వ్వ డనియ
౪౬ డిబల్కన్॥ క॥ అనుటయు నాతనికాతం । డనుసొం
డముపెనగడుటయులయమగుటయును లోక
నుపమరుచిననితరుత్తై । తనుదానవెలుంగువాని
౪౭ దైవంబనుచున్॥ శా॥ చాటుల్ దేవము దివిదర్శులజగ

జాలంబునన్ దిట్టులు । మ్రాటలోనమ్మితదుత్రేకశ్మకరణశో
న్మాదిద్విజాదులేవిరా । ఘాటజ్ఞానని యుక్తినె నవరు
మనఃకంజంబునంగాల్చ్యమేలా । ఈటులోశెంతకనూన
౪౮ మోక్షపదవిన్ జేకొందురత్యున్నతిన్॥ వ॥ అది యునుం
గాకని రుపాకారస్వభావుండైన యప్పరమేశ్వరువ
లనరజస్సత్త్వతమోగుణంబులందవిలిబ్రహ్మవిష్ణురు
ద్రులనుమువ్వురుపేళ్ళులు దయించిసకలచరాచరభూ
౪౯ తమయంబైనలోకంబుసృజియించుటకునదిబహు
ప్రకారంబులనెగడజేయుటకుంగాలంబైననాశంబుం
దించుటకుకతృత్వంబువహించియిక్కారకత్రయం
బునకెంకరాంతరుసమర్థులైసత్యలోకవైకుంఠకై
లాసంబులాత్మస్థానంబులుగాజేసికొనివారిందు
౫౦ రాపారవ్రతులనుమువ్వురుశత్రుల్ప్రాణేశ్వరభా
వంబులజిహ్వావక్షోవామభాగంబులనిల్పికొని
సురగరుడకిన్నరకింపురుషయక్షగంధర్వసిద్ధసా
ధ్యచారణాదులగాముదుపధరులదివ్యదే
హులవేల్పులసంజ్ఞలుగలిగివర్తిల్లునట్లుగాంగలిగిం
చితత్తదుచితస్థానంబులేర్పరిచికంగాదిపుణ్య

౫౧ తరణీశశిసముదయంబును। సూర్యచంద్రాదిగ్రహ
తారకంబుల ప్రపంచప్రత్యక్షదైవతంబులుగాని
నిర్మించియుంతఃకరణచతుష్టయంబువదలి నిర్మ
హాదైయింద్రియపాపశరంబుపరిభవించియిహ
సౌఖ్యంబులాసింపకజ్ఞానభక్తివైరాగ్యసంబద్ధు
౫౨ లై। స్వకులోచితకృత్యంబులునడపి తమ్ము భజిం
చుసుకృతిజనులకుదుర్లభంబులంటునీకమోక్షే
చ్ఛాసంగంజాలిసకలలోకాధిపత్యంబుబాసిదై
వతత్రయంబునప్రవర్తిల్లుచుండుచురుమరియు
౫౩ ను॥సీ॥గంగాదినద్యవగాహంబునర్చట।జపహో
మధూపసురార్చనలమనుట।క్రతుకార్యకరణదీ
క్షాయుక్తిబరగుట।స్వకులోచితాచారసరణి
జనుట।సత్యాశౌచజ్ఞానసంపత్తినెగడుట।గురు
మిత్రబాంధవపోషణమొదగుట। జనవిరుద్ధ
యాచరణంబుచాలగుట।పరమనిశ్చలబుద్ధి
౫౪ పొందుకొనుట। యనఘులయి వియెల్లి జగదీశ్వ
రాంఘ్రిమతము। లనియుశాశ్వతమోక్షసా
ధనములసియు।జగతిబుధమండలికిబోధస

లుపుచుండుం। నిగమశాస్త్రపురాణంబులగణితము
౫౫ గీ॥సీ॥సతతశౌచక్షమాశాంతులులోగొని।మూ
డెకెందకలయిరువుడువడి।పదితిపోకలబోకతు
చినవిద్యాకారమ్మ।మగుమనంబుదృఢించియచలవృత్తి
తనకుమిథ్యాజగంబునకుసంబంధంబు।జనదనికార
ణాచారకరుణా।స్వస్వరూపజ్ఞానసంపద్విభాసి
౫౬ తామ్రనిశ్చికల్పసమాధినెగడునెవ్వ। తమ్మహాభాగు
డాదిమధ్యావసాన।రహితపూర్ణతేజోమయబ్ర
హ్మమనివిశేషమార్గములనంత్రయాశిఖలుజాటు।
౫౭ దదనుసరణంబులఖిలశాస్త్రములుజగతి॥క॥నా
కుండెలిసినయర్థము।నీకెరిగించితినశేషనీతికం
ధార।త్తకరనీయుపదేశం।బాకర్ణించురుకేవర్ష
౫౮ యంగుమదిలోన॥క॥అనుటయునమ్మునివల్లభు
డనుమొదలన్ దైవమెక్కడనిపెంచియును। తనివ
లననజహరీశులు।జనియించిరటంచువేదసమ్మత
౫౯ యుక్తిన్॥సీ॥పలికితింతిరొమెకాకపలువురువేల్పు
లు।గలరుకృతులుసురాదులనియంటి।వదిగా
కమాత్రత్రయమునకశేషచరాచరభూతము

యుంప్రపంచ। సర్గనిర్వాహణాంశక్రియాకర్తృత।
ఫాలుపొందునని యూదితలఘుచరిత। వీరలిందరిం
లోనసారూఢభక్తియుక్తిభజించువాని ముక్తి
౬౦ "తే॥" పాపసాలాంఛనయులజడిపడనీకయాదరించి। నిరు
పమజ్ఞానబోధకుపరవతనన్నతాంతకరుణారు
సాప్తి నిరంతరాయ। ముక్తిరెయిసగుటకేవ్రాడు
౬౧ మొదటివేల్పు॥ క॥ పెక్కుదారలమెప్పించిన। రెయుక్క
డుకింకరుడు తత్త్వదుపచారములగుకెక్కుతుముక్తివేల్పు
౬౨ లనెక్కరణిభజింపుమనుజుడేగతిబొందుఁ॥ క॥ పలుపు
రువేల్పులమనుజుడుఁ గాలువదలచెనేని వినుముతు
దురుకొనకబంచలతబారసనెమ్మదిఁ కెంగ। గలుద్రాక్షి
౬౩ నముడుపుబోరాతెగలగబడెచెడుఁ॥ క॥ కావ్యునవీచ
డుపులత్రోవజనకవినుముసుప్తిరుడపైబోదం।
గావించెదదానగలుగు। గేవలమోక్షంబునీతకెళ్లిష
౬౪ చరితా॥ ఆదియెట్టిదనిన॥ సీ॥ దారువుల్లోపా శి
లారూపములవేల్పులనియరుంగమిఁ గానియాం
డజనక। పరునిచేసృజియింపబడకకారతిరవిప్ర।
జాభాసమానగభస్మమెరసి। తనుదానవెలు

గుచునితరుడైజగంబులుజూపనెగడింపబొందువడు
పకర్తయైయింతిరేనికరుణాయునీతియయ్యనేరుకయుం
౬౫ "తే॥" భావంబునెరివహించి। పాలుచుసర్వేశ్వరునిగాలు
పుమతడు। తావకదుర్లోపాపకదంబవడచి। యెన్న
ఔకెజెటువేనియహీనముక్తి। పదవిసునగాంచుఁ గోసి
౬౬ కునపారమహిమ॥ చ॥ నిరుపమనిష్ఠతోవినుము
నేకెరుగింతురహస్యమొండునే। నరయనశేషలో
కముననాత్మయదేహముగల్గుధాత్రినస్థిరతన
శించమేనికివిశేషసుఖోన్నతియల్లనాశనం। బొంరం
యనియంతరాత్మకుసమార్జితమోక్షముగో
౬౭ రుటొంప్పుగుఁ॥ క॥ అక్షీణంబగునీదృశ। మోక్షం
మువలతేనికామమునబడకజగత్। ద్రష్టుకుడగుస
ర్వేశ్వరు। పత్రైనాచితవర్తనమునబాటిలవలయుఁ
౬౮ ॥ క॥ జ్ఞానోపదేశవిధిచే। మానుగనిదియరుగదగు
సమస్తమునీకుఁ। దానివిశేషంబెట్టిద। యానాసం
౬౯ క్షేపముగనయోక్తిదెలిపెదఁ॥ క॥ సముచితధర్మ
కపర। త్వామహోత్సర్జనముజగదవనచణాసర్వే
శుమదినెరుంగుదయునుజ్ఞా। నమునకునివి

౨౦ మూఢుండక్షీణమునైపోలుచున్॥ క॥ ధరిత్రి విధేతత్త్వమార్గా
చరణామునకునీకుందుద్ధి ముజాలదుసర్వే। శ్వరుడిసహా
౨౧ యుతగానను। కరముతిదానికిభజింపగాదగునతనిన్॥ క॥
తెలిచినయాసర్వేశ్వరు। డలఘుజ్ఞానోపదేశము
తులదయాని। మర్గలమతిసెనచున్దానికి।ఫలము
౨౨ విచారింపమోక్షపదవియునదగున్॥ క॥ నిర్వాణా
మెట్టిదనగా। సర్వేశునిగుణముటయుతడైసగనమితః
శ్రీ। నిర్వాహపద్దైతత్త్వదగుడు। ఖర్వానందమునత్పప్తిగను
౨౩ నిత్యముగన్॥ క॥ అసదృశకృపసర్వేశ్వరు। డాసగడు
మోక్షంబు విరమనూనమగుదది। యసుఖప్రాప్తి దగు
సుకృతిమ। త్యాగసమితిరాదిలకుంతత్త్వచపరిచ్యుత
౨౪ మై॥ క॥ శాప్పనవిమలంబైతిరమై దెలయువిభరాతి
యొప్పియునదగునామేలా। నీవాసర్వేశవరునను। భా
౨౫ వించితదీయకరుణాబడయుగవలయున్॥ క॥ ఈదృ
జ్ఞానామృతములు। నాదరణీయ్యంబులప్రియ
ములన్నంతంబులో। మెడినితరుణీగజతురగాది
౨౬ కసంపదలుసతములనినరుడలమిన్॥ క॥ జాతిబడి
జ్ఞానచిశధ।వాల్లలాంలుడుగాకయింద్రియవితా

రుండై। తలాలుడుతిబుక్తిజాలమి।గాలపుటిరప్రం
౨౭ గుపిరానన్నైపడినఘా॥ ~~అవి~~ యెట్లంటని॥ ~~ఈ~~॥ అ
గణ్యేయదుర్వతికాంచనంబనుపమానామయాలక్షి
రత్నంబునె। మ్మిగనా జనించివిభింపలోష్టపటలిమృ
త్పిండములేగారియాం।దగుసేద్యాడతనిమ్మహాన
యుకళశాదారకయులంగింపకా।ష్టుగనిందితురు
పేశ్రీవాడనుచునీభూమండలిన్సారెకుక్॥ ఈ॥
౨౮ వండిగతానుగూర్చినపదార్థసమృద్ధిలశస్త్ర
వైభవా। ఖండము రాజ్యమొంటాకటిగావలెనంచు
గృతప్రయత్నుడై। యుండదగున్మనుష్యుడది
యొల్లకవరడిచారెవెలాశ్రమ్ము।త్పండము లాత్మ
౨౯ గారలెంతెనగాజనదుంద్రుసునీతికోవిదుల్॥ క॥ జ్ఞా
నోపదేశమనువమణిసేనెందుముకదమేనిచిర
తరమోక్షమ్రు(శ్రీ)నివిహీనపదార్థసమానంబగులో
౩౦ కపదవిమానియచలతన్॥ తే॥ అతులితజ్ఞానసం
పత్తికనుపమానఫలముసత్యమునైనయభంగి
మోక్షపదవిజెన్నెందుతుకుపరాత్పరుననూన।తే

౧౧ ఈసర్వేశ్వరుని మున్ను దెలియవలయు॥ శా॥ తలఁడా
తడాంత్మరుం డనఁ దలుపొందుచటియలక్షణములం
తువెముదళ్ళై బాలుచునరూపత్వముప్రుష్టిలబుద్ధి
౧౨ నిరీక్షణాముననగన జనుడానిన్॥ తే॥ యుక్తిరణోగా
క యింద్రియవృత్తినప్టి రాత్పరున ఖండితెూంటి
సూరకోటిప్రభావి భాసిసర్వేశ్వరునెరుంగనాసప
డుదు వేనిశకర్యంబుగాందసమానధిషణరాగతే॥
౧౩ పాత్రమునే తత్వక్షేత్రస్య నెలాంత్రద్రష్ణాణంబులాం
దిరూఢేంద్రియములఁ ధాత్రినెరుంగు టితెత్రి
౧౪ లోక త్రాతపరాత్పరునినఖండత్వాంతన్॥ తే॥ స్పర్శ
శరరసరూపగంధశబ్దంబులనెడి విషయముల
సంటివర్తింపవేరువేరగరణాములకైదిటిపరా
త్పరుడు మేక ఛేయుకతమునవానిచేజెల్లదె
౧౫ రుగ॥ మ॥ ధరణీనిర్జరవరశబ్దరసగంధస్పర్శ
రూపంబులన్ బారయన్ జారనియఖండమూ
ర్తిన్ త్రిజగత్పూర్ణప్రభాశాలిగా వరహీంబు
ద్ధివిలోచనస్ఫురణాగానంచెూలుగాంకపూరా

త్పరుఁడే కాంక్షవిధంబునెండెవియనిష్టాత్రిలోదరకంట
౧౬ రికిన్॥ క॥ పూని యెుకదాన దెలియంగానైనపడాఁ
ర్ధమవశ్యకరణాసూప్తతేన్ గానగదగునసునరు
న జ్ఞానియనుచునతనిబాగడ జనరునయ
౧౭ జ్ఞులో॥ క॥ తావునదృఢబుద్ధినిరీక్షావృత్తినెరుం
గదగినసర్వేశ్వరునిన్ గేవలనయనంబునగన
౧౮ గావలెననిపల్కువాఁడు కరటి యెుకాఁడె॥ చ॥ తను
పడులోకసృష్టికౌకకర్తయనంగలదెవ్వడాత
నిన్ గనదగునెట్లనావినుమెుకండుఁ రచించినయి
ల్లువానిగన్నెనకయమున్నెరింగిసుగుణయుండ
తడుండునటంచునిశ్చయంబానరిచినట్లదీ
రుడుసమార్జితబుద్ధివిలోచనంబునన్॥ చ॥
౧౯ అతులచరాచరప్రథితమైకనుపట్టుప్రపంచసృ
ష్టిసంస్థితిలయకారణకౌశలము జేరదొరుఁ
బరిమాణాహైన్యసంగతముగుదానదానికి
నఖండదయానయమైభవమ్మునా నిప్తుడు
గునపరాత్పరుడునేతయటంచునెరుంగ

వేదాంతరసాయనం

౧౦ గాదగున్॥ క॥ సర్వము నకు నీశుఁడగు టఁ సర్వేశుఁడనం
గఁదగి యుచలుక్తైయొకకైఁ దూర్వార శక్తి మజ్జన నిర్వా
౧౧ హైశ్వర్యోదాననిరతిఁజె లంగున్॥ ఉ॥ ఆతని కన్నెనింకొకఁ
రుఁడను ఏఁడుగల్గిన తత్సమాన విఖ్యాతి వహింపఁబో
లున దిగాని తెలంగ యినెదదగ్రుసంభ్రాంతుఁడనా నె
నంగదగు బాల్యుగవాలికె తర్గాదగుం డాతత శక్తి
౧౨ గాననెకడుంచుబరాత్పరుఁ బల్కఁటొప్పగున్॥ సీ॥ రెల్లి
దృశ్యములనింపెసగునెం డాంత వడుఁ బ్రఁ డమిగన్నె నడా
నిమెడయడగుచుఁ సరసనతికళాం విశారదుండుం కెరుం
డున నెరె రింగిన యట్ల దినకకెందుఁ తారతామాస వత్సు
రముఖ నేక పుర్వవిధి ప్రవర్తన క్రమని యుక్త
మగు నే ప్రపంచంబు దగు రతి నడిపింప దక్షై యరు
౧౩ ఖండుకై యొక్కరుండ నానకారుణా ఏ బాతు
రజ్ఞానశక్తి భవర్ సుషమావిభ్రాంతుల ప్రస్తి
తింప బాలుదు సర్వేశ్వరుండనెతెలియవలయు
౧౪ మది వివేకంబుగల్గిన మానవుండు॥ క॥ తెలియక
సర్వేశ్వరుఁడొకఁడ లఘు జగంబునకు కర్తయ

A Christian Poem

నిమదిసర్వేశు లుపెక్కంత్రసగుదు రని పలుకు నతండ
౧౫ జ్ఞుఁడనగ పరగు ధరిత్రిన్॥ చ॥ అదవిని జ్ఞాన బోధము
నికత్తరి మల్లరసాంఖ్యరెడిట్లుబల్కు ననఘు ముక్తిపై భ
వము గిరి రినమెటి పరాత్పరుండదే యనిరు పమాన
లక్షణాదయాంచతురత్వ గుణాస్వభావము లొష్పు
నధిషణా విభ్రాంతినెరుగం దగునంటిరనేక భంగులన్
౧౬ ॥క॥ ఎంచ కృతాకృత నిజేయరు లంచిననన్నాన తీవలయు
సర్వేశున్ ప్రాంచ శ్శక్తి గాలువనియ మించెదదలక్ష్మే
౧౭ ణాము మెయుచరిత్రా॥ క॥ అనవిని యాతని కాంతం
డనునా సర్వేశ్వరునకు న్నాళ్ళపాలు యుదున్ ఘునతరల
క్షణములు ముదముననే వాని లానమూడెరిగిం
౧౮ తున్॥ క॥ మొదలగు లక్షణము మది యోయురిడి
నా వినుమనపు యాతడను పఖితుడనాం బోద
లుదనుదాన యితరస ముదితుడుగా కెప్పుడవ్వ
౧౯ యుండచలుండై॥ క॥ ముదిదలపనతజాంకనిచె నుద
దినతత్కర్త ప్రార్థమొండొకరునిచె నుదితుడ
గునిట్లు జనదన ముదలంటకకారణములు మును

౧౦౦ కాంసుపిక్షా॥కాపున॥క॥అరయనేనాటికినికెకా
రణాకారత్వంబుగాకకలిగితరముజె।న్నారుపరాత్ప
రవస్తువ।పారబలజ్ఞానసయకృపాచతురతలన్॥
౧౦౧ సీ॥త్రాగిననీటత్రుతిగదియించజలుచుపోశిన తడు
ష్టతజలంబునకుబనటి।వలనదానికినగ్నివలననగ్ని
నుష్ణతా కాదులన్యపత్త్రములుగాంక।సహజం
బులన్యనిశ్శ్వాయమునటినయట్లుధరగానబడుప
దార్ధంబులెల్ల।సర్వేశువలనసంజాతములైదుపార్థ
౧౦౨ బలనయజ్ఞానకృపాప్రభావ।చవరిసుషమావి
భ్రాతులబాగులరయ।వనితలప్రాప్తములుని
శ్చలాంతరంగ।వాగగోచరములుజగదావలి
పకంబు।లింకెరెండవలక్షణంబెరుకపరతు॥క॥
౧౦౩ మునుపెనకయనసుకాలము।లనుమొదమొ
పేకొకని వలననెప్పటికిన్।దనుచాన్నైసర్వేశ్వరు
డనుపొందుగణింపగాననాదిపురుషుడ్తే॥
౧౦౪ ఇంకెమూడవలక్షణంబెరుకపరతు।నెట్లనా

వినుమయ్యసర్వేశ్వరునకు।నలఘుమస్తకకర
పదాద్యవయవంబు।లెన్నటికిగల్గిపోలుపొందపెంచి
౧౦౫ చూడ॥క॥కరచరణాద్యవయవవి।స్ఫురణాము
బరిమాణాయుతముబాలుపుగనెత।త్స్ఫురణాము
నకొకడుకర్త్రగతి।నరయవలయుజమ్మునమ
౧౦౬ నేషాయుక్తిన్॥ఆ॥అతనికాధుండడగుచునితరు
డొక్కడులేడు।గానేమినూలుగగాదతనికి।గలిగెనని
పెక్కకడవలతెరానుండు।నతనిమహిమకదియ
౧౦౭ నహార్ణమనఘు॥క॥ఇంకవినుములాకేక్త్వ।మంతరుస
ర్వేశునిరుపమానచరితునిశ్శంకదలచిచెప్పెదన
కలంకమునాలవదైనలక్షణంవింపుడులన్॥
౧౦౮ శా॥వారిన్లోకనిసర్గరక్షణాలయవ్యాపారర
పారీణుడై।యాసర్వేశుడనంతబుద్ధిబలనైపుణ్యలరి
జ్ఞానకారుణ్యాలసరా।బ్రాసంపత్కృతుతాదిసక
లు భసంబంధంబునంబొల్సెనం।తేసతత్వంబుని
౧౦౯ పల్లికర్జమగుసందేహంబులేకింతయున్॥కే॥ఇల

గలనెల్లపదార్థంబులయందెనసగ బలంబుముక్తైనగు
ణాంబులు శుభములనగబడియరు ప్రాలుపగుసర్వే
౧౧౦ శుపలనబుడమినలుగడన్॥ క॥ చెదరబడులసకలశుభ
ములుపదపడసర్వేశుడను శుభమునందుండున్
మదిదలపనాతడప్పాల బాందలున్ మితిలేనిచత్రము
౧౧౧ లదనుదానై॥ అదియెట్లనెనె॥ క॥ తులమినుము
రెండురూకలు వెలయంతటిసమునకు వెలయు
క్కువయౌ నిలతాంప్రుకాప్యకనకాదులకెల్లనంచు
౧౧౨ నుచు మదికి దోచగవలయున్॥ చ॥ విమలమమూ
ల్యవతారమణిశ్రేష్ఠర్ కనకర్ వెలదీర్చనప్పుడు
సర్వములగుహీనవస్తువులకన్నిటికిన్ గలవెల్లనం
తరాళమునవహించి మించియవలన్ బరివా
ణాములేనిమేలునన్ సముచ్చితతాంతిలక్షణాగు
౧౧౩ ణాస్ఫురణన్ బాలుపొందునైవదిన్॥ క॥ చెదరబ
డుసకలశుభములు పదపదిసర్వేశుడనుశుభ
మునందుండున్ మదిదలపనాతడప్పాల బాందలుం

౧౧౪ మితిలేనిచత్రుములదనుదానై॥ చ॥ ధరగలవస్తువులబ
రిమితంబులదెల్లనవాటిదంతిమెలారయదుతద్భలం
చెరుకంయున్ వివరింపగనింతేజేయునింతరయమనటం
చుబల్కుటమహామహాయడాత్ముర్తుడనంతుడప్పరా
త్పరుడమితంబులైతగుశుభంబులనుల్లసిల్లున్ దిరు
౧౧౫ బుగన్॥ తే॥ అతనినీతియెసుజ్ఞానమగుచునుండు
నాఘనజ్ఞానమురుబలంబగుచువెలయుగావు
నతదెలియబలవెరుకయుదలంపనెంతజేయంగ
౧౧౬ వలసినంతచేయు॥ అదియెట్లంగాక॥ చ॥ ధరజన
ప్రాజితంబులగుదైవములన్ బొందగానేమినుని
వరసియొకప్పుడేకృశములంచుదదియపురాణ
వాక్యరీతిస్ఫురణాచెనైరిం గిబలువోకలతత్త్వవేత్త
దైవతులాత్మరములయందుమున్నబలుకన్ గలల
౧౧౭ క్షణాములనిజంబుగన్॥ క॥ కలపూర్వాప్రా యని
వారలనెక్కాకరిగరంబరసిచరాడగనందులను
కేడనియునదృశ్యములులక్షణాములుపహా

౧౧౮ బిముఖుర్వాండ్రైనన్॥ క॥ అతడు సర్వేశ్వరతా। ఖ్యా
తిదనరుఁగాక యనువ్రీడగువను ష్యేర। శ్రుతులము
నవాదించువి। నీతిరహితుఁడఁపుము నంటు నిక్రంబ
౧౧౯ నఘూ॥ క॥ మది దలపఁగ తను దారన్నై। కదలక యన్న
టికనాదిగానుండుంట యర్యన్। బదపతిరెం దనని
విభూం। విచిత్రంబులు లక్షణాములు వెలఁ
౧౨౦ యునతని కిన్॥ తే॥ జలజభవ విష్ణు రుద్రులు శక్తి
వలన। బ్రాండమిరని తత్వ ఘల్బల్లభారయుకుం
డు। వారినిర్దృశలక్షణా వైభవములు। పృథివి నెజ్జం
౧౨౧ గిమదిబిదారించి చూడు॥ రెండి యుంజెప్పెద॥ సీ॥ మూ
డవలక్షణంబు విధంబు జెప్పెద తనువు గల్లదుపరా
త్పరునికెప్పుడు। ధరణిజనాంరాఛితములైన దైవము
లీరసనాగ్ర వక్ష్యోళ్ళి రఃప్రదేశ। ముల దేమతమయం
గవలనిల్పి కానిప్రేమనక్కడ క్కడ బెండ్లి యాడిరని
యుపెల యాంత్రుగరాడి నిప్పలు జెలంగుదురని।
౧౨౨ యునుజాటు తత్త్వ దనూనములగు॥ తే॥ సకలశాస్త్ర

పురాణముల జగతి చతుర। వచన రచనల గావుసారాలి
కుంశ। కరములుగల్లు వని విచారించి నిశ్చ। యింపగా
౧౨౩ దగు మనకును ధృంస్రుతి లక॥ మా॥ ప్రణుతింపఁ మితెర
నినదృష లక్ష్య పాత్రుజ్ఞానయా మోదలక్షణా సుజ్ఞాన
గభీరతా విభవతేజః స్ఫూర్తుర్ల్ లక్ష్యరక్షణాచాతు
ర్యకళానిరూఢిత్రిజగత్సర్గ స్థితిధ్వంసకారణను
డై యదృష్టయద్వై పరాత్పరుడుదారం జిల్లి నల్లి ఘు
౧౨౪ డున్॥ చ॥ తలపపరాంగనాం నిజసుతాసుకళత్రకసుఖా
సుభూతి పుత్రికలు పసుపా మదావిలమత్తిన్ దగు
బిన్ హరిశంభుధాత్రీశ। కృత్యలు మొదలైన వేలుపుల
కుర్న యమొప్పుడు కింతగావు నన్। గలుషపరంపఁ
౧౨౫ రాభృత్యుదయ కారణముల్ ధరతత్వ దుర్దిన లే॥ క॥ శ
తధృతి నిర్భరముఖ్యదై। వత కీర్తి టికి బరామి దేవ వైశ్యాం
త్రిజులన్। వితతము గమరియు దత్తదు। చితనరు
౧౨౬ లవధింపగా విశేష బలియగున్॥ క॥ అని యాం ధృ
శదు భర్రపా। పనికరమిప్పలుపులికెంబ్రాపింపగజే

యనరులువసుమతిఁదానివలనఁదయనేనయరసివార
౧౨౭ లనుబల్లిదగుర్॥సీ॥ హరితనతంత్రియతానని యరుంగని
ధాతయునువిష్ణురుద్రులు దినకరేంద్రు యముబలాఁ
ఢదవియుక యత్రిభామిని యున్నాయుడకుతారదు
గబోయిరనిశేతు మాంహాత్మ్య మనెడుసమ్మకల్పరా
గావునందుజెప్పుటరావుండుసీతనెత్తి కెంనిపోఁ
వు రావణుండని యెరుంగకపిమ్మట్లనితరంతమోహ
౧౨౮ ప్తిగనలికనలి॥తే॥ భూసురోత్తముశాంపాంథబొంగిని
ననుచుఁ దత్పురాణార్థకుశలవాదవములవినుట
వారలకనూనవిజ్ఞానవైభవంబు పెంపెసగకుండునాఁ
౧౨౯ ననిశ్చయింపవలయు॥క॥ మునువిష్ణునికర్ణయుగం
బునబొడమిమధుండుఁగైటభుడనాదగువిల్లనసుర
విరువురదికబల మునధాతవధప్రయత్నమునెవేను
౧౩౦ దవులర్॥క॥ అదిగనిసంత్రాసావిల హృదయుడయివి
ధాతమాయనెంతయుబ్రార్థింపదయామతినదియా
౧౩౧ తని నిదురకెలుపదెలసి యతఁడనేకవిధములర్॥కా॥ కుం

చకవారలమాకేర్ని పంచసహస్రాబ్దములకుబకలుప
శబెగాఁ కంబితద్వృత్తినెకెప్రత్తిమఁడి వృంచెకలెడయొప్పనని
౧౩౨ నరులిలబలుకుట యుర్॥చ॥ మునుపురఘూద్వఁ
హుండుకపిముఖ్యులతెలావనిసెరాడెవింద్రుజిఁ
త్తునకనిపంజ్ఞకంధరుతోనదిరింపగలెకశంకరా దుర
నివిషకేలాటమారయకునిజాంగవిభాసుఫుటధైర్యశ
క్తులిఁజిన్ననవిబూనియయర్సురచెబలుగాయ
౧౩౩ ములాంది దినతర్॥క॥ తులగానని యచ్చోటచ్చోట బలు
దెరగులనాడతత్త్వబందార్థవిధిజ్ఞులు దానజేసియ
మితప్రబలమొప్పుదువారికసూదుబలుకగవలయుర్॥
౧౩౪ చ॥ జనకజరావణుండుగానిచన్నతదీయవియోగ
వేదనం గనవెరఘూద్వహుండుసితికంఠకుడా
త్తువధూటియల్కనరా ల్కానవిలపించెనంచనిఁ
యులోకముబల్కగదానవేల్పులం దునుకెఁ
డుమర్త్యులేనిపలితూష్భరంబువహింపఁ డెన్నడుర్
౧౩౫ ॥క॥ పరమాణహీనన యంబలనెరుణిభిజ్ఞాన

కౌతుకంబులు సర్వజ్ఞస్వరుని విదితరుని యపావని । సత్య
౧౩౬ గా బలుకంగ కల్మష ముత్రాపించుర్ ॥ చ ॥ అతిశయదా
మోహదురితాన్వితత్వైకనపట్టునిత్తి దే । వతలసమర్చ
నలగలుషవర్తనలం దగువారి కత్తిరు । గర్తులనెచూ
ఫుగాకెప్రదఘంబునరింపనీకసత్రియా । రతులుగం
జేయజాల ద్రుపరాత్పరునాల యం మట్టిలంగ
౧౩౭ డుర్ ॥ చ ॥ లనదసమానఘూఘసకవశుభ లక్షణాల
క్షితమై యఖండమై । యొసగు పరాత్పరత్వము
వహింపసమర్థమయి త్రిదేవతా । విసరముగావ
నంబరిభవించు టకర్జము తత్త్వదర్శనా । వ్యాసన
మహాఘహేతుకమనహామునాటనచిజ్ఞకైరాడి
౧౩౮ శ్రీ ॥ తే ॥ తలపనీవ్యశస్త్రైవతూత్మ రముగరాకి । తత్త్వ
దనుచితములగస్వైదములున లుపనిషద్గీంచు
నెపర్లేశుడెల్లనంగా । దేటపరబాదనీకు దాత్రీను
౧౩౯ రేంద్రా ॥ చ ॥ ఎరుకయు బుద్ధియుం గలిగి యుం

జ్ఞానికిక్రనమేటి విధిలో । జిరుతలగూడితాడెనటచేష్టలనాట
లనెల్లజూట్లత్రిపద్మశకనినీతికోవిదసవరాజవయోంచ్చకప
ల్కచానిపె । ద్భుతికముపీపిబుద్ధివసుధర్ పెడగెతడటంచు
౧౪౦ గావునర్ ॥ చ ॥ అరయధరిత్రినిట్టులనయంబులసత్యము
లైనవైదములో । సకలవనంతసర్వశుభలక్షణలక్షితుడైన
యప్పరా । త్పరునిమహత్త్వసామ్యమునబారతియుచుం
డునటంచుబల్కు । పురుషునిమెచ్చవెన్నటికిబుద్ధిమ
౧౪౧ దార్య జనప్రకాండములో ॥ క ॥ పలువందంబులనీదృశ
ములుజెప్పలునెరప్పుదైవములుమున్నెటులర్ । గలిగిర
జివన్నవేడగ । దలచినవినుమనపుజెప్పెదర్ త్రియమున
౧౪౨ గర్ ॥ క ॥ ప్రవిమలమగునాతనిరైయై । దవలక్షణావిదమతె
త్తి దనసర్వేశుం । డవిరళరుచినెల్లకడల । నవకాశముతె
౧౪౩ కయాడుండ్లైవలు గొందుర్ ॥ క ॥ జ్ఞానబలస్ఫురణాం
బుల । దానెచ్చటనుండునను టు దంచదవయవా
। నూనశరీరముగలవా । డానాతడటంచుసందియ
౧౪౪ ముపలదుసువా ॥ క ॥ రంగుగనీ యదిచూపెం । టుం

గలవస్తువులెరుంగుటకునచటన యుండుంగదయ
ట్లఖిలంబుగనుంగానసర్వేశుడెందుసుంగలడెరుఁగ
౧౪౫ ॥చ॥ తనదుబలంబుకల్మికుచితంబిదినాదిజరాజ్యపద్ధవ
మ. తననజరగించుభూపతివిధంబునలోకముపాడిచి
త్రమందనుమతమెట్లులట్లులమహాబలుడైనదీపించ
పనాతఁడెందునుగలడంచుసందియమునూరల్మాన
౧౪౬ కాడుదురుత్తమోత్తములట్॥క॥ జగతిగలవస్తువు
లునైరుత్తగజన్మించుటకుమశకదంష్ట్రాదులుపెంపు
గనుటకునాదికారణమగుచునతఁడెచటజెలంగు
౧౪౭ నవిరళరుచిరై॥క॥ బలనయకరుణాజ్ఞానంబుల
మేరలదవ్వులకెల్లపుడుదానెచటన్ గలసర్వేశుడు
నిన్నింపుములగనతదరోగ్యపాపములుసల్పవం
౧౪౮ డిక్॥క॥ అమరాపతులగకన్యేయునప్పుములవి
ప్రతినేజయుమదిపతిరైనీకనవధినీతిజ్ఞానము
లనెరపనాజ్ఞనతఁడెటగలడుగన్నెనుచుక్॥ యింక
౧౪౯ నారదలక్షణాంబట్టిదనిన॥క॥ భువనంబులనెల్లపదార్థ
వితతిన్నిత్తగసృజింపదాకారణమై యవిరళబలతరు

ణాప్తైభవములసర్వేశుడెచటఛాంబిలుమరియుక్॥
౧౫౦ క॥ పరివారాహానబలవిస్ఫురణంబునగాని మున్న
చెడమనివస్తుక్షీరముగలిగింపగరాదదితరున
౧౫౧ దిప్రాపించునెయతనిసామ్యాగుటన్॥క॥ సమయప్రు
మాణాపాపహరియవ్వములునుకోపంబులేకయతడ
హాపరలారికములుసకలవస్తువులాకనిమిషము
౧౫౨ నసృజించెనైపుణ్యోపహతుండై॥క॥ అనవినిమల్లరసా
ఖిల్యంబనునాతనికాజ్ఞతప్పియరాయేమికతంబున
నతడుజగంబులకల్పనచేసెననంగమునిలలామం
౧౫౩ బనిరయెన్॥క॥ ఈశ్వరశక్తిప్రపంచపముక్తిరణోక
త్సేకుండగంచుమున్నతడుద్యుస్సృష్టిగలవస్తువు
లనదిసిద్ధింపనివానిగలుగజేసెన్ బెలుచన్॥తే॥
౧౫౪ బుద్ధిగలవస్తువులసేలపుట్టజేసెననగసర్వేశునే
రిగియాతనికెదగినన్యాయములుసల్పిపదవనర్హో
ణామోక్షపదవియువియుండుటకుధాత్రిప్రబల
౧౫౫ జేసె॥మ॥ కడకర్త సర్వజనాళికిదివ్యహితములగావిం

పగాంబుక్షేమెలఁ బడయర్గజాలని వస్తుసృష్టికరణా
ప్రావీణ్యుఁడై యుండునా। తఁడు ధాత్రిమనశ్శ్రే
శరాపత్యతులు దృవ్రత్వ తేజ యంగ జౌ। ళ్ళుడుంగా
కట్టియ ఖండ మూర్తిఁ వినుతింపఁ శక్యమందంబు
౧౫౬ లగు॥ క॥ వెడుక సర్వేశ్వరుగాని। యాండకతత్త్వపితం
బులగు వస్తువులఁ। వెడకపొగడినకల్మష। పెడఁబు
౧౫౭ రయి దురు జనులువిమ్మతినవహూ॥ సీ॥ అదియె
ట్లనంగ జెప్పెద వినమొందాం ప్రకృష్టాంతము గదరి
త్రిశుడొంకడు ప్రాసాదమొం డుకల్పన జేసి యాచ్చే
టనక రాత్తున్ ప్రబర్తు ర్యావులు వెములు గాంగని
వస్తునికాయంబు గ్నేసిపి యువలనిన్నటని ల్పియం
దుగళ్లు। వస్తువులిడ జూచి వాని నెలిన వారతవి
౧౫౮ భో చు వారని యనుదినంబు॥ తే॥ న భక్తతర భక్తి
పారవశ్యమున బాదలి। తత్త్వ రామసమర్గ
లదవరితేని। వానికల్లడజేసి వవసువంతేశరణ వంత

రంగము నకుని తృష్ణ మగుట యెట్లు॥ యుబ్బి శంబున॥ చ॥
౧౫౯ కడకజగంబు పేరనిలుగ ట్టిరవేంచుల దారకంబులగ్బు
డమి సమస్త వస్తువులఁబ్బానిజవద్వి హారానువృత్తి
జూపుడని యమించు నాతని ప్రభావమెరింగి తడి
యప్రాజకుఁగ। గడగకవమ్మునవ్వి వస్తుభజనం బొనరిం
౧౬౦ చినవర్గసల్పినర్॥ క॥ ఆసర్వేశ్వరుడుని జా। జ్ఞాసక్తు
గజే యునిమనిజమిది తదియా। వాసుము ఖతగా
రతంగనెాదూసుగూఢ్యయిది యప్రమోచనమగు
౧౬౧ టఁ॥ అది యెట్లంటెనీ॥ క॥ తురగమున కుమ్మక్కియన
। తరమునవెన్నెక్కియుక్తతకశాహంతులఁ। బూరయిం
తుగాంనదానికి। గరమున మస్త్రా తులుజేయగాజను
౧౬౨ నుకొన్నా॥ క॥ ముద లకులాలుడు గెల్లన। గదియించిన
పృత్తి వృత్తి కకుదాపిదపఁ। బదయుగశైత్రెకల్ల
దానికి। నదిసలుపుట బుద్ధికుందవలైయుండు దా
౧౬౩ ॥ చ॥ జగదుపతారకా రకవిశాలపదార్థకల్పకుఁ
డగునతనిఁ సరాష్టరుమహామహుసర్వేశుభక్తవ్యా

ప్రెమొప్పగ దగుగాక యాతడిల గల్గఁ జేసినవానిఁ
బ్రాజనుల్పొగడు రితంబులంటు ననిపల్కుటరాయుఁ
౧౬౪ ఖ్యునసంశయంబుగన్॥ క॥ సముచితమతిఁజెప్పితిఁ
భువనములకు దానాదికారణాంకైయాతఁ
డమరుననియింకను మనస్సముదయ వృత్తాంత
౧౬౫ మెరుగ జనువినుపింతున్॥ క॥ రహస్యవిశుద్ధము
న్నగ నిహపరలోకముల్గిలిమిస్వజియించిమహా
మహులదనూరహాతులలోరిఁ తహాతుతబరమం
డలమునగలిగించెనటన్॥ వ॥ వాకెప్పిఖంబునం
౧౬౬ బ్రవర్తిల్లుచుండుదురంతేని॥ క॥ అమరుదురిఁ
మ్మాటియసత్యమనాచగదెుక్కెుక్కరా
లోకమునం దుమనుష్యతనూసాంగత్య
ముపడలినయాత్మలెంట్టులట్టులవారల్॥
౧౬౭ క॥ మానవులకంటెవారికె హీనబలజ్ఞా
నబుద్ధులిలిమెుదలుగ దూరాండుర్గమెుసగస్వ

భావంబులుగానిఖిలశుభంబులొంక్రాత్రరికతడుకృపన్
౧౬౮ ॥ చ॥ తడుకృపదత్తభావములుగాశుభములొసమఁ
తరాచిర్వారకళ్యక్షుడుగనుమెులురావలసెకెుాకమదిన్ద
నతిష్టమెట్లులొల్లెడపకతన్నెరింగిభజియించినప్రేమ్మటమెా
క్షసాఖ్యమిం పడకగనిత్తునెననిప్రియంబునబల్కెనతం
౧౬౯ డువారికిన్॥ క॥ వారలలొగెుందరువిస్పాహరవివేకమున
దివిలిసర్వేశుమనంబెరతినటులనడచియుదారంబగు
౧౭౦ మెాక్షపదవిసందిరమరియుర్॥ చ॥ అరయస్వభావమై
తనరునట్టిశుభైాన్నతిచేనహంకృతిన్బెరసియెుతింతఁ
యుండనకుమెప్పుగంరతిజరింపకున్నను ఖురనిరయంఁ
బుపాలబకన్నె దొడనకెుందరనాతడొప్పిరాన్థిరతరఁ
౧౭౧ మెాక్షమైనవమునెుందినవారలుసన్నసన్నైలై॥ క॥ చిర
తరనిర్వాణపదంబెురసియువారొక్కరెుక్కరొక్కా
కశుభవిస్ఫురణాసమున్నతిగైకొని పరమనయజ్ఞాన
౧౭౨ బలకృపానిధులగుటన్॥ క॥ జనులకుసుపశ్చ్యుతిదెరిపిల
నగలదనివారిని యిర్వొలాష్ఠరితత్త్వజ్ఞనసాంపనకంబున
౧౭౩ సెుక్రనికొాంకన్నెకెక్కనతడుగాప్రగనిల్పెన్॥ చ॥ జ

లరుహాబంధుఁడైనా డిరుచిసంపదుదారుఁడుద్భవుఁడిద్ది
ధ్రిగనిల్చినసన్మనస్కులవనీప్రజకుజ్జ్వలధర్మమార్గమున్
దెలుపుమదత్తదాచరితనిర్మలపుణ్యపరంపరాజపం
బులుగొనిపోయియున్నక్రియెయుత్తరాలవచింతురువిన్న
౧౩౪ పంబుగన్॥ క॥ మునుసర్వేశ్వరుచిత్తంబునకెంపృంగమె
లగకునికిమోక్షపదంబాం దనివారుపిశాచాఖ్యల
౧౩౫ దనరుదురవ్విధమెఱ్ఱపిదంవినుమనఘా॥ క॥ మును
సర్వేశ్వరుఁడస్తుప దనికతమునదారుకేడపల్గ్రోచిన
ము క్రినెనయికుండగనరు లనుదినమరయుగదాని
౧౩౬ జెరమాతెరవుపిశాచుల్॥ వ॥ అదియెట్లనినకలచ
రాచరభూతమయంబగునీప్రపంచంబునంగలజను
ల[illegible]పారకృపానయబలజ్ఞానతేజఃప్రభావసంపం
న్నుండైనసర్వేశ్వరునెఱుంగువివేకంబుజొప్పడువితదవ్వి
నాత్మజ్ఞానమోక్షసామ్రాజ్యానుభవంబునకనర్హుల్
౧౩౭ లనితెలసి భూలోకంబునకుదిగ్గితామువెల్వల
మనియెల్లవారలకొండెటపరచిసర్వేశవరాహార్హప
పర్యావిధానంబులాచరింపుండనిజనులకుహానా
ప్రవర్తనంబునమెడబరచిమరియుమానవులకం

౧౩౮ డినధికబలజ్ఞానప్రభావంబులెసంగుటవలన వారలకుభ
యంబుత్పాదించియనపత్యులసాపత్యులజేయుచువా
రలునిజాచార్యహారాయణులైయుండునట్లుగానదిఁ
౧౩౯ యొక్కపెరవుగల్పించికొనియుండుపెండియు॥ క॥ మాలకు
జనుజాలకిషాగాలముగనియవిభయంబుగదురబర
చునం చారలినెరపిండుమరుగిడి కూలిచిబడిశము
౧౪౦ నదించికొనుచుండుమున్॥ క॥ కడుదురితంబులకుభ
యం పడుచుండగవారినిపరిబలుగాలమునకిదిడికంతు
కబవాయాకృతులని యడుసాత్విలపిండువారనవాంబు
౧౪౧ చరాళిగన్॥ క॥ కొనిపోయినరకబడిశంబునవైచుపిశాచ
దాశప్రంజముమరియున్మనుజులధికెముగబాపము
౧౪౨ లొందరింపగపెరవుజెప్పుచుండుధరిత్రిన్॥ క॥ అదియెట్లి
నశివనామము జదివినముక్తారుచాందజనునఘము
లుడె యకగినయవియాతనిపై కుదుర్రైవిలసిల్లునొం
౧౪౩ చిరకాలనష్టులుగన్॥ క॥ యిదిగాకపంచముఖములు
బొందలెడిరుద్రాక్షలరుతబూనినపాపంబుడవుల
కెడరైయుచనునని యొకవించుగజనులకీకృష్ణాపా

౧౮౪ యములన్॥క॥కావ్యనసర్వేశ్వరుగాం। భావింపకవానినెళ్లు
డుపగరనితెలియగా వలయువిశ్వసింపక। యీవసుమ
౧౮౫ తినిట్టిగురుతువెడచేసినరుల్॥వ॥అనియిట్లుబహుప్రకారం
బులమల్లరసాబ్ధియునకుజ్ఞానచంద్రమునేంత్రుండు
జెప్పెనని జ్ఞానభాసులకునకల్పవృక్షం బుద్ధుండు బల్కెననతం
డవ్వాలివృత్తాంతంజెప్పెఁదనియమ్మహానుభావుడుంగం
౧౮౬ డయుమ॥ఉ॥కాంచనవన్నెలక్షెరగ్వతనుకాంతివిదారితే
సూర్యరూపక। ఖాంచితసూనచాపళ్ళితాంర్గకళా
పనిజస్తవత్రుపా। కుంచితమాళిభాగనలియకెలావిదుబిం
భుజనానురాగనిశ్చంచలభావమాత్రుపదస్త్రారసే
౧౮౭ వదయాపయోనిధీ॥క॥పర్వేందుకుందధవళ। గర్వా
ర్వాఖర్వవిమలసత్కీర్తీవభూ। నిర్వాహకదనాధీను।
పర్వక్రమకంమతగర్వాపర్వతభిదురా॥ఉత్సాహం॥
౧౮౮ ॥సకలబింధుజనవనీవసంతయేసునాధపా। దకమలభ్వి
తయమిళిందధానశాండపత్రవిప్రకరముఖసం
రోజబాలభాస్కరానిరూఢధ। మర్మకలితాంతరం
౧౮౯ గసంగుణాకత్తురాశిభూషణా॥గద్య॥ ఇదిశ్రీమచ్ఛ

A Christian Poem

శ్రీకరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససారవాగ్ధా
రయయాత్రేయగోత్రపవిత్రమంగళగిరితిమ్మయా
మాత్యపుత్రసుజనవిధేయయానందాబ్ధియత్న
ణీతంబైనవేదాంతరసాయనంబనుమహాప్రబంధం
బునందుప్రథమాశ్వాసము॥

౧ శ్రీనిధిమహిమల్లేశులాం।బూరని ధీవామధామ శ్రీస్తుఫ్రాం
జాంకలనధ్యానవిష్ఠమసు ధీసన్మానితగుణాధామధా
౨ సమంత్రిలలాంవరా॥ తే॥ అవధరింపుము జ్ఞాన చారి
ధా ఖిలవతారని।వల్లరసనామున కంబుఖ్యాను ల్లసి లుచు
నవిప్రియంబున జ్ఞానగోత్రామరు నకు। పర్వతాం
౩ హ్వయుడెట్లనిపలికె నప్పుడు॥ క॥ వరుసనె రిగించి తిసవి
స్తరముగ వమునుసన్మనః పిశాచులతెరగు లాద్యరణ్య
లిసర్వేశుడు।నరుసృజియించి నవిధంబనఘ వినువిం
౪ కఁ॥ క॥ పృథగ జాతి జేసి పిమ్మట।మగవాని మనోజ్ఞ
రూపమహిమాతిశయ గ్రి।మగువనుకతె సర్వేశుం।డ
౫ గణిత చాతుర్య ధుర్యుడై సృజియించెఁ॥ చ॥ పాల
తెమెుగంబు పేనరిక పోల యుగంబు కిక స్థలంబు వీనల
జఘనంబు మధ్యముకనుంగవ జన్నులు పంకజాతకే।

జ్జలముకరాదర్శచంద్రునవసైకతతేసరిమానవత్రమం।డల
ములతో నాటి రోదముగా నంగమశించు నర్భంగు రోష్టతిఁ॥
౬ సీ॥ ఇందిందిరరఘులకు పాంచు పెన్నిరిగుంపునలు వలనై చెర
డుంత న్నచోయి।యలరుగుత్తులకుంటి యర్థము పయోధర
పాళి వలవురి కనగు నెచ్చెలిగ శంఖు।రిక్కరాయని కిగరా
ఛీనచుట్టమాస్యంబు।విద్రుమజాతికి విందు మోవి। వెన్న
ప్రత్తడికైవలబాంధవము మేను పల్లవసన్మాని పదయు
౭ గంబు॥ తే॥ సైకతము నకు జనువరి జఘనతలము కరటిచుం
డములకు హితతారి తొండలు।గంధఫలిక నుకరాలసంబం
౮ ధినాస। యంబుజాక్షి కి పొంగడ శకల్యంబె దాని॥ క॥ ఈ వృ
శ్చాంద్రరవియుక్ప్రాదుర్భావమున నబన కురమణికి
బతిగా।నాదిపురుషుని యమించి శు।భాదయుడుం
౯ పరాత్పరుండ నూనత్రాంతిఁ॥ సీ॥ కదళికా నెలాక మాకంద
పాటల పూగ పనస పున్నాగ ఖర్జూర జితంబు వకుల ళనా
రంగ చంపక వం ధూరాకపటీర మం దారకుం దసమంచితం
బు।తాలతమాలహింతాల నింబికదంబ।జంబీరతిలకవి

డంబితంబు। మాలతీకరవీరమందారమల్లికామాతులుంగల
౧౦ వంగమానితంబు॥ తే॥ కీరపికసారసమయూరశారికాది।
వివిధనీడజకలకలారవయుతంబు। నగుసుతారసుకేళికో
ద్యానసీమ। యందునిరువురవసియింపుడనుచుబలికె॥
౧౧ క॥ తనయాజ్ఞగైకొనిచరింపనొకమహారాజాతఫలస
మాజము భక్షణీయవనఫలములదినుమనికృప। గానకాన
వారలకొనాలుగువరములొసగెన్॥ వ॥ ఇట్లు భూ
లోకంబున కాంతగాలంబు ప్రవర్తిల్లియనంతరం
౧౨ బునపోత్సాంబారంచె దరని యిచ్చిన॥ క॥ ఇచ్చినా
లుగంవరములు। బుచ్చికొని వధూవరులు ప్రభు
డుసర్వేశం। డిచ్చితమమ్మిచ్చివనధర। విచ్చలవి
౧౩ డిఫలములనుభవింపుచు దిరుగన్॥ చ॥ అలైవసంత
కాలము నితాంతతరాగపూగసం। కలితదిగంతరా
ళముపికభ్రమరశుకకేకిశారికా। సలలితరావగుం
ఫితరసాలసువర్ణపటీరపాటలీ। తిలకము
ఖర్జురజాలముపుష్పితోనారుచిప్రవాళ్యమై॥

౧౪ ఉ॥ అలఘువనేందిరాపరిణయాద్భుతకోకిలకాహ
ళస్వనం। బులుభ్రమరీసుగీతరవములొప్పెలయన్ జనుబెరగా
మధుండలరుతూలవింటినెయుజ్వ్రైడుపనాయతనంబున
పచ్చతోరణం। బులుసవరించెనాశుకసమూహములు
౧౫ ల్లసిల్లున్ మనోజ్ఞతన్॥ సీ॥ ముకరితుమ్మెదపిండుబికురభా
రంబుతోందరుణాంకురంబుదంతములతోడ। పరిపక్వ
ఫలకులబింబాధరాంశుకంబుతో। కాంచనవనాంగకంబు
తోడ। సరసప్రసూనగుచ్ఛకుచద్వయంబుతో। నవలం
తాదీర్ఘబాహువులతోడ। పరువంపుసురసౌన్నవిస్ఫురిం
౧౬ డుజాడగుతీరపరభృతాలాపవైఖరులతోడ॥ తే॥ కదళికా
రుచిరోరుభాగములతోడ। నరుణపల్లవపాదవిస్ఫుర
ణాతోడ। లాలితపరాగపూగచేలంబుతోడ। నలరెవ
౧౭ నలక్ష్మినైత్రపమాగమమున॥ సీ॥ తరిరాకమేసవికోలా
యిలపిండుకుహూకుహూస్వరనాదగరిమనింపుయిఘ
జించు। సురసాలఫలపరంపరచుట్టితమాశచి। తుటుములై
శుకదంపతులుజెరించు। నలరుదేనియగ్రోలియలదేటి
దాటులుసువేడుమాడుచుభ్రమరకాతీరతోనెరపు। కమ్మతెప్పుప
డుమారమ్ముఘుమ్మనసెల్లకడలగప్పుచుజిల్లిగాడుచ్చ

౧౮ విసరు॥ తే॥ పంకజాగారనిర్మలాంచత్ప్రరంగ। ఢౌరళిశాంపూ
ళికలవరాటాంశిగూడ। వేడుకలరాజహంసముల్ క్రీడస
౧౯ ల్పు। భాసురమునైనమధుమాసవాసరము ఘ॥ సీ॥ క
ళికిసువర్ణమాకందమరందార్ణము। ఝరీర్ద్వారుహాఘ్నా
యులాలయుచూరటు। కప్పురంపుధూళిగంధంపుగొండ
చలువంప్రపయ్యారతూపార్కరబట్టుచూరటు। క్రొందమతు
మ్మెదపిండురొదలపెల్లునపుల్లి। యలతీవజాలపంబుల
లరుచూరటు। పెరిదమ్మితూగలతావులకుదావల్మైనవ
౨౦ వనరుపాళిలయపంజుల్లలానరుచూరటు॥ తే॥ సాంద్రసూ
నమరందరసప్రవాహ। సంతతులసారణులుచొప్పసం
గుచూరటు। నాదిదంపతులుపరస్పరానురాగ। మతి
౨౧ శయిల్లగ్రీడించునవసరమునా॥ క॥ తానుడురంగిన
మోత్కృశ్రీ నరతతిబడ యనీకపెనడితసమునగ। దా
సిందరచుపిశాచం। బారనెలతుకకడకుడ్బీరసనారూ
౨౨ ఢంబై॥ క॥ చసుడెంబిడానికేళ్లదు। రనిలిచియఫ్ఫనవసుం
ధరాస్థలిగుడుంపు। గనగుపచార ధర్మకో యడిచి। వనితపతి
౨౩ యునివ్వునిందవకవెదరేలా॥ క॥ అనవనితపల్కునా
పతి। వనసర్వజ్ఞుడుల్రి యంబునగచాంస్వుజియం।

చినిరంతరకమొకప్రాణిఫ। లనికరముదాలంగివనిగలఫలస్థోత్రణశ్రీ
౨౪ ॥ ఆ॥ వలయుకొంలచుమెసవివనసీమవర్తన్పు। డనుచునత
డుమాకునాజ్ఞయిచ్చె। కతననిచ్చటనుండగానయ్యెననిన
౨౫ పల్కు। గాంపిశాచమనియెకాంతకప్పుడు॥ క॥ ఆమహారాజు ఫ
ల్గుపలస్తోత్రముముదినివెల్పులట్లసొంపొందరా। గాపిశు
భాశుభముతెలిగి। యామహిమారనుచునాతతెనపిం
౨౬ యసూయయగ్ని॥ క॥ వలదనియాసర్వేశుడు। బలికినసమ్మా
టనమ్మవాడయెమీరుఖ్భలమృత్తిప్పృతిజరావ్యాధుల
౨౭ నలఘడిబడకప్రతుకుదురనశ్వరులై॥ చ॥ అనుచుచిశా
చమాడినసమంచితమోత్తరమాసుఖాపనో। చనకితప్రా
త్రిపై ఖిరిఖిచన్వోయొడంబడ్డదన్మోహజనం। జనితఫలా
ఘుభక్షణముసల్పగబుద్ధికెంరంతగాంచుచే। బనయు
తరిగమనుష్యులకునిక్షరణోష్టరిభూసురోత్తమా॥
౨౮ క॥ మనుసర్వేశుడుదినవలదనిపల్కినఫ్రాణిఫలముల
స్త్రీయుగాని యు। వ్వనితపతిదానుకావలసినయర్షుల్
౨౯ లమెసవిసంతసిలిఖమనమునగ॥ క॥ ఆదినతిపిశాచము
దుర్వ్యాపారాచారాసురూపవర్తనవారల। సేచతవ
హింబవెంగల। స్తైపెడెరక్షరచతుష్టియముదముదురగన్

౩౦ ॥క॥ ఆనాల్గు వరవయి వెల్తి వ, నానె ప్రభు పరాత్పరుని మ
నః ప్రియ కార్యం, బూని వృత్తి వ్యాధి జరాం, మానా
౩౧ హంకృతులు కృష్ణయును దాలగుటకున్ ॥క॥ వ్యా
గ తతి నిజాజ్ఞ వర్తిన్ లగ సర్వేశ్వరుని కరుణాబడసిన
యీనా, లుగగు వరంబులు వారెడు, లెగదు మార్గగుణ
౩౨ లకుసుగతి లాభము గలదే ॥మ॥ తెలియం తే శపిశాచ
సెరాధిత దురుక్తి శ్రీ తచేతస్కులై, యుల సర్వేశాత్తై
కకార్య కరణా వ్యాసంగికులగామి వా, రలకు క్షే
దదపతర్వము త్యర్గతతికిన్ బ్రాపించ దృష్టాగ్రహం, బు
లుదుః ఖ్ఖింబు జరారుజా వృత్తి విపత్తుం జింబునా
౩౩ టుం గారెన్ ॥మ॥ స్థిర విజ్ఞాన విహీన మానసులు మచ్చి
త్తానురూప క్రియా, చరణో తాపహా విదూరు
లి చ్చోటవసించున్ గాండ్చెం దెనిమా, రరుగుండెప్పు
డుటం చునవ్వానము బాయని లేయనాతం కనా,
దరుద్రై చెన్నై రనాది జంపతులు చింతాతన్మయత్వం
౩౪ బునన్ ॥క॥ మనము ప్రచ్చండ నిసర్వ, సునిచిత్తంబు
నకులబ్బి యము జాప్తుడనదవన్, గొనకెండనమని
ప్లుడ తని వ, లనబరిచ్చవము జ్వనికలంగ లాచునత్

౩౫ ॥క॥ చెన్నిన పనికల జడిదురు, పిల్లుచుతము దామయూ
రడి విఫలసుమనః, పల్లవలతాకుడుంగస, ముల్లసిత ము
౩౬ కవనినికటమున గనివారక ॥క॥ అదినెలవు చెసి కొనితాం,
నిచినము లిచ్చోప భోగనిరతాత్మకులై, పాడలుచు దిం
డియుంగ రాతుం, ప్రదనూంజాతులను బలువు రంబడసి
౩౭ కతున్ ॥క॥ ఇలదత్సంతతులు ప్రవ, ర్ధిల్లెదత్రపుత్రకృతనూ,
కుధిరసంబంధా, కళతావయవాప్తి ప్రో, ష్ఠిలతనువు
౩౮ లగ్రమముగా నవారవ్యప్పురణాన్ ॥క॥ ఇలనరతతి యూ
తలిదండ్రులకుం గ్రిందగు చునెల్లుడును దమ ప్రతుతా,
సలబలుతెరగులనదవం, గలవృత్తికి దగిన కొలమలుగాం
౩౯ చెన్ మరియున్ ॥క॥ ఈ కరణి నిజరద్వోగ, ప్రాకతువంశాం
తరమున బ్రాపించె నెచ్చరా, లాకమున నంతట బ్రజానీక
౪౦ ముదరతరముగా ననిం కృపచక్రాం ॥ఉ॥ వారలలో
నగారం దరనవ దుర్భలబిజ్ఞులు ఖర్వ మార్గసం, చా
రులు శాంత వర్తనులు న శ్రుణాశీలురనాచు గర్త
జెన్నారుదురప్పరాత్పరకధా వ్యతసింధుని మగ్న
మానసాం, భోరుహులై యునాతరము సూక్ష్మ

౪౧ భూరి వివేక సంపదన్॥ శ్రీ॥ ఆ సకలంబు గాంచక
దయా కపి తాత్ములు పాపవృత్తుల। జ్ఞానులనా
దనత్తుర్ గురు ప్రశస్త పరాత్పర భూరి లక్షణా। శ్రీవణుమా
త్రమందుండు కర్తగను నెల్లరుం గంగ వెకెయుం। తనియతిన్
౪౨ దాలంగి జగతిన్ గల సర్వమత ప్రచారులై॥ క॥ కుహనా
ఈ పిశాచ బోధ్రే। త్పహాన ప్రథమ పితృ కల్మషము
సంజడిరం। మహా సర్వేశ్వరుడు రితా। వహరు గాల్వ
౪౩ తనరులు మోక్షపదవి చ్యుతులై॥ క॥ ఎట్టులనవి ను సప్ప
దు। జెట్టి తనము చే తనరులు తెయు కలుషమున్। మట్టి
రని యెల్ల నెరాళ్లన్। చిట్టి గు సర్వేశ్వరున కదియు ద్రో
౪౪ హంబై॥ క॥ అమరులు నయ్యఘము పరిమి। తము ధారు
ణి వట్టి గల పదార్థములఁ గంటన్। గామా సగడు బల
విస్ఫుర్త్రణాము వారికి దరప నొడ కత్రియ కనపూ॥
౪౫ ఉ॥ కాంచున సంతతాచరిత కల్మష తాంకర భీరానరా
కమర్త్యావళి తప్పెరి చ్ఛాభరము నందగ నకనిరంతరా
ను కం। పావిన యత్ప్రభావసు ఘవానిభి యెతాన తడుంగద
దియ రత్నావిధి కుత్తమం బాక వికల్పనత్సాను పాయు
౪౬ పెన్నగన్॥ అది యెట్లం టేని॥ క॥ ధారుణి వనుజ కృతా
ఘం। బూరకవె యొచ్చుగ దుకు చిత్తముం జినకరుణా
। దారుడగు నతడు వేరు కర్ణా శణావము నువకయొ

A Christian Poem

౪౭ శ్రీగాంచగు దానిన్॥ క॥ మనుజానిర్మాత్ర్యమున। చిగి
నతనవి తిలెనిని తిక్త్యపలు బ్రహ్మాశం। జనపరు భూగావ
నవిగరు। మునెగ కగా నెంక యుపాయము నుగాని కన
౪౮ ఘా॥ చ॥ అదియెట్టులన్న బూని మను జాకృతి పైన
వహించి వారలె। ట్టి దప్పుటఘంబు దానల జడిన్ బడి
దానికి నాత్మనీతి సు। ప్పిద ముగ సారమువ్రతి నడపింప
దలంచెన నంత లక్షణా। స్పుడుడ చలుండు కేర కిరవి
౪౯ శ్రాపరి భాసిపరాత్పరుండు లగ్॥ ఉ॥ ఈ కరణిన్ బరాత్ప
రుడహీన గుణాఢ్యుడు సర్వకర్తృ మర్త్యా కృతి ధా
సవారాను డయి యమ్మనుజాగ్రుడు రంత పాతకా। నీ
కము పైన బెట్టి కొని నెట్టనగారియు పొందు దాన చూ
లోకము నందు దత్త్వపవెలుంగె జవిరాపరి దరా।
౫౦ హానతన్॥ క॥ వెండియు సర్వేశ్వరుడవి। ఖండుండు మ
ర్త్యావతారకత లితుంకై యరా। తండుత దెయుంబున
౫౧ వుల్పుండ తరాఘం బుపైన దాల్చిన విధమున్॥ తే॥
కరవు దివరిం తునీప్రసంగమున వచ్చు। సం దియు
మాటెట్టులనక ధరయంచు నెంకై। ముగని కింతులని క్రీ
రముం గులకెం సగ। కతడొ కతెనిచ్చి పెండ్లి మరాల

౫౨ దఁజేసె॥ క॥ నరునకు సతి సతికిఁ బురుషుఁడు॥ గ్రక్కున సగపాలై క్రం
ద్రుగూర్మి గాఢకులుకులు జనియింతురు వారు నువిరుసు
బారి॥ పొందు దమలోఁ బ్రేమగ యర్భములఁ బడుదురిలన్॥
౫౩ క॥ వసుమతి నొక పురుషునకొక స్త్రీ సతి వివాహంబుఁ జేయ
గాని రువురు నాల్వ॥ యసరణిహ్యాదయె చ్చౌసురు॥ తను
౫౪ ఖంబొందుదురటంచ తఁడు ఖులఁ జేసెన్॥ క॥ అశికష్టల విధి
తాస్త్రేర॥ ఫలమున తను రూప జాతి ప్రభవించి మను॥
షుల్లలధిక సుఖదుఃఖంబులఁ జెలఁగుదు రని పల్కె బోర
౫౫ సితజనము ల్వేఁన్॥ క॥ ఇలవెయిదరి తల్లిదండ్రులు॥ కాలం
ప్రవృత్తి రోగాదికముల గానకెను మను॥ షుంత్రతఁ తమం
తమయు దౌర్భాగ్యంబులఁ గొల మెడగను టనిష్ఠము నెన్న
౫౬ రిసింతురన్॥ క॥ మనుజుండు తనప్రాతఫలం॥ బన సుఖం
తాపములు జేయఁ బూనఁడు లగనా॥ తనకిన్గల
త్వర్గత జాలమొ॥ నెనయ ఛలస్వతంత్రతావిహార
౫౭ నెమ్మది కిన్॥ చ॥ ఘనతర పాపపుణ్యము ఇతాకర్మ
సమాచరణాస్వతంత్రతన్॥ గాని నమనంబు మాన
వునకతన్ బాసగంధగవరని చేఁజగను బున నుత్సాహ
తాపము లేనికె విరాత్మఁల దంబులు గల్గిదంచ
సెన్॥ జనను చిత్తశాసంతతి నసంశయ ము శాంత్రవి చిత్రం

౫౮ భృణాంబునన్॥ చ॥ అశేక తలాత్మ రోచిత వలమై తగు
కార్యములూ నితత్త్రదు॥ జ్వలగతుడై మెండ బాలుఁ
ధర్మ వ్రా
మనుజప్రకరంబు దపంబు ॥ గలలితవృత్తి ద్వాత్రవే
దకన్ బనిలేకటుగాన విద్యైపల్లు లివిని జంబు లెల్లనడగున్
౫౯ మనకున్ ధరణిసు సౌత్త్ర వా॥ మ॥ మునుసర్వేశవి
రుడవలెంయుండురుక్మ్యేషాంఘోరాశి లెంతాతిపాప
పనిమిత్తంబున ధాత్రిపై మనుజరూపంబెత్తునంచున్
ప్రియంబున నెజెప్పితిగాదె పెక్కులు దినంబులన్ జన్న
దింతన్ జవొ॥ ధను డబ్రాము డనారసుతండు బొంద
౬౦ మెన్ వజ్జులు ప్రశంసింపగన్॥ సీ॥ గంభీరతా ధరితా
జైరానిధానంబు సాంద్ర కృపామృతా సారసర
సీసముద్పుల జ్ఞానలక్ష్మీలతావాలంబ్యుద్భూరిసద్గు
ణారత్నభూషణాంబు॥ కమని యర్వతరయశఃకపూర్
శోభితనిఖిలాద్రిన్ పవనీఘనంబు॥ చిరసత్వనయం
సేముష్యసమాంశ్రయ భూమిసన్మార్గ హితవృత్తి
౬౧ జన్మసీమ్మతే॥ యితడనియు ద్విజ్జులనుతింపనింపస
గె॥ బహుదినంబులు సర్వేశభవలినా ము॥ మంత్రప
ఠ
శనాము మోందశం భవిజాంత॥ రంగడప్రాముడవదీ

౬౨ పురాగ్రగణ్యా॥ అంత॥ క॥ అమ్మహనీయనకునపు, త్వమూర్త
ర్జితసకలగుణోత్తానికయోగ్యా। నమ్మతువితతకీర్తిసమ।
౬౩ గ్రమ్మొదవెదవయకులములప్రబలధరిత్రీ॥ మ॥ అండజగు
డిష్ఠదర్శివితానంబువలనసాపాశిరబ్ధిరుండగునప్రా
ముదపారశక్యపారసనయప్రభావతేజోవిరాజమా
నుండైనసర్వేశ్వరుండుకలిపయవత్సరంబులకుమను
ష్యావతారంబొందునను వార్తావిశేషంబుతత్కా
లఘటికాముహూర్తంబులనంతరతదీయకృతేదేవ
రహస్యాదిబహువిధకార్యంబులాదేశంబునంగల
౬౪ ప్రజలకెరుంగంజేసిన॥ సీ॥ ఉత్పత్తిస్థితినాశనోత్పాత
హేతులుండు భాస్కరకోటిప్రభావభాసి, మునియో
గిజనమనఃకమలాంబిహంసుండు శ్రితజనార్తినాదా
క్షీణాభ్రశాలి, లసమానబహుశుభలక్షణాలక్షితుం
డజ్ఞానవిపినదావానలాంచిత। యనవద్యసుగుణార
త్నాకలిపిరాజంబుజాక్షలోకమోహాకృతిసాకారుండు॥
౬౫ తే॥ జగదధీశుండుసర్వేశుడగణితుండుధారుణీ
స్థలిమత్స్యాదిదశావతారమూర్తి, మనలరక్షించునంచునె
మ్మనముపొంగ। నెదురుచూచుచునుండిరి ముదమారు

R. No. 322. Vedantarasayanam. Complete.
Chapters 4 by Anandakavi. i.e.
A Christian Poem translated
in English Language. Telugu character.
Chapters 4. Pages 332.
Lines 16.
Good order.

A-Christian Poem

౬౬ చలు॥ క॥ ఆయబ్రాహామునివంశం।బాయతముగఁబె
స్ఫుత్తరముశ్రైనడచినసం।తాయుస్సుగుణాకలాపుఁ
౬౭ శ్రేయోనిధియొకతలోదరిమణిఁబెండ్లాడెన్॥ మ॥ లలిత
శ్రీశుభలక్షణాస్ఫుటవయోలావణ్యశీలభాసఁ
ము।జ్వలతన్సంతతపుణ్యకర్తృకరణోపారాయ్వన
వేదాభాక్షిని।మర్లసుజ్ఞానదయాంత్మమావిన
యసామగ్రీన్జనంబెన్నని।పలరన్ధారుణినవ్వధూ
౬౮ తిలకమన్సాంబాభిధానంబునన్॥ క॥ తనరూపవ
యోవిభవం।బునకుసమానుడగునుత్తపురుషు
వివాహం।బొనరింపగనిజజననీ।జనకులుతప్ప
౬౯ తియుబతియుజతగాయకయున్॥ ఆ॥ ఇచ్చకు
వచ్చినట్లుసుఖయింపుచు ధాత్రి బరస్పరాత్మలం।
తోచ్చెవములేనికరామర్లిగునొత్తగసంతతేపేటిఁ
దాన్నిమై।హెచ్చినమోహదాహముసహింపమి
నీవిభవంబుజవ్వన।బిచ్చెలువంబులక్షణాము
౭౦ లేపిరికానవచంద్రుచంద్రికల్॥ కం॥ పెత్స్లిచినము
లాడంపతు।లిక్కరణిన పతల్త్రాంత్మునెనపినచిం
తంసల్క్షిమునకుంకనెన్పరు।దిక్కాభూర్వశ్వరుడుం
౭౧ మదింబరికింపన్॥ మ॥ అవిసర్వేశ్వరునేతరున్సు

గుణారత్నాకరశీలప్రవృత్తిప్రియున్। జననవ్యాధిజరా
పమృత్యుప్రహరణాసర్వతంత్రప్రదాంగత్వనవం। దనమునీ
శ్రీఁ చింతచింయసాంద్రకరుణార్ద్రారుణావిలాపణావి
శాం। శిశిసెంభాక్రతనుసేవంబడసి హరిశింజెందిరా
౨౨ దంపతులీ॥ ఉ॥ ఆనయశీలురంతమరియాంబికయు
ందగుపేరుసంగరియెం। తనిజపుత్త్రిబెంపదరణోష్ఠవిప్ర
త్రివహించిశక్త్యము। దానితమాంవయుస్సుభగత్వాశు
భలక్షణాకాంతులుత్తము। జ్ఞానదయాంత్మవాంసు
౨౩ గుణాసాత్వికముల్ వినుతింపనెరికీ॥ కం॥ ఇమ్మహి
నప్పాంత్పురునకిత్తముగాంబరిశుద్ధకన్యకాం। త్వ
మ్ము వహించి భూషితవివాహశుభక్రియసాంచుం
నా చెదు। హమ్మగలన్ని నాళ్లుని యత్నాప్తిబెలంగ
దగాంకటంచునా। యమ్మప్రతిజ్ఞజేసివినుమాంద
౨౪ రణీసురవంశవర్తనా॥ ఆ॥ తగినవరునిదెచ్చి
దానికిబరిణాయం। బాచరింపదలపనాప్తజ
నము। బానమునమునందు సత్యేశవరుండానన
౨౫ త్వాన్నినప్పుడు గరము త్వపడెలంగ॥ తే॥ అనినవిని

జ్ఞానబోంధా ఖ్యమునివరునకు। ననఘుచరితుం
డుమల్లరసాఖ్యుడనియె। నతివకేమనిసత్యేశుడానతి
౨౬ చ్చె। నెరుగజెప్పుమనాంనతడిట్టులనియె॥ చ॥ వరగు
ణాశాలురాంప్తులువివాహమొనర్గకతన్యకాత్వ
పై। ఖరిసెడకుండనీకు త్రియతాంతునమేర్చవాని
కూడిసుస్థిరతుతిపైతపోనియతిచెన్నలరారుమటం
చునప్పురా। త్పురుడచలుండనంతుడనపాయకృపా
౨౭ నిధిబల్కినంతటన్॥ క॥ ధరనసత్యతనుపుత్రినం। మరియ
లోకాతీరాద్వైహారైసముగ్రుమగుతపోనిరతివునన్
పేరిదరున। ట్లరయుచుదానతనికాంక్షియనుచిన
౨౮ మెసగెన్॥ క॥ ఎన్నదగుస్నాపకుండన। జ్ఞానిస్నేసుడనంగ
నెంక్కనతప్పిరుప్పుండా। యన్నప్రభావంబతన్యా। త్వ
౨౯ న్నవముత్వద్వశముజెప్పదగవినుమనఘా॥ తే॥ వసుధ
నసత్యతనాప్రకివరలుమరియ। కాదినంబునవెలిసె
చేతాంబయునెడి। యతివరియొక్కతెబంధుగురాత
సంగ। నవవధూరూపశుభలక్షణములకలిమి॥
౩౦ క॥ ఆనరసిజవుఖికిజతాత్యసుండనునుకసు

సంవిదాలయుఁడుఁ గుణా।వ్యాప్యసత్త్వమానసుండు
దయాసాంద్రుఁడుఁ బ్రాణభర్త్రయై పాలుపొందుఁ
౬౧ ॥క॥ చిరపుణ్యనిధులు వారిరు। పురుగుండాప్రా
రమానప్రలశౌచజీ।గరిమంబున నుత్తముకుల
౬౨ ।పరిపోషితులనగదనిరిపాకశ్రాంతిన్॥క॥ భర్తృస
పర్యావిశివ।శ్రోత్రనఘారంధ్రరహ్యవయవాదిజ్ఞా
।త్రిత్రింపవేనగడైశుభకర।మూర్తి యెవినెచలకూ
౬౩ ఖిరిముదితధరిత్రిన్॥తే॥ అవ్వధూవరులుబర
స్పరానురాగ।రసములుప్పొంగ బహువత్సరంబు
లిష్టా।సౌఖ్యములవర్తిలుచుదనాజాతలా
భ।కహితమైకొండలమువమదిగ్రందుకెందనగ॥క॥
౬౪ విశ్వావిష్వవరత్నాలయ।శశ్వద్ధ్రావపారభరణాదా
తురశ్యేకశా।శాశ్వతునని తరునాస।ర్వేశ్వరుడా
౬౫ దిగింపవారలిరువురుభక్తిన్॥క॥చనిసర్వేశ్వరునాల
యు।మునకదిగివిధిప్రయుక్తవుఁగదత్పూజా।మ
నురాడుపాంశుజపనుతు।లానరిచిపాలయుత
౬౬ తరపయొరుహులగుచున్॥ఉ॥ స్వామిమహాన

భావశ్చభవసాగరపోతనిరంతరానుకంపా।మహి
మాభిరామనిజభృత్యజనాభిమతప్రదానదీ।క్షా మ
హనీయమార్తినినుసన్నుతిజేయనమద్గొలెవ్వరి।ధూ
మియలంచుమ్రొక్కిరిప్రపన్నమనోంబుజులవ్వధూ
౬౭ వరుల్॥ఉ॥ మ్రొక్కినయవ్వధూవరులమ్రొక్కులుగైకొని
లోకకర్త సు।ముదిత్తరుణాత్మమావినయహారిపరా
త్పరుడంపనంతలో।గ్రక్కునవచ్చివారలకుగన్పడియొ
గుడిపాశ్వోసమయం। దొక్కడుసన్ననస్నుడుసమూర్జి
౬౮ తమానవదేహధారియై॥క॥ తెట్టెదురుగొంచరించిన।
యట్టిమహామహునిగనిభయాకులమతులై।చిట్టురి
కిడలముదుకనిచే।పట్టియతండతనికనియెబరమప్రేమ
౬౯ న్॥చ॥ వరవకుమయ్యనిశ్చలవివేకనిధానయపత్యల
బ్దిలై।యురిముదినప్పురాత్పరుమహామహువేడితిగా
నసన్నిధిన్।దారగనితంత్రికొకసుతుగరుణించెన
తండలవాడుపై।క్షరికముబూనిధర్మపరతంత్రుడనా
౭౦ దగులోకప్రజ్యదై॥చ॥ సముచితవృత్తిమున్నగను
సర్వేమిసమాగమనైకధర్మమా।గ్గమరయుమాత్మ
నభిమునరంజిలునట్టుడై తన్నహాప్రసాదముగనుం

వాడుబుట్టుటకతంబున భూవలయప్రజాంతరం
గములకభంగమైనకుతుకంబు జనించు వినిశ్చయం
౯౧ బుగ॥ మ॥ ప్రకటజ్ఞానదయాక్షమావినయసంప
త్తిన్ బ్రకాశించువానికి జ్యోష్ఠ్నసనుపేరు బెట్టుమ
నసెంతే సంతసంబాందియాత్మకు లిర్తీకరయంగ
యుష్పానవటుత్వంబింత యుంతేదు వేనికిగంత్రాలది
౯౨ గాంకనేముదుకడిన్ నివాడి తన్మైవడిన్॥ చ॥ పారలవెనం
గువరాష్ట్రి నరబుత్రినవెంట్యకలూగు చుండుబుల్బరు
సవడంకుమేగ గరతలంబున యుష్టియుగళినష్టిపై
జరతుడనాకునిజ్జగతి సంతతిగల్గునపన్నవారాపెవ్వ
రువినెనే తుగరయ్యనఘు బాటగునేవచనంబులా
౯౩ రయగ॥ మ॥ అనిపల్కన్ విని నన్నవస్పుడుంజకరాద్య
సుగనిశ్రేష్ఠించియుల్లనుసర్వేశ్వరుసన్నిధానవము
ననుదలోదృష్టిత్తి వర్తిగంచునే నవ్యతంబాడమే
దియన్బాహ్షణాముసత్యంబాసంతుండుంద్వవిం
చినయుందాకెవెంలింగువమూకతనయున్నిర్థిత్రి
౯౪ యరానాళివె॥ క॥ అనిపల్కి సనననస్లకుంజ

నిరోగదనేసెల్ల పునకుపె సర్గదత్సందార్శనసభాష
ణముల నయ్యనఘుని ప్రాజావిధానమద్భుతంబయ్యెన్
౯౫ ॥ తే॥ అంతసర్వేశ్వరాలయదావ్వరనికటుపరివ్రత
జనంబుముదుసవివాడులరాకలూరనతడసెనవిప
కప్పరానులంపకలనవిలసిల్లగానసముత్రంకనప్ప
౯౬ డు॥ క॥ గుడిలోననుండిబయలికి వెడవిజకర్యాసు
డులరువివేకుడారులతూనుడుకెంకించుకమూకతే
నడురుచుసతితూనిజాలయమునకు జనియెన్॥ క॥
౯౭ అరిగిజకర్యాసుడు మందిరమున నివసింపకొన్నిన
లలకుసర్వేశ్వరునికరుణానాతనితులుగు తరుణి
౯౮ రత్నంబుదాహ్వాదశ్రీదాల్భిన్॥ క॥ మునునసకత
నుపత్తిణముననమరియనిజేశుతెలాసమాజిన్
తప్తతపంబానరింపుచుండెననినీకనఘాసప్రతి
౯౯ గడాసమంచితబుద్ధిన్॥ క॥ లోకాంబినందర్గుణ
రత్నాకరజ్ఞానతృమాందయాన్వితహృన్నా
శీకసరిజెప్పదానికినాకుంచరమగునె బ్రాహ్మ
౧౦౦ ణాతులాంధ్రకల్ప॥ తే॥ అమ్మరియగర్భసముమ

వారివుహంబుఁ దాత్రచారిత్రుఁ డప్పరాత్పరుఁ డు
ప్రజనుతింపఁ దలఁచు జావతారస్థితిఁ గన విధంబు। విన
౧౦౧ మునెప్పుడనింకసవిస్తరముగ॥ తే॥ సంతుఁ డగు సర్వేశ్వరు
డాసతికడుపున నవతరించి ప్రజల పాపహరుఁడు।
ప్రకృతి మోక్షబాండము వెలిసెను। మతి సన్నిధి సన్మనస్సు
౧౦౨ మాజము నందుఁ॥ తే॥ ఒకని బుత్త్రరనాతఁడు తుల్యకతము
రియు। గలప్పుడికి వచ్చి యెదుట సాక్షాత్కరించి। పాలది
దేవప్రసాద సంపూర్ణమహామహిమ। జెలగు నీయం దున్
౧౦౩ సాధ్వి మివసించునెప్పుడు॥ చ॥ తపమున సత్యశౌచపర
తంత్రత లోకహితైకసత్క్రియా। నిపుణత కూపతాం
తులగణింపగ నీసరి యెవ్వ రమ్మ యివ్విపులను భాగ్య
శాలివి నిప్పుడు ప్రఖ్యతకీర్తి నిధానవై వటం। చపరిమితప్రమో
౧౦౪ దమున నాడగ నాసుమనస్కుఁ డంతరన్॥ క॥ ఆప్పరియా
ంచికత నహల్య దా। యమ్మ నభయమొందగ రంచియా
తండనియెన్। గ్రమ్మర వరపతికి నక్కమ్మ వుహాభాగ్యరే
౧౦౫ ము న్నయది యల్లన్॥ క॥ అల సర్వేశ్వరునకు డుంయ్యలి
ష్ఠపై గలదనుగ్రహముదాన మహాత్ముని లసత్యవినయసం
వి। పులయుక్తిని నెక్కొంత్తెం దుకు బడయ కువవమ్మా॥
౧౦౬ ॥ తే॥ అతఁడుం పరిమాణాహానన యప్రభావ। శమదమ

జ్ఞానసంపత్తిరమణాకృతస్నత్వ। నహరహము లోకకర్తృన్నో
త్సాహానుడగుచు। బ్రజలు చేసిన యుగ్రపాపంబులెల్ల
౧౦౭ చిర్॥ చ॥ అనసతి యుల్లనుర్బరి నాయంబా నరించి రిపె
ద్దలెల్లనుక్రనరుని నాకుచ్చర్తగ నెకానెకనాడు త్రి
యానురక్తిగా। గానకతపంబు నిష్ఠగా నకోన్నదిమూమ
కచిత్తవృత్తినం। దనుడు జనించు నెప్పు డిమనగసుగున్నో
౧౦౮ త్రిరయుక్తిదాని కిర్॥ క॥ అనిపలుకు సతికి నాతం। డనుస
ర్వేశునకు పత్నివైన నీకు దయం। చున తడిల దదనుగ్రహ
మునవినుమా యనకసాధ్వి ముఖులేవుగ దా॥ తే॥
౧౦౯ వయసు బోయిన మునితోవం త్ర్యయనగ। దగుమహాసా
ధ్వియైలిసెబ తమకు నెక్కౌ। సంతు ప్రసాదించె సర్వేశుఁ
౧౧౦ డనకరుణా। నికనన్నినకెండుం తు జనించు నబలలు॥ వ॥ మ
రియు సప్రతిమానరూప రేఖావిరాజమానుం డును
నిరుపమ జ్ఞానత్త్వవాపి నయుతాంశుకాంతిగాంభీర్య
చ్చరసంతకల్యాణగుణాభిరాముండును। యోతక
రత్నగా దక్షాధ్వరం ధరుం డును దురావపాపనిరా
౧౧౧ కరారోత్సుహానుండును। నగు నమ్మహానుభావుఁ
డనెసునాధుండను నావదేయం బమరింప్రమని
శాశవతుం డగు సర్వేశ్వరుండానతిచ్చు కతం
౧౧౨ బున నత్తెరంగుని కెరుంగింప వచ్చితి నని పత్రినవి నియు

మందారానందకందళితహృదయారవిందులైరి। యప్పుడింద్రి
రత్నాంచను సర్వేశ్వరుని బుజ్జిప్పనుతఁ జయాంజ్ఞాప్ర
కారంబునఁ గావించు దనని సమ్మతింపనాపన్నరక్షణం
తత్పరనంబునెంచి నంతనన్నాదియగు సర్వేశ్వరుం
౧౧౩ డు। నిజకుమారునక్షీ నశ్వరతాంగర్భరత్నాకరంబున
కుసంప్రార్ణొ ప్రార్ణవ మానుషాకారుండునతఁడయ
దేహాపరిప్రాతనామాంకితంబునవనుశ్శదివ్య దేహం
బు గల్పించి తదంతరాళంబున బాలసూర్యప్రభా
భాసమానంబైనయుక్తతేజంబను సంధించి మరి
౧౧౪ యునను॥ తే॥ ఎలిసె చేతాంచికకుబుత్రుని లఘుచరి
తు। నిచ్చె సర్వేశ్వరుండని యెరుగఁ జెప్పు। సన్మనస్కులడు
దని సంతసమున బాడరి। మరియు యూయమ్మయిం
౧౧౫ జికిన రుగుఁ ఖయును॥ క॥ తానధికపుణ్యశాలిని।
మైనిష్ఠాలతరతపన్నమూరాధితలో। తానేకర్మైమ
జయితస్థానంబు ననను బవిత్రతఁ బారరయుంచెఁ॥
౧౧౬ ॥క॥ వచ్చెనని పొంగి యూయమ। గృచ్ఛికపుంగలిదీ
మెత్తి కానియొకపత్నిఁ బిచ్చి వసియుంచుమనిమది।
౧౧౭ జెచ్చునెరగుఁ గాంమిగ నెలిసెచేతముబరితేఁ॥ ఆ॥ త
లుష్టచయుఁవయి గృంగకలితచ్ఛవతాపద। రజము నాదం

ఖందిరమున నెరయు। నూరులకందరాని పరమతలాన్యనాం
౧౧౮ బు। లారయ యేసె మొయింకమరి యవన్నః॥ క॥ మమబో
టులయెడకు మహాత్మ్య మకన్యాలు విమ్ము బోధిబన్యాలు
నిల్చి। తృమునన రుడంబు పమది। యమగు విశేషసుకీర్తి
౧౧౯ తోదయియ ముకలివిమిగఁదా॥ క॥ తపమును సుజ్ఞానంబు
ను। కృపయును శాంతంబు గలిగి యెన్నదగినపు। ణ్యా
ప్ర రంధ్రమణి క్షేనే౩। బీపులకీబుల యెప్పరమ్మవెలి
౧౨౦ దులలోనన్॥ క॥ పడతుక నీయధికడు పున। బాడమ
గలకొడుకు మహాత్ముడు సకలగుణోత్తుల్యడు త
రుణోపకుడనని। ఫ్లుడు బోగడు నెగడు కీర్తి భరాంతి
౧౨౧ తుడగుచుమరి॥ తే॥ లేమచర్మవ దియుదర్శనాళింగనాపక్ష
।ప్రార్థకవిశేషభాషణాములమదియ। గర్భకుహ
రార్భకుడొకింతగదలదొరె। నను చు బహువిధ
౧౨౨ నుతిసపర్యలనుదనిపె॥ మత్తకోకిల॥ అంతసంత
సమొందియమ్మరియాంబనిర్మలమూర్తినా। ధూర్త
తశరాన్యబరాత్పరుఁ గరుణాబ్ధినెవ్వుచు భక్తినా।
కొల్చితయుంపవసించి ప్రేమదగంగమూరడగు మా
పముల। సంతతంబు సునీతిమార్గవిచారతత్పరచి
౧౨౩ త్తులై॥ క॥ అంబురుహాక్షియె లిసెడి। తాంబికన

వమాసప్రార్థితరైసుందరగాత్రుం బంధురతే
జోహాసి। తాంబుజమిత్రుం సుపుత్రు నంతంగని యో బంధు
౧౨౪ ॥క॥ ఆచిరుతవానికలదే। శాంచారవము భంగిలా
పంబులు వచినా। లోచించి యెనిమిదవయట।
సైయెసెలు వగు దినమునందు నామోత్సవమునన్॥
౧౨౫ ॥క॥ జనికర్త్తనా వేద్యం। బానరింతమటన్నవి
నిమహోజ్వలగుణాశా। విని యొలిసి చేతతా న్నిట్ల
౧౨౬ సువారలతోడ సవినయాలాపములన్॥క॥ పేం
నిమిడి యునేను మున్నెక। దినమున బూజాజ్జిని
రతోడ వరగు కినుం। కినసన్న నస్య దాకడా। యర్యనన
౧౨౭ చడికివచ్చి వంమున్ప్రియంబున బలికెన్॥ ఆ॥ కొం
డుకొను కనిమా కుగడు కృపస్వేశు। డిట్టు చలితుడా
డంబ్రేడ చ్చైవాడు। సజ్జనుండతనికె జాప్నెసుడ
నియడు। నాఖ్యనొసగు మనుచు నాతడరిగె॥
౧౨౮ క॥ ఆయన యానతిచొప్పున। నాయాఖ్య
నొసంగను చితముగు దనయునకం। చారయింత్తిబ
లుకసుగ ప్రియుకత్తలు వారు బల్కిరి నంయవచ్చెర్షి
౧౨౯ ॥క॥ ఇట్టిది మాకులమున వేఱొల్లుట వేదమ్మయెం

తవింతయనిహితులేట జుట్టములు దంత్రిన దిగిరి। పట్టిశే
౧౩౦ పేరొట్టి తొసగబడు జెప్పమనఘా॥ క॥ అనివారుబ
ల్కవినియా। యనమూకతబరగుకత ననంగులికి ఖిం
యుం। చెని లాష్టలిజావ్నైసుం। డనుపేరునసెగడునత
౧౩౧ డని కృపచనగన్॥ శా॥ అంతం మాకత తన్నబాయగజ
కరావ్రసుండు సంతోషవి। భ్రాంతిన్ లోకసముత్పవృష్టి
తిలయత్రారంభాదిజస్పవరా। త్రాంతుణ్ భవ్యులి బ
రాత్పరుణ్ సుజనకత్రా శాలి కర్త్తిం చనుప। సావింత
న్ బుణార్పదరిత్రు బుత్రుబెగకొన్ చాచాని శేషంబునన్॥
౧౩౨ ఊ॥ ఆవిధమంతయుం గని ప్రియంబున బంధుజనాళి
లోకసం। స్థాపితుతిమ్మవాత్మనికుమారుడుల సర్వ
మిలయనుగ్రహంబునన్। గవలధామికేకులం డనసతి
ల్పిషకార్యదురంధ రోత్సవ ప్రేమిలసిల్లునంచనివ
౧౩౩ చించె బరత్పరవాక్యశైఖరిన్॥ ఆ॥ నెలలుమూ
డుబుచ్చి యొలిసె చేతము యుం। నవలమరియయ
దిప్రియంబు పెక్కి। యొసగబను పజని యొనసోత
౧౩౪ నాఫురి। తింకస్వామి జనన మెరుకపరతు॥ క॥ మరి
యకు నవమంబగు నెల। యరుగగ నత్యాలవుమునవు

హాత్ముడు రోమాపురపతి బహుదేశాధీశ్వరత్వదు
౧౩౫ కాంశంపగ్రించి జనులుముదమునగ॥ క॥ యిమ్మగ
మతమతుల గోత్రంములభిక్షులునుండు లుచవ్రాయిం
చగజాల్లెమ్మనె డుకాణాయాంచపు। రమ్మునకుంజనిరి
౧౩౬ సత్వరమ్ముగ నచటన్॥ క॥ దేవరకుం దల్లిమరియా। దేవి
విడియుటకు గృహప్రదేశము కపియింపై విలసిల్ల
మితాంత్రులు। చావడి వసియించె బంధుజనయుక్తము
౧౩౭ గన్॥ ఉ॥ అచ్చోట నచట శిష్ట మరియాంబ ప్రాలుదబ్బి
మున్ జగత్పవుణ। దల్చ్పరితుర్ బరాత్పరుడు మహా
మహుడనెన్న చు నిష్ఠ పెంపుతో। విచ్చ్యాత సంగతజ్జత
రవరత్నపూర్ణ సుధాకరుండనా। నెచ్చ్య ముంతనితాం
౧౩౮ తి సుతుడాక్షరుడు జ్ఞవిశేగుణాద్భుతాత్ముడై॥ సీ॥ తన
పైన తన్వి కాత్వాము దూషితము గాకయుండగనా
యాసమెరయకుండ। మరియకు తన్నె సోహ
రగర్భవారి చిప్పన్వంచుడన నిష్ఠ క్రవచిప్పి। బరా
దేవవలన గంభునగా రభవము బయటావెడలి నతర
గుండవిమలుడగుచు। మార్గశీర్షము నందు మా
ఘాంతవయామమున దనరాచాతుండు జన

౧౩౯ నమెుండ॥ తే॥ నమ్మహామహుభక్తు లాశ్చైకఫ్రాణ్యు। నమి
తకరుణానయప్రభావాఢ్యుల్చాంగడు। బ్రమదముపొం
గ బరమండలమునను౦డి సన్నవస్త్రలు వచ్చి రిసరభసముగ
౧౪౦ ॥ క॥ వచ్చియనేకవిధంబుల। నచ్చెరుతకామరు మహాత్ము
నఖిలజగద్భాన్వు। స్వేచ్ఛాలితుర్గదము యిచ్చకుల। వచ్చినటు
౧౪౧ లబాగడిమరియుహాస్పై చిత్రిన్॥ సీ॥ వందారుబృందదత్తే
వనరాశిపూర్ణార్కజ్ఞ శంతాకశంకభుజంగనకులు। భూరి
సంసారకాంతారసాంతకుదారతాపమోహవికార
పవనసమీర। దారిద్ర్యదుఃఖాంధకార బాలపతంగన
రపాపతూలక నాస్ఫులింగ। సు రుచిరకలాలోనాసుగు
ణారత్నకల్పమరియాంబ జఠరశుక్తి ముక్తాకం బుతే॥ ౧
౧౪౨ యగణితజ్ఞానకరుణానయప్రభావ। భవ్యసుషమా
లతారవాలపరమపురుష। యనుచునిష్ఠాంగరిష్ఠత నభిను
౧౪౩ తించి। తల్లి మరియాంబ దీక్షించియుల్లసిలుచు॥ ఉ॥ ఈ
తడు దివ్యగాత్రుడు సదిక్షబలుండు సులక్షణాత్ముడౌ
నీతికళాదయావలయుడ నింద్యచరిత్రుడు భక్తప్రా
ణ్యుడు। లోకులమర్త్యపాపము హరింపత్వదయ పటచం
ద శుక్తిము। త్రిలకం బనాబాడమెగానుతుక్షైజగద్దేత
౧౪౪ మాంతవకా॥ క॥ నతపముఫలంబునపరి। పూతచరి

తుదితడునేకపుత్రుండగుటచే నేతెఱంగున నిను బొగడఁగ
మాతరమా మరియపుణ్యమహిమా శ్యుచయా॥ వ॥
౧౪౫ అని బహుప్రకారంబుల నమ్మరియ నభినందించి సమస్త
లచ్ఛ్రోషితకరుణించున నంతకమున్నం దొక్క రుడు తననతి
దూరంబున నంబ్రవర్తిల్లు గారియులగాపకులతపో
శతజోరివిరాజమానుండై కర్తిపురన్నాత్ర్యారింపవా
రలమ్మహాతేజంబుని శత్రుంపంజాలకభయాందిలచిత్తు
౧౪౬ లగుటయతండెరిగి వెరవకుడు మాకు మీరాజర్యం
బునంగల ప్రజావితానంబు నకు ప్రమోదంబుగా భ
గవంత్తుండు వొమదవ్వులనెలవు ననవర్గళశమదవు జ్ఞా
నకరుణాగాన యత్రప్రభావిభాసమానుండై యుదయించె
మీరా రమ్మహానుభావు నసేవించి కృతార్థతం బొరయు
ండని నవారలతనివాక్యప్రకారంబున సాధుమనివృత్తి
యుంపంబోయి యనంతరంబున తద్వార్తావిశేషంబు
౧౪౭ లోకంబునెత్తెరుంగించిరంత॥ చ॥ అనవినిజ్ఞానబో
ధము నిత్తత్తరి మల్లరసాళుల్వడిక్లు బాలునవము మూర్తిశ
లోకములకుర్బతిన్నైయెతగు నమ్మహానుభా। పునరా
క్తమదగాకము దవ్వులోకలయిలే వగయనెసముద్భవం।
బునకిలలోచరిత్రు నకుబోలెనసారవినియాంతకల్ల

౧౪౮ మ॥ తే॥ ఇలనహంకారము మకారములు వర్జించి పా
బాడము సర్వేశుపత్తికి భూరి రత్నకరితమా చంబువెు।
దవ్వులనెలవు దలపనుక్రతియకాకయనఘవేరొందు గ
౧౪౯ లదె॥ చ॥ ఎరుగబరాత్పరాజ్ఞ బ్రయేలనుమున్నె కసన్న
నసుడ్నక్రరపడనితనూభవశిఖామణోత్తపసుపరుబె
త్తుపం। చురకవచించె నిష్టుండిదియుక్తమటంచనితల్లి
యాప్తులం। దరుముదె పెుందనెన్నిదవనాదమరించె
౧౫౦ శుభ్రాబ్దీయమున్॥ ఉ॥ అమ్మహానయమూర్తిసుగు
ణాఢ్యుదయాపరునేసునాథుడం। దమ్మునభక్తి
యుక్తి నిరతమ్ము భజింపుమతండునీదుదో। షమ్ములం
నూంచిరయెన్ని దివసమ్ములకుంజొడపోనిమోక్షరా
జ్యమ్ము నొసంగునీకనఘసందియమొందకయుంచుకే
౧౫౧ నియర్న్॥ వ॥ ఇంకయేసుసాధనం దర్శనోత్సహపా
రవస్యంబున ముప్పారుబాంధవాంచుటయునలుబ
దియవదినంబున సర్వేశ్వరాలయంబునవడచినవా
ర్తావిశేషంబు నుహారోదసుందననుతెం। దొరకరా
౧౫౨ జు।దార్జనుదృంబునదేశంబునంగల శిశువులనేన్న
క్షించి వధించుటకుచక్కులబుత్తెంచుటవిని దేవమాత।
భర్తృసహితంబుగా యెజిప్తను నెంక్కదూరదేశం।

బునకు బాళవుటయును సవిస్తరముగా వివరించెఁ
౧౫౩ దా॥తే॥ ఏసునాథుండు బాండమిన వాసరావసా
సమున దత్పురికి ప్రాగ్దిశాప్రదేశ। మునఁ జెలంగఁ దు
రాజులు మును గురుదాము। జ్యోతిషగ్రంథవిదు
౧౫౪ లయి యెపుడు కతన॥తే॥ నింగి నొక క్రొత్త చుక్కవె
లుంగ దాని। నప్పుడు సర్వేశ్వరానుగ్రహంబుకలి
మి। స్వామి నక్షత్రము దిరియని వాకలిరి। యూ
౧౫౫ తడు జనించె నెచట నొ చరాతలమున॥క॥ అనియె
సునాథసంద। ర్శనపూజనతాంత్రైన తరారాజోత్త
ములు। ళ్లనగరముల బల్లియలగ। హనగిరిసరసీ
౧౫౬ నదీచయములనరయుచుఁ॥క॥ ఏసుజాడగాన
కెచ్చటగాఁ బెంచి తిరిగిరెల్లకడలఁ దేవోత్త
పనొనెకరాజునకడి। వారంబ గుప్పరికి వచ్చిరా
౧౫౭ రచటి ప్రజల॥క॥ మారెరుగరుగా యెసె। యూరజ
నించిన ~~ఈ~~ది యమ్మహోత్తమచరితుని గోరి భజిఁ
యించుటకు నా। నారాజ్యములందు వెదకి నార
౧౫౮ ము చత్రిన॥క॥ అని యడిగి తాను చువాంలన నశ్రు
త వాక్యములైజ్ఞ లక్షీప్తి నభం। బునవున్న గపడుచు
క్రైమె। కనిమిషము నగా నరామిగ లగుచు రాజు

A Christian Poem

౧౫౯ తే॥ వాడవాడలనగపడు వారి నేసు। నాథుఁడుదయి
ంచు వార్త విన రుగదా మెు। రుంగఁ జెప్పుడు స్వామిడాఁ
యుంగఁ జనిత। దీయపదములకెరగిన తింపవలయు॥వ॥
౧౬౦ అని యుల్లంబలుతెరంగుల బ్రజలనడుగుచు స్వామి
సందర్శనకుతూహలంబున రాజపుత్రియుంబతెన్నా
ప్రవర్తిల్లుచుండు నంత దత్పురాధ్యక్షుండగు హెరో
౧౬౧ దేసుండు॥చ॥ యిలపయి యేసునాథుఁడుదయించి
నపిశ్శటరాజ్యభారకముల। నిలువకతన్ను బాసిచను
నిశ్చయమెద్దియుం బాయ మెుండుండా। డిలునికడ
వికంచుడు రుబిల్లుచు నావభుంజించు మా ద్రి। దెక్కల
బిలుపించి కొల్వినకు దాబలికెన్ వృయకంపితాత్ము
౧౬౨ డై॥క॥ మారలెప్పుడు పుదినావేల్। తరిన యొంగ్య
లరు బుద్ధి తలశలు లకుం గురి। దారులరగానదె
డిప। గారవమున మిమ్మునె నొకటి జెప్పదగున్॥శా॥
౧౬౩ ఏయూరం జనియించు స్వామియను వాడి ప్రాత్ర
ప్రోకల్పన్నదే। ష్టా యుక్తిన్ దెలియంగఁ జెప్పుడనిదా
జన్మంబు నంబల్కు చారి। నా యోగ్యులెవ్వి నిచెల్ల
మ్కిబు రవమునం దప్పు రాశిలుండు సుశ్రేయఁ

శౌరి జనించునంచు బలుకన్ జింతావ్యగ్రాంతస్థులై॥
౧౬౪ ॥క॥ తారిమి సెడి నివిచిన చోరి। గాలూందరడప్పితరాం
డు గనుగరాకుర్గటి యుక్। జూవించి వెఱ్ఱి తెరాతితి।
౧౬౫ గాలి పిశాచంబు సేరకుగతి చంచలతర్॥ క॥ హేం దేదే
సుడు తనపురి। లోరాజులు ముగుకు వర్తిలు తె
రి నివారిర్। గౌరవము మెరయ జారులు। చేరానియ
౧౬౬ మించి ప్రియము జెన్నె సలారర్॥ క॥ మీరు రుఫు
లొర్లిలు బలెను। న్నా రేవ్యారిష్టు రంబు నకు వచ్చె
టరము। త్రాణము నను పెకె గద। రేరాజర్షి యును నెలి
౧౬౭ ఫ్రేసెష్టు తెరుగగనా తుర్॥ క॥ అని పల్కి నహారో
దే। సునరారా జనుర్లలని రిత్రో రోప్పలివరా। కునికి
యగు తూర్పు దేశం। బును వ్రందుదువు చలసి రుల
౧౬౮ నహం రహా మనహూం॥ క॥ ఈ కరణి ప్రాజ్ఞ రాజ్ఞి
శ్రీ కలితులవగుచు మెము జెలగగను కనాం। డా
కసమున నొక చుక్క వ। హాతాం తిగనంగ నయెర్రన
౧౬౯ టీవంరయిర్॥ క॥ దానిగనుంగొని సర్వే। శానుగ్ర
హాలబ్ధి నిశ్చయ జ్ఞానశ్రీ। మానసవృత్తి నరిం
నితి। మానిమర్లతారస్వామి యశింయనియా
౧౭౦ త్రేర్॥ ఆ॥ ఎరిగి యమ్మహాత్ము డెందు దయించె నో।

యతని పుత్రుస్మిత్రి యజిను తంచు। తలఫ్ఫోష్ల్మి పేము
౧౭౧ నలగడు తెదకుంచు। నిందువచ్చినారమిద్దచరిత॥ క॥ అను
టయహేరోదేసుండను నారాజులకు చెల్లె మనుష్య
రరాజంబున స్వామి జనించునట। చనియెంతత
౧౭౨ మున్సాపద్దలాడగవింత్రిర్॥ క॥ నావచనము నిక్కంబుగ।
భావించి నిరూఢ భక్తి పరతంత్రులరై। యావిటకరిగి
స్వామిని సేవింపుడం వెదకి జాగుసేయక యచటన్
౧౭౩ ॥క॥ సేవించియు గ్రమ్మర నీ। త్రోవన రుగు దెంచి తెలావిర్
తెలారమీరలునా। తావాత్మ నెరుగ జెప్పుడు। నేవెస
౧౭౪ జని యమ్మహాత్ము నిర్ భజియింతున్॥ చ॥ అని కపటస్వ
భావమున నాతడు బల్కిన సంతసిల్లియ। య్యనఘు
లువాని వీక్షణారయంబున దత్పురి బాసి పోవు
చో। మును పటిచుక్క గన్పడి సముజ్జ్వల దీప్తి నింగి
వారి తిర్। మును మునురా జమాంర్గముగ నుంగు
౧౭౫ న జేయగ జెల్లమర్ బురిర్॥ చ॥ తరుయ తేచి రివారలు
డుచర్శితరాజ పద ప్రయాణస్మై। బడరి కేల తెయ
న్న గరి వాడలి వాడల మెడలం దుంబుల్। గుడిసెలనా
ల చోట్ల వెలికొర్టము లర్ గలయుంగ జూచిరి
త్రైడు బాడుగాంచి రేసు జగదీశ్వరు గానిలయాం

౧౨౬ తరంబునన్॥ ఉ॥ తాఁచిన చూత శాఖులు తలగని యుబ్బి
వరతిగన్నులన్ జూచి ప్రమోదమొంది పరిశుద్ధుని మాత్మ
సమన్వితుఁ దివిపన్నోచ్చను నేసునాథుని సమర్చిత భ
క్తి నమస్కరించి వాంఛాచరణాయత్తైకరంబును తపస్సురివా
౧౨౭ రలనకళంగులన్॥ మ॥ రమణిన్ వారిటు లాత్మశుద్ధిమ
లుస్తోత్ర ధ్యాన ప్రార్థనా విధానములన్ గాంచుతలిచ్చి
మూడతనిక్తిన్ సర్వేశ్వరా జ్ఞాప్తి శీఘ్రమయాత్మైకనివా
సభూములకు వేడ్కన్ జేరియు రక్షుప్రభూ రమణిరాం
వా సప్రరంబు దారికయి జేరన్ జేరక ధాత్రిసుతా॥ సీ॥
౧౨౮ ఆదేశవాసప్రజానీకముకనకెల్లప్రభు ధర్మళోడమ
హామహాడంబరాత్మ రుడంబె జినట్టి కట్టడచావుబన
దనూజులోక రక్షాకళాత్మ కశాలినేసునాథునికరు
ణాసనాథునితల్లియరకపుచెల్లినయలిముగుడికేగ
డువడి జనిజనికర్తయౌ సర్వేశ్వరునకిచ్చితాను
౧౨౯ బాయనముగాఁగ॥ ఆ॥ వసుధపైఁ దయనుజుఁ డాఁపసిన
ణానుకళబోలె భక్తియుక్తిఁ బ్రోలదెంతు గలరవంబు
లునిబినలుబడి ంరపవనాథు మరియదనకుమారు
౧౩౦ మరలగునిలెబి॥ అం తి॥ ప్రకటిరుసోమనుకొంకొనక

ప్రథమునవర్తిల్లుబంగారుఫురుషుండుజరా ఫురుషైః
యొకడునుతింపన మరునాయనశాంతశమదమం
౧౩౧ జ్ఞానములన్॥ క॥ ఈచందంబున నుత్తముఁ డ్రైలగు
చునమ్మహాత్ముఁడ ఖిలజగత్త్రాణాచరణగల్పబంధవి
మోచనుగనుకాంక్షచిత్తమునను ండుతుయున్॥ క॥
౧౩౨ జగతిపయిని ఫలమెనుదారి రగుటకు వమ్మను జూత్రికిన్ గ
రపుదీరగ సార్వ విగనియదనిసర్వేశుండగణితకృప
౧౩౩ తెంల్లియతనితానతినెసగెన్॥ క॥ ఆసర్వేశ్వరదావ్యా
శ్వాసంబున ముదుకడిట్లు వర్తిల్లుచునే యేసుగు
డిలోనికేగి నానసమయముచుండు నాతడురిగియం
౧౩౪ బడితిన్॥ క॥ చారుతరమూర్తి జగదుప కారకచారి
త్రుని తల్లికల్యాణాగుణాభిరంజితు చక్రావతారు
౧౩౫ ణాలిదిలాసునేసుగని భక్తిమెయిన్॥ క॥ సాక్షిపూర్షంగ
శ్రుపూరితలవ్యక్తములుండగుచుకల్పప్రయుక్తమె
సన్ జక్కనివేల్పుగనుంగొని మొక్కుచు వాక్రుచ్చిపా
౧౩౬ గడిముదుకండంతన్॥ తే॥ జగమురక్షింపవచ్చినసర్వ
పిమయితడుదంచు సర్వేశవరానుగ్రహము నసరి
మి యతనిగెలగపనెత్తిసన్నుతికపత్తి జూత్రికనుం

౧౮౭ గొంటి మోక్షంబు జూరగొంటి॥ క॥ తలవడకుచున్నం
యదిచూర్ధ్వులురహింసెడిపొరలగప్పికొనియెనరలఁబా
ల్పులరనెరులకును డవిపెక్। బవిమి తాలగిచని యెవంచి
౧౮౮ కపస్రమమొదవెన్॥ క॥ ఎనిశ్శి జరాంబారము। బూనిచవఁ
ప్రశ్నెచ్ఛబుడమిబ్రతికితిన్। మానుగని న్నాళ్లుసుద్దై।
౧౮౯ వానుగ్రహలబ్ధనిత్యజ్ఞానమునన్॥ క॥ బదవయుక్త
జే యగా। దేహము వదలి తనదు తేజము జనున। ట్లాఁ
కృతి నవి వెడికొనిగు। గ్భోరదారుడు ముదు కడలిగ నుం
౧౯౦ త్పకమునన్॥ అంత॥ క॥ తనుము న్నుచెండ్లియాడిన। పని
మిడి యెడేంద్ర కరుగవి గతాంధిపర్లై। యెనబచినాల్లె
డులలజ। శ్రీనమెనసిన దాకబత్తివదలకయాత్మన్॥ క॥
౧౯౧ అన్నాంచికయనకగుప్తి। కన్నెలతుకయొకేతి యాపరా
త్పరుగుడి లోకనున్నయది తపోమహిమా। చ్ఛ్యన్నతిఁ
౧౯౨ నుపవాసస్నత్త్వ తీర్ణజ్వలయగుచున్॥ ఆ॥ ఆయెలనాఁ
జూచి వరియా జరాంశ్లికళా నిభానుభ। ప్రాయి
తముర్తిస్సక్షుగొడురంధకునేసును లోకకత్తుల్లై।
యీయనఘుండు బుట్టెనని యెంతయు చిత్తభజిం
చివిపికిన్। బోయిప్రజావితానముగనుంగొనితానె
౧౯౩ రుగింపవేడుకన్॥ క॥ వినిరయాంపురపతి మునువే। డ్రాని

పోయిన మగుం రురాంచకెం మరులుమరలన్। దనుడాయ
రావిని నెమ్మది। కినుకబాందలసాఫ్వమినెటికిన్ బాడెమెగదా
౧౯౪ ॥క॥ అనినిశ్చయించియాండు। జనుడుతనదు రాజ్య
విభవరక్షాసక్తిన్। ఘనగాని యాస్వామివెదకి। తునుమఁ
౧౯౫ వలయునని డితలపుతోనుండుతరిన్॥ క॥ కరవుప్రియ
ంబున స్వామికి। మరియకుగాపున్నదాని మగని కడకుజ
న్నొఁరపన్నపన్నడూకరు। డరుదెంచెదినేంద్రుబిచియన్నా
౧౯౬ గర్వమునన్॥ క॥ చనుదెంచియతని కనియె। ట్లనుహేరోదె
సుని దైర్యాత్మకుడైని। తనయుని దెగటాఁపదలఁచి। కొం
౧౯౭ నియున్నాడికవసింపగానకొనదిచటన్॥ క॥ పత్నిప్రియం
బున న.రకతడు। చెప్పికొనివెలంబివీవు చెక్కలకడనే। పట్టునఁనే
జిప్తనపని। నట్టి యొకె దేశము చటికరుగుటయొప్పున్
౧౯౮ ॥క॥ అనపలికి యతడు సనవచ్ఛినతరవునరాత్రివేళఁజెఁ
చ్చెరదనయున్। గొనియాదంపతులేజిప్తనియడు దేశము
౧౯౯ నకరిగిరంతటనిచటన్॥ శా॥ హేరోదేసుడహంపర్తిప్ర
తిమునయ్యాసున్సవము దక్షోపాం। ఘోరాన్రాశిఁవెదకిం
చి యాత్మభటసందోహంబుచే నెట్లుమన్। చూలిగ్రాఁ
మమునన్ దదయనగరప్రాంతపు హేరోదచ్చిరా। స్వాప్ర
(గా) దంవయులందువేకుని కి త్యప్యత్రాప దివ్యాత్ముడై॥ క॥
౨౦౦ కండేడ్లచిరుతపాపలు। బాంకుగ మొత్తింబుప్రాణముల
గొంని యెర్లము। ష్ఠూడుచెన హెహరోదు। సుండుప్రజలుత

౧౦౧ స్ఫురత్కల్మషుండనవెగడఁ॥ క॥ అలబెత్లెహేము నగరమ్మున
శిశువులు స్వామి మహాలమున బాలియుటగే। పలుమ
త్రిగాంచి రాఖలులు దలఘుతరాపేక్షమున కనాని
౧౦౨ యమరెయ్యేఁ॥ చ॥ మరియు నిజేశు తేరిదన తమ్మారు
నిజేకుని పెండ్లివిధిక్రిఁ। గరమను రక్తి వచ్చు పటతగఁ బది
రెండవయేడు స్వామికిఁ। బరగుచునుండు నంతగుడి
బాపిలువార్తఁ యుమ్ముల్లు దేం ద్లుతఁ। బరసి నదా
౧౦౩ కలిసెసు జన నిజ జనతాజ్ఞ జరించు రీతి యుఁ॥ క॥ విను
సెప్పె దనేట్లనమును। గని కరమరిచి రుత వాం(డ్రు) గడువడి
జంపించినదుష్టాత్ముండు క్రొలి। తను జుత్తి కొరనంగ బిడప
౧౦౪ తానుం బాలిసెఁ॥ క॥ అలఘుతరవ్రతశీల కాలి।
కలనాసంభ్రమములగాక కలతాలవుగే। పలహింసకులు
గంత శిష్టాత్ములకె డపగరాంబి చేటు మూడుపయకు
౧౦౫ దేశితే॥ ఆ॥ శిశురక్షాభిలాయుకకెనున్నిహా యనములు। కేం
ను రబాతుడైన పిదప తదాత్మ సూను। డప్పురంబున
కడిపత్నియై తనర్చె సహారవాముగా జివ్రాజ్యబ్ర
౧౦౬ గానుభూతి॥ సీ॥ అంతటు సుమనస్సుదమ్మరియాచత్రగ
కడకెగిసంస్థితి దాడరముస్య। స్వామి జీవము గొనవలెన
నితలచి నహానుండని నుహంతలేదానపోలిసె। గ్రమ్మ
రమారు మారాజ్యమున కుజనుండని యుత డేగనయ్యె

నప్పుడాత్మ। జాతకులక్త్రీ సమేతుడై యేజిప్తని యెడు
౧౦౭ దేశము బాసి రయము మెరయ॥ ఆ॥ నరుగం దుంచుదా
రికనతి దూరంబున। పరలు నగరమున కు బానితొం
డుకకు। పతియటంచు నెదురుపడిన వారలు జెప్ప। గ
౧౦౮ లలిగియతడు త్రోవ దొలగి చని యెం॥ క॥ అరుగుంచుద
నవునమున న। క్షురితాత్మ నిసూనుడత్రి తులుపక
యెంతో జూలి। ధరవేపవిత్రు బిత్తిన। సురసాలము మొ
౧౦౯ నాలబి ఫలముం జూపు నెప్రజ తుర్కఁ॥ క॥ అని యిటు తల
పోయుచునద। యవ్వనపు స్వామి తుండు సుతప్రియా
సహితుండై। జననుతనాశవ తలిప్పవం। బున దగుగలి
౧౧౦ లేయను శ... మున నెకచోట టుఁ॥ క॥ నసరేత నుపట్ల
ణా మున। వసియించి పరాత్పరోత్సవము జూచుట
కెంపెసగ ప్రతి వత్సరంబుజె। రుసలెము కేగు వెలకు దా
౧౧౧ మరుగం దురుగాంచుఁ॥ ఆత్త్రరంగున॥ క॥ ఆతడు
దాపైదనవర్షాఁ। పతుండగు నేసు గూడి ప్రియయు యుఁ
దానుఁ బ్రీతి జెరుసలెముకేగువేళ। జాతర విత్తింప
౧౧౨ జనిరుచటి ప్రజతోడ దనఁ॥ క॥ సెక్కలు భూరికరు
ణో। భూరుష్ణహులని జవత్తలాతదురాయిరాపన్నిర్గ
పణా ప్రియులాంచనణాయు। నిరాసిపాలు ప్రాక్షువ బెంచి నిఁ

౨౯౩ యతిజెలంగన్॥ క॥ అంతట నా దంపతులు। తన్యంతద్యుతి
జ్ఞానసయదయానిలయోద్భూ। తాంతఃకరణాం
బిసుతుఢి। ముంతువదలియాంత్మనగరమార్గమున
౨౯౪ నందుర్॥ క॥ చనిరాతండప్పట్టునా। మునదగుసర్వే
శుని లయమునగురువులతోఁ। ననుపమనయశా
స్త్రవివా। దనయిప్పుణిజెలంగు చుండెడను జను లెన్నన్
౨౯౫ ॥ తే॥ తల్లిదండ్రులు కేంబొకదప్పవనిజప్ప। రమున
కణిబోయి యంతంతదవమెరించి। దెసనరుగుచుం
చుట్రుజలతోఁ బట్రుయానా। మునసుతుడు వచ్చె
౨౯౬ ననిచిత్తములదలంచి॥ క॥ మిక్కిలి దూరము జనివా
రక్కొమరుడుం బిరుదరాము యాత్రాపరులం। దాక్షా
క్షరి నడుగుచునలు। దిక్కులునరయుచును మూడు
౨౯౭ దివసంబులకున్॥ ఉ॥ క్రమ్మరవచ్చి యప్పురిపరాత్ప
రునాలయసీమభూసుతే। జమ్మునేదెశికాళినయ
శాస్త్రగతార్థవిచిత్రసంకశ। త్రిమ్మదిమెచ్చఁజేయు
చుదశీయను తత్పుతిభాసముద్రుడై। సమ్మతినున్న
౨౯౮ నేసుగుణాశాలిగనుంగొని రంతగూరిమిన్॥ తే॥ త
ల్లియేసునకనువివ్వదప్పిచనిన। దండ్రియునేను నే
న్నెదదత్తరమునా। వెదకి నిన్నుం దుగంటిమిసదయహృదయ

౨౯౯ యా। యలఘుచారిత్రయెట్లులదలచితయ్య॥ చ॥ అనవిని
యేసునాథుడనమ్మరియాంబకు యుష్మదాజ్ఞచా। ప్పు
నజరియింతుగాక పలుచోటకలచోదునటమ్మయాంసు
ధీ। జననికరంబుగాంచిన యశాస్త్రగతార్థవిచారశీ
లినై। తనరుటజేసిమీరదుగుదారినిరాకిట జిక్కితిన్ జూమీ
౩౦౦ ॥ క॥ అని తనతనయుడు విఖ్యాతి। తనయుడుం బలుకంగవిని
ముదంబున నతనిం। గొనిపతితోనిజనగరంబునకరిగె వధూ
౩౦౧ లలామభూజనసుతన్నై॥ అంత॥ తే॥ యేసునాథుండు ము
ప్పదియేండ్లవయసు। వచ్చునందాకనిజపితృసాన్వంతమున
కుహితమెటులనట్లువర్తించెనెల్లజనులు। నద్భుణాలుడ
౩౦౨ నితన్నుబ్రశంసజేయ॥ క॥ ఆప్పుణ్యనారియుగుజెప్పెజే
ప్పుడు జనకుండనాబ్రసిద్ధి ధరిత్రిన్। జూపట్టుకున్నలో
కం। బాప్పుకుఘనిస్వామితండ్రియనిపల్కుటయున్॥ క॥
౩౦౩ అనఘుడగునేసునాథుడు। జననికిసర్వేశుమహిమ
జాడయి వివరిం। పని వరునివలనకల్లలు। జననముగాకుం
౩౦౪ డనతనిసరసనముచేర్న్॥ వ॥ అని యిట్టిభంగిన జ్ఞానబో
ధము నేండ్రుండుమల్లరసాంచి కేయునకెరుంగించి నట్లెప్ప
శ్వతాఖ్యుల్యేండు జ్ఞానభూసురనకుండె పెనతం తమ్మహా
నుభావుని నవ్యరిస్తువృత్తాంతం బడుగుటయును॥ ౧
౩౦౫ మ॥ కలధౌతాచలతారహారదివిషద్గంగాతరంగాహి

రాద్భుతలనిస్తంద్రయశోరాధురంధరధరస్ఫూర్జత్స్ఫురద్ధీరతా
।కలితస్వాంతధ్వనీకులాంబునిధిరాతాతారతారారాజని
।మ్మలసత్సత్వరనావమంత్రపేటనద్రాఘిష్ఠనిష్ఠారతీ॥
॥క॥ అన్నాంబాధిపసకలసు।హృన్నికరావనదయాసం
హితమానసయో।ఖిన్నలినాంబకవిద్వ।త్సన్నుతసంగీత
సరససాహిత్యనిధీ॥ మాలిని॥ సవితృసదృశతేజాసా
హితీభోజరాజా।పవిసుజచరభీరగాబంధురక్షాను
రాగా।తవిబుధగురుమిత్రాగణ్యతారాతిజైత్రా।సవిమలగు
ణాజాలాసారసంగీతలోలా॥ గద్య॥ ఇతి శ్రీమత్స
ద్వేష్టకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధసరససాహితీ
ధారేయయాత్రేయగోత్రపవిత్రమంగళగిరితిమ్మయా
మాత్యపుత్రసుజనవిధేయయానందదాసీభుయప్ర
ణీతంబైనవేదాంతరసాయనంబను మహాప్రబంధంబు
నందు ద్వితీయాశ్వాసము॥ మంగళమహాశ్రీశ్రీ
జెయుసు॥

౧ శ్రీమన్మదిరకరుణారా।ధామసదాచద్రగుణాకరదం
బాన్నాంబా।భామాహృదయసరస్సీ।మామదక
౨ లహంసదానమంత్రివతంసా॥ తే॥ అవధరింపు
ముమల్లరసాహ్వయునకు।జ్ఞానబోధాబ్ధి
డనుమతానిసారస్వచామ।డనియెననియంత
జ్ఞానగోత్రామరునకు।పర్వతాఖ్యుండుసత్
౩ తిబలికెనప్పుడు॥ క॥ తెలిపెదవినుస్నాపకుడై।యల
రెడుజ్యాన్నెసుడనుమహాత్మ్యచరిత్రం।బులనఘప
రమరహాస్యం।బులుత్రిత్వైకత్వములుసమా
౪ జితచరితా॥ క॥ మున్ననవదూసుగుణాసం।పన్ని
ధియయెలిసబెతమకుబుత్రుండై।జ్యాన్నేసుండ
నెసుకపునుడెన్నబాండమైననుచునీకంనెరుగించి
౫ తిగా॥ చ॥ అతడొకకొన్నివాసరములాత్మపిత్రు

ప్రియహేతుక క్రియా।న్వితుడయి యెల్లరుల దను
గణింపగ నంతదశాజ్ఞ బానిని। జనితకరణాత్రుచారు
డయిచిన్నటనాడె పరాత్పరుర్ జగ। త్పతిమది గరా
చిర్ నిశ్చలతపం బొనరించుతల్లింపుపెంపునన్॥ సీ॥
౬ హరిన ఖిర్ణ్షరచోర్ణాకరికుంభ స్తనూనమత్తా స్వాజ
మానదిశము। గిరిశిరస్సు వదంబు సరిదున్న మచ్ఛిత్త
రగ్రాసము దితసారంగకులము। దివిసమావృత జీవ
దవ ధూమ ఘనము వేషాలా స్వర్గ కల్పభూపిర్ జాలి
కంబు। హరి నీకదంబ సంహారణశా నుభావన్యదవ్యా
౭ ఘ్రుమండ లోదాత్తరవము॥ తే॥ సవిత్వమండలకిర
ణాప్రసార శూన్యా। సరస ఫలపుష్పపల్లవ తరుల
తావి। తాన సంకీర్ణ ముకుళహారకానవాంత। రమున
౮ కమ్మ టిజనిరెంగా రవముకలిమి॥ చ॥ చనిసెలయే
టి మొత్తముల జందనస్థల మకుర్వ లోలతాంబ
నకురువిందచందన రసాలముఖద్రుస మూప గోస్తన
ఘనతరకాయమానముల గుప్పచిన్నియరఁగ్ల
తారని కే। తనవముల సంచరింపుచు నతండు పర
౯ త్పరచింతనంబునన్॥ సీ॥ అఖిమండలేమనూహ
రవణిన్వరదు తోశ్శఫశీచలత్తోట్ఱ్కముల తోడ।
భవశ్రాంబుజా తవత్రప్రవితాస లత్కీన్వెలాకంబు

జ్వాలశ్రీవగరిమ తోడ। మదచక్రవాకస మన్వగుకోజ
పటిమ తోడ। తరళ శోర్మికాంవ శిత్రయము తోడ। నతి
గాఢ తరజీవనావర్తనాంభితోసుకు చిరస్రైకతశ్రో
౧౦ ణి తోడ॥ తే॥ రమ్యకచ్ఛపమ్ముదుపదాగ్రముల తోర
డ। ~~నలరు జాదార్ని దేయు దివర్ణిష్ట్వ~~॥ కలితకలహం
సయమానపై ఖరుల తోడ। నలరు జారదార్గ్యపీద
య దివర్గిష్టపేల। లామబాడగాంచినె దుటినుల్లా
౧౧ సమెసగ॥ చ॥ కనుగొనిడాసి కౌతుకము గ్రమ్మ తదంరు
నదిజలావగాహనమునరించి యాంతకుబదంతి
కవనగ్రి ఫలోపహారుడై। యనిశమునప్పరాత్పర
కు మహోమహుగరాచిర్ తపంబు నిష్ఠపెం। పునస
లిపేఁ దనర్ గిరాలగిపోవగగావుమిలా రహూహ
౧౨ ములల్॥ క॥ ఈరీతి నతడు వన్యాహారంబ్పై తపము
సల్పనను దినము జగత్త్రాణుడు స్వామి తానరు
దేరగలండిచ పెకను చుమతులసిరియు మరియున్ ॥ చ॥
౧౩ అనుపమపుణ్యశాంతి వినయాంతి వివేకగుణాప్రతీ
తినం। డనితనలోకమెన్న వినియుండునగాండు
రుతన్న చెత్తిడా। సినతడ జ్యేష్ఠమారసివిశేషనయా
ర్థవిచిత్రబోధతా। జనులకు జ్ఞానబుద్ధి బలసంపదతి
౧౪ దారతగాంచియుంతటన్॥ కం॥ ఎప్పునరూ రానరిం

చిన౹ పాపభరము గరము శాంతి బడయగ బ౹
శస్త్రి౹ త్రాపమొరయుచు దీనుడు గుణాఢ్యులా పృడత
౧౫ డు బలికె వారల నుప్రీతిమెరియుర్౹౹ క౹౹ తత్త్వావత
క శాంతిని౹ ముత్తం బయ్యె డిని టేమనుల్ గడఁగన్౹
బుత్తెంచు దనము గుణాసంప్రాప్తి కె సర్వేశ్వరుండు
౧౬ బ్రమదంబాంక యర్౹౹ మ౹౹ పునసు జ్ఞానక్షమత్వ
మావినయ సంగ్రస్తస్వభావ్రుండు సజ్జనుడంచు
జితపంబు నిష్ఠగని యాశ్చర్యంబు సందిల్లనె౹
యలీన తత్త్రాంతప్ర కవసజ్జనులు దాయం వచ్చె
సాష్టాంగ దం౹ డనమస్కారములాచరించియు
౧౭ బలాటు నర్తిస్థ హస్త్రాబ్జులై౹౹ ఉ౹౹ శ్రీకరమూ
ర్తికై భవము చేసచరాచర లోకరక్షణోత్సవ
ము బూనిధాత్రి విలసిల్లెడు దైవము వివటుంచు
క౹ స్తోకమనేషసంభ్రమము తోజను డెంచితిమ
యూర్ యనుష్ణ చ౹ చాస్త్రకలనక్ దురంత కపుష్ప
౧౮ దబాపి తెలనంగనా వృడుల్౹౹ ఉ౹౹ ఆకృతకృత్య
డిల్లను జరాచరభూతమయ ప్రపంచర౹ క్షాక
కలుండనాదిను విగన్నమహా మహాయడేవ్వేడ్రి
ప్రు౹ గ్రాహ్య కృతి పాడు కల్ శిరమునందు మోహం

పసెకింత యోగ్యతన్ గైకొనని ప్రీతి నన్ను బ్రోచనంబున
౧౯ వేల్పునజూతురె బుధుల్౹౹ క౹౹ ధరజావ్వెన్నెసుడనాదగు౹ న
రపాత్రుడఘోరకానన స్త్రోణి బరా౹ త్పరమంత్రా౹
నుష్ఠానా౹ వరతంత్రి యవృత్తి నున్నవాడగ్సు ఖ్యాతై౹౹
౨౦ ౹౹క౹౹ సకలప్రపంచరక్షా౹ సుకరుడు గలడు ర్వోసుక్తచూరి
నాతడు బ్రా౹ వృకమతి బ్రావిమను షల౹ ప్రకరము బిజ్ఞా
౨౧ నసిద్ధి బ్రబలంచె యుర్౹౹ క౹౹ అనివారలు చోరదాన్నది
౹ దనయనుమతి నెుక్కమొగి కృతస్నానులుగా౹ ననఘుడ౹
తడు సర్వేశ్వర౹ మనురాజధ్యానమున కవుపోరపోవా
౨౨ రిన్౹౹ క౹౹ అంతట గొన్ని దినములకు౹ శాంతశమదమాది
సుగుణాసంపన్నిధిసు౹ స్వాంతుడు మరియాసుతుడ
౨౩ లకారంతారంబునకు శ్రీగ్రుగతి జను దెంచెన్౹౹ మ౹౹ వచివి౹
చ్ఛేసిన యేసునాధుంగరుణోవర్ధిష్ణు లోకావనున్౹ గడు
భక్తిన్ గని తత్పదాబ్జ వినతుల్ గావించి జాల్వెన్నెసు డెక్క
డు మోదంబున బల్లు మిమ్ము పుడుం గనెుంటిన్ దురంతా
పదూర౹ రుడనైతిన్ బరికింప నింకననుచేరున్ భూరికి౹
౨౪ లాలిణాముల్౹౹ ఉ౹౹ ఆతతపుణ్యలీల దగు పదానతి౹
వతాంఘ్రి నుత్తమాంగవి౹ న్యాసరీతి యుదివ్యతావ
కసుబ్రాంగవి న్యాసుచగత్పసంపదన్ ప్రీతి మొయిడిగనుం
గొనుచు నేత్రయుగంబున కెంద్రి యప్రదాం౹ నాతిన

యంబు సార్థకత నందె కృతార్థుఁడనైతి నీకృపన్॥
౨౫ ॥క॥ ఎప్పురుషుఁడైన యుష్మ ద్రూపము జూడఁగాంచి
శక్తి తీరిప్రముక్తిన దుష్పాపములవెతలఁ గల్గిన తాప్ర
౨౬ ణ్యుఁడు మోక్షలక్ష్మి నరచేదాల్చుఁగ॥ క॥ పరిమాణ
హీనన యబల. కరుణోచి జ్ఞానకాంతు కేస్ఫురితాం
తః. కరుణావవదంష్ట్రిసేవా. పరతనొరులకాశరానిం
౨౭ ద్భాగర్భముగంబిదిఁ॥ క॥ పరిమాణహీన యుష్మ. త్తరు
ణా వ్యృత వృష్టిమెన గప్పికానినఁడు. ర్వరభవపంకం
మునగఁడగిన. బరిశుద్ధుండనైతిభక్తపాలనచతురా॥
౨౮ చ॥ అనిశమునేను చావకసమాగమనంబు ఁదగొలిత్తై
రవాఖ్యనుఁ దయయమ్ముఁ జకైరారకమ బూశలెన ఁదనిక
టాంటపీపలాం. శనకతినిండుజెక్క దివసంబులనుండే
తపంబు నిత్తాపం. బునని వసించినాఁడ ననుఁ బ్రోవఁగ
౨౯ దే కరుణాకరా యొనిభ॥ క॥ అని జ్యోత్స్నసుఁడు విన
యంబున నిట్లు నుతించె నేసు ముని జనచ తీ వనజా
ధివాసు విదళిత జనసంపుమ హిమాంశు కల్మష పరిత్రా
30 సుఁ॥ ఉ॥ అంతట నచ్చెసిష్ట మరియాసుతు డిట్లి
ను వానితోఁ దంద్రిస్వాం. తశపుత్త్రమా దిగుణాసం
పదుఁ డారతచే గణింపనే. యంతటి పుణ్యమూ

ర్తిఁగలడయ్య ప్రహాత్వరు చిత్తవృత్తికిఁ సంతసమొం
31 ట్టు లిట్లు సుమనస్సులపంగి జరించితురవారన్॥ క॥ చిరప్ర
ణ్యావహాత్యజతరాం. తరము నవిలసిల్లునభుజే వృత్తిక
మతి. స్థిరతవహించి తిసర్వ. శవారుని యనుగ్రహాముని
32 వృసాంవహాంస్వ్యాడవె॥ క॥ పావనుడవు సకలసుహృజ్జీ
వనుడవు గాన నిన్ను జెరితనె తన్మైవ నీసంస్తపనే చ్ఛా
33 వృత చిత్తాంబుబుండనై ప్రణాళినిధే॥ చ॥ వినయవిర
వేకశీలములవిస్రుతపై నినుడారయుద్ధారుణోకి. జనుం
లుగృతార్థులౌటకులప్రసన్నము తోఁదపినీజలావగా
హనమునకెట్టులాజ్ఞనిడుదిట్టులనీవుపదేశమిా
దగుఁ. పునయశనాకళధ్వావిశుభకారిసమాచ
34 కర్నైకసిద్ధికిఁ॥ క॥ నావిని జ్యోత్స్నసుండనుఁ. దేవరమా
కరుణా నీవెవిసంస్తవనం. దేవాచింపగ మాఁరివు. జీవి
35 ధిబత్రైదరుదీని కేనహర్యడనే॥ ఉ॥ స్థావరజంగమప్ర
చితసర్వజగత్పరిపాలనప్రస్తు. కాప్రృత చిత్తవృత్తి
లు మహాత్మ్యులు మారకగుగాక యుక్తికాలరాళ్యవహా
నస్వతంత్రతనరాదవియుఁడ జవదీయుపాదపూం
జావిధిదక్షవే రాకటిసల్పసమర్థతనాతుంగల్గు

లు - అని
బహోత
చన పు
గాం ప్రయో
గించిన్నప్ర
ది

౩౬ సీ॥ క॥ లలితభవత్పాదుకలరా । దలనిడ నారగానిఁ
గుజ్జితమునకునాకే । కలతూరగురుత్వమిదిరా ।
కలరిన భూషణాము భృత్యదయాంపరమూర్తీ॥
౩౭ చ॥ అనుడుం బ్రహ్మోదమొంది మరియాసుతుడి
ష్టినుబుణార్యమూర్తివా । రలినుతవివేకశాలివిహరా
త్పురమంత్ర జపానుష్ఠితహృత్ । భువనజుడవా టదేశిఁ
కతదాల్పుసమర్థత విశేగల్గునెరా । యనఘువరేణ్యు
నాకుం బ్రియమైన నరినిష్ఠ నరింపునావుడుఁ॥ ఉ॥
౩౮ చేతులు చత్తి నెన్నుదుట జేరిచి యాతడు బల్కునెరా
జగ । తత్పూతచరిత్రమతస్యల్ప తదుర్ధరపాప భక్ష
యుక్తమా । న్వీతుడవైవసుంధరజనించి నపుణ్యప
రుండవప్పునిహార్తుకజా యమానకృపనిట్లువే
౩౯ చించిననే మనంగలఁ॥ క॥ అని జ్ఞానేసుడుఁగారవ
। మునసేసువిధిప్రయుక్తముగ జోర్దాన్ వా । హిని
సంస్థపనముజేయించిన నరియగ్నినఘుండుం సంతసిఁ
౪౦ ల్లుచునంతఁ॥ మ॥ హరిశుండాలవరాహవల్లుకి
ములాయు వావ్యష్టు ఖడ్గాదిభీ । కరసత్వాటవియఁ
వంబ్రచుంబిశిఖరాగ్రప్రస్థకరాలంకృ ఖా । నరవిఁ

56

గంబుప్రసూనపల్లవలతాసంక్రాంతకాంతారవి
స్ఫురితంబౌక్త నగంబు చెంతగని యుత్కృష్టప్రస్థావంబు
౪౧ బునన్॥ ఉ॥ ఆనగమొక్కెపార్శ్వ సలిలాశయతీర
సాలపాదపచ్ఛాయ నముననంవసించి సముదంచిత భక్తి
మెయిఁబరాత్పర । ధ్యానసమాధినిష్ఠ నలరార
సమీరపరాశనుం డరాతపగ్లానితెనోర్చి యాతడు
౪౨ బలిష్ఠిరుడై చరణౌసురాగ్రణీ॥ వ॥ ఇట్లు వినయవివేక
శాంతశమదమాద్యనంతకల్యాణగుణాకరిష్ఠుండు
గు నమ్మహానుభావుండు పురుషోత్తముంబున సర్వేశ్వ
రమంత్రానుష్ఠానతత్పరుండై యుండునవసరంబున
నంభోధరగంభీరస్వనంబున నితండు మదీయపుత్త్రు
౪౩ ండీతని యందు మహాకనుగ్రహంబుగరంబు । గలదను
నెంకృశబ్దంబు వినంబడెదదనంతరంబున జుక్రైదిగిప
డుచుండంబున పారావతరూపంబు వహించి స్ఫురితి
సాంత్వవరుదెంచితదీయమస్తకస్థలంబునకనతిదూ
రంబున నభంబున నిలిచె ననినవిని జ్ఞానబోధమునిం
౪౪ ద్రునకుమల్లరసాఖ్యులిండిట్లనియె॥ చ॥ పరమదయా
సముద్రబహుళ భంగులనాకెరిగించితాపరా । త్ప
రుడౌరకరుండు దైవము ప్రపంచమునందని తెలాపిర్ణ

తారవియత్పురశిగపాతమై స్ఫురితి సాంకృత్య ఫణిశ్రేణితుందు
మంజువాగ్గరిమవహించె దిప్పుడె రగంధగు చానివిద్యం
౪౫ బనావృడుఁ॥చ॥ లలితగుణౌఘుఁడమ్ముని లలాము
డుమల్లరసాఖ్యులు బల్లుఁబరాతలము నయాంబుజా
త్రజులు దంద్రులనేకులువారి యాత్మలం బలమిన
కలార్కియల్పమగునట్టిదిగాదుసుమా పరాత్పరుం
డలఘుఁడు తత్పుతుండు దితుడట్టిదవారిదినెయర్వ
౪౬ మారయఁ॥క॥ ఘనపుణ్యశీలునకు శాంతునకువి
రాగునకుంగాని తులువకుఁ జెప్పఁ బనదీపరమరహస్యం
౪౭ బనఘా యెఱిగింతు నీకు నహర్నిశవగు ట॥శా॥ సత్య
జ్ఞానమయుండనాదియనశశివదివ్యశివరక్షాక
శాంతి తుర్యాంశైతగుంగా బరాత్పరుడు వణిశింపం బదే
యోజితాంపత్యం బాంగదబేసునాథుడు విబాత్స్య
త్రత్వచింతగర్భితల బతర్యంతం బగుగ్రాప్యతాం స్ఫురితి
౪౮ సాంకృత్యజర బాలుఁడు భువిఁ॥తే॥ పరమ శుభమూ
ర్తియగు బరాత్పరుఁడు తనదు నామ కుడర్యు
సుస్ఫురితి సాంకృత్య పునుముపవారడతగకయుండు
దానసాంక్త దనదనరి ధరణిసన్నుతికెక్కె త్రిత్వము

౪౯ ననతడు॥క॥ దీనికి దృష్టాంతముగా బూనిరియె
రిగింతు శ్రీతిబుద్ధిమనంబుల్ మానుగనివిమూ
ఢాక్రశి నైనలువగునాత్మ యుతము శైవిలసి
౫౦ ల్లఁ॥తే॥ మూఁడాత్మలనుచు బలుకం గూఁడదదొకటి
యనుచు నెరిగి కానదగు బుద్ధిఁ జూడగ సర్వేశ్వరు
డి ముఖ్యాడు దానగుచు లోకములను తికెత్తుఁ॥తే॥
౫౧ ఇంకవినుము యర్థసత్వమ్ యంతరవనమధ్యమునక
నర్గళసుగంధ లంకారుడేసునాథుడు శంకగానక
౫౨ చనుటనచట జరిగినవాతఁల్॥చ॥ పదములకాంతిఁ
తోరస్ఫురితి సాంకృత్య వతాశిపయిఁ గపోతమై
పకపడి నింగిచుక్కదిగిపక్షవిధంబునప్రాలిబుద్ధిసం
పదఘటియింపనిర్మలతపఃపరతన్ మరియాసుతుం
డుచాత్రి దహుటిరణార్యి భూమికివడిఁ జనియెఁ ధర
౫౩ ణీసురోత్తమా॥ఉ॥ నాడినని స్థ్రనల్పుదిదినంబు
లుముక్తి దొలంగి యాతడుగ్రాటవిలో బరాత్పు
రమహామనురాజజపాను రక్తుఁడై పాడిలుచుం
డుష్టు ద్బరముభావమునందు జనించెనంతన చొప్పి
డికివచ్చె సాతదను జొంప్పుడెనంచు బిశాచిదెచ్చె

నా

౫౪ రన్నఁ॥ క॥ ఎతెంచి పలుకుసుగుణుండౌ తనికష్ట హేతు
కత్రియాం బారిచరశ్రాంబాంతులి మెరయ బిశాచం
౫౫ జీతనితెరగెల్లనరసె దనని మరియుఁ॥ క॥ శిత్తనకు పావన
కెండకం। జీతిలకొంక్రైం తతపమును పేర్మి పవనర్త్రౌ। ణౌతలము
ననుపవాసా। స్వీతుడ్వై యుండుం టుచి తవృత్తి రయేనేఁ
౫౬ కుఁ॥ క॥ ఎత్తడితపమున్నడి జపమెన్నడి సర్వేశుడే లనీఁ
యుమ్మ లికన్ స్రుక్కగ జీవము గలిగినా ముక్తిలి శుభముర
౫౭ యనగు జుమీనానాంటఁ॥ క॥ టేరముగానన ఫలము
లు। గూరలు చెరతని యులునుగాలకులలారవా
ప్రాంరం చెనియునీవా। పరిరముగాణానుచుని
౫౮ లుపనగు జీవంబుఁ॥ క॥ ప్రాణము గలిగినవసుమతి
ప్రాణి శుభాహార్యక్రియాంపరత బాంగదొందుఁ
ప్రాణము దాంలగినతాయవు। తాణావరాటంబు
౫౯ జేయగలదా పిదపఁ॥ శా॥ ఆ సర్వేశ వరుపట్టినా
భువనవి ఖ్యార్తిఁ ప్రవర్తిల్లె దాం। నాస ర్వజ్ఞ తనిమ్మ
హిరగహానతి రశ్రావసంఘంబు ప్రజ్ఞాసంపత్తిం సు
నప్రభక్తులవును భూరిజ్యోంతై ప్రకాశింపనా।
నే పర్ దానికి నే నోపిశాచి వినుమా విట్లాడగానే
౬౦ జిత్॥ ఉ॥ సకల స్థావర జంగమ ప్రథిత విశ్వతా

A Christian Poem

56

ణాసంశిలుడ। తర్లోకలం కుండగు నప్పురాతృరు
ప్రభూంతానుగ్రహసుస్ఫూర్తి బూ। నకయా
ర్తింసు ఖైర్యైన రుండు ప్రతుకుఁగాకన్న మాపా
నిరస్త్రకు మూలంబిలనీ ద్వేశారక్తలివి యజ్ఞా
౬౧ సాత్మికంబుల్ జుమీ॥ క॥ నావుడు బిశాచి
తనమా। యావాగు లకువుల దిమ్మపాభా
గునిచె। తారవృత్తి యనుచు నాతని। గావరము
౬౨ నసత్త్వకాని గగనగతి బరచెఁ॥ ఉ॥ అంత బిశా
చి తన్నతిర యంబునగ్గైకాని పోవనాతడా। వం
తభయాత్ర్మై బాంచలడయెరిబరాత్పురమం
త్రుచింతనా। శ్రాంతమనోంబ్జుడై యలరెగాని భఁ
రామరపరశ్రద్ధైర్యవి। శ్రాంతులనెన్ని భంగులచిఁ
౬౩ శాచప్రచేష్టలు మోసపుచ్చ్యానె॥ ము॥ ఇతడు
త్రిపుష్టుడు పుణ్యమూర్తియని తానెంతే
విచారింపకం। మతిమంతుఁ దానెయప్పిశాచ
మున భీమాంగంబు నంబాయి యా। యతఁ
శక్తులిన్నతిబిత్రియఁ జెరుసతెం బఁ బట్టుణాచ్యం
తరాం। బితసర్వేశవరగాపురాగ్రమునన్
౬౪ భాజెచెన్నైరక్షైచినఁ॥ క॥ తనుమొగిచి పరాత్పర

చింతనపరవశచిత్తుడై కదలకించుకవతానని యం
తిజెలంగె గోశపురమున నాతండతని శాంతమున
౬౫ కేమందుర్॥ ఆ॥ ఆతని కప్పిశాచమును నంతటని
ప్పపరాత్పరాత్మసంభూతుడపై త్రిపెనియుస
మున్నత గోపురసీమనుండియు శీతలమందు
ప్రాలగలవే తనుగాందమునీదుసోపానప శ్రుతి
శృష్టి చూపినుతిజేకొనుగాని జగత్ప్రసిద్ధమై॥
౬౬ ॥క॥ గోపురమున నుండి ధరిత్రిని తనుడపైనని
స్పృశ్యపనెత్తంగా సోపానమునస్థుల తుంచిపి
౬౭ గిదిపిశాచమాడనేసిట్లని యేసున్॥ క॥ మి
న్నైరసిన గోపురమున నున్ననను జూచి
యుర్వీకు కుతుమనే దహాకొబున్నక యుమూ
టవినం చన్నైచవడి ధరీదృశములాతెలి
౬౮ యన్॥ ఆ॥ ఎక్కడిగనుదాంపలేపడి కనుపర్త్రి
ప్రాణముకకు నొంకుపాటుగానకె యెంతటి
మూర్ఖులైన యింతపాడప్పుగోపురమున
౬౯ నుండి నేలపాలునేల॥ తే॥ ఉన్నతపదంబునం
దుండియు విడి కరికి స్వామిరక్షించు ననిప
ల్కు జనదునిర్ణమిత్తము పరాత్పరుని మహిమ

దాత్త మహిమ శోధనము జేయదగదం చుత్సు
౭౦ సూరిజనులు॥ క॥ అరులవలనదనతాపదలార
సినరడప్పుడు సుభాశ్నతుని బరాత్పరునెడన
తడతత్త్వపరమడు చిమనోవాంఛితములొంనం
౭౧ గొంచుర్॥ చ॥ వెరుగని మాటలాడెదవదేమి పిశా
చమనీకు జూడబల్లరు విని దుష్క్రియాచరణాలా
పుష్ప్లైమనుజుల్ బరాత్పరుర్ గురియుడతనంద్దైవ
ములగా భ్రియ నశ్వరముక్తిసౌఖ్యముర్ దారగి
మహోగ్రపుర్ నరకదుఃఖభరంబువోవంతురంత
౭౨ యుర్॥ ఉ॥ నావుడు కోపదీప్తవదనంబున నుగ్రపి
శాచమాతనిన్ జేవగ్రహించి యెత్తికానిశ్రపరి గ
ర్జనిని యొక్క యున్నత గ్రావమునందు బెట్టినన
కంపితుడై గురుమంత్ర వర్ణచింతావలమా
నమానసమునన్ విలసిల్లెనతండు సూసురా॥
౭౩ ॥చ॥ అతనియవార్యదైర్యమహిమాతిశయ
ంబున కప్పిశాచము దుర్గతము వహించి భూభు
వనభూరివిభూతులనిష్టదేల్తునంనతిశయని
ష్ఠమైన హారహరంబు భజింప్రవునానతండు బా
సితవదనెందుబింబమున జెన్నలరన్ దరహాసచం

౨౪ త్రికత్రి॥చ॥పలుకుచు బిశాచి తానెనచలనస్త్రీ బరా
త్పరు బూజ జేతుగా । కిలగిల తుచ్ఛ దైవములనెం
తయు గారి భజింపనెల్ల నీచులకని మాంటవీసులి
కుసాంపృష్టుటించునెంకరి యనశ్వరం బుతెప లిం
కింపభూంభువనభూతులు మానలమాదితె
౨౫ నియల॥ కం॥ అనిసేమల్లరసాఖ్యుడట్లను
మహాత్మా యేసునాథుండనూ । నవయజ్ఞా
నబలక్షమాదిగుణాసన్నాన్యుండనాకెత్తి
గాంచినవాడా తీర్పు జించు ఘోర రవ్వ పిశా
చిని బట్టి శిక్షింపజా । లనివాడుర్ బలెనూరం
కుండెనతడే లాజెప్పు మాచందముర్॥ఉ॥
౨౬ నావిని జ్ఞాన బోధముని నాయకుడాతని
బల్కు నోం మహాత్మా విను మేసునాధుడన
హం కృతి చిత్తుడు శాంతుడౌటచే । నీవిధిన
పిశాచి బారయించిన బాములకొంప్పిగా
కెత్తెరా । పాపిలుడైనవానిగ దియర్ గలదె
౨౭ బలమప్పిశాచికిన్॥తే॥జగము రక్షింప వచ్చి
నసావి యుగుటా । తామసముద్రించి యింత
శాంతమును బరగ । నేనింయు బిశాచి నిషిం

చుమానవాళి । యనుచు నాతడు తద్విధమనుకరిం
౨౮ చె॥క॥వాపారవశుడు జాలజాల । బోరప్పొమ్ము పిశాచి
చాలప్రార్థయెవ్వభవ । తాప్పపత్రియాంపార్జబోరే
దా । లాపములాలింపవేను లకసపాపారి ముకా॥క॥
౨౯ అనితనునిరాకరించిన జనటిపిశాచంబు సావి
చిత్తంబచలంబనవద్యము నాబోధలు పనిగొనవి
౩౦ చ్చేటనటంచు బరుగిడెనన ఘా॥ఉ॥ అంతబరాత్ప
రాజ్ఞవినయాదివివేకగుణాప్రకాశిత స్వాంతులు
పన్ననస్తులనవద్యులు వచ్చి పిశాచి వెళ్లు పై నస్వంత
ఆకరిచినట్టి బలవంతుడవిధ్వస్త పాత్రవరా సమా
శ్రాంతమనెరాంబు జూండవభిరంజితకీర్తిధనుండవా
౩౧ రయర్॥క॥నీకు పరాత్పరునకు నా । లోకింపగ భేద
మెట్టిలోకావనదీ । క్షాకాశలంబు తిరముగ ।
౩౨ నీతాతనికెసగు నిత్య నిర్మలచరితా॥క॥మా
తండ్రియాజ్ఞ నీకారణమై తెచ్చితి మిపుడు భూజ
నాపార్ద పదార్థ ప్రాంతం బిది కానుమని సంప్రీ
తినెసగి యతనిబొంగడి పెక్కుసు దేరగుంలర్॥క॥
౩౩ ఆపన్నసస్తులాత్మనివాసమ్మునతరిగిరార్యే

వర్ణితసుగుణోద్భాసియతండాకవిచోప్జెనెస్ దే
౧౪ వేప్రస్తుతభక్తిచే ద్విజముఖ్యోత్తమ ॥క॥ కమనీయమూ
ర్తిమరియాకుమారుడాత్మశిష్యకోటికిబో
జ్ఞానము బోధించినవృత్తాంతము జెప్పెదనికను
౧౫ వినుమనపుడు యిటవిరాదో ॥చ॥ వనముదారంగి
తాప్రరికివచ్చియతండు దరిద్రుతారజ్ఞతన్ దన
రుబ్రధానశిష్యతతిద్వాదశకంబునుడెబ్బదిద్వరన్
మనముననాలోచితలాంఛకంనిజ్ఞానరహస్యక
శాస్త్రబోధలన్ దనిపక్కృతార్థతంబారయద
౧౬ త్త్వయు భూభువనప్రసిద్ధిగన్ ॥మ॥ క్రైమతన్ జెప్పగ
జూపరానిదురవస్థం బొందెనాత్మప్రతాపకము వి
క్షించినరున్ బరాత్పరసముచ్చార్యసష్టిదుదర్షిన్నైనా
జ్ఞములన్ దాపపుచ్చగల్గానకమోక్షశ్రీ సుఖా
వాప్తినుత్తమమైపోల్తురుగాకటంచుదనవాత్స
౧౭ ల్యంబు దీపింపగన్ ॥చ॥ సరసులుగాంచి చెబ్బువన
శాస్త్రములంగలయుద్ధరతివిస్ఫురణామంకంటెనే
కన్నడయిజెప్పడునిమ్మరియాసుతానసెూ

చ్ఛేరితసుసంవిదుజ్జ్వలవచఃప్రకరాంతరుడరితాశర
యుంబరయనటంచునాతనిదయన్ బొందగాంచిరిమో
౧౮ క్షమార్గమున్ ॥క॥ ఇదిగాకపిశాచవ్యాధుబొందలియెు
డలుయెుడలుదారగుమర్త్యప్రంజమునకసుప్రభుడై
తదాగతవిపద్విదళనపాటవముకలిమివెలసినతడిలన్
౧౯ ॥క॥ ఎరుకయుబుద్ధియుబలిమియుగిరిగానదనుమ
రియకాండుతుష్టిజేసిననిష్ఠోరవైదములదికములు
౨౦ గామెురయునవివరింపశక్యమెునాకనఘా ॥క॥ వినుమ
దదంఘ్రియుగళికిమానసమునప్రెుక్కితీసమగ్రతగ
రుణారంభోనిధియాతనిచరితంబెనించుకజెప్పదన్
౨౧ మిద్దగుణాఢ్యా ॥శా॥ ఆతండాక్షత్రదినంబునందునిజవి
ఖ్యాత్రాతమాత్మప్రశంసాతాత్పర్యమునన్ జరించి
దెసలాసర్వేశచింతాపరాధీతాంతఃకరణాంబు
నన్ జనియెదనీప్సించిమార్గస్థలీయాతాయాత
జనంబుప్రెుక్క జరికోర్వయన్ బడెకుదర్పదతిన్ ॥ఇట్టిద
౨౨ ంబునా ॥ఉ॥ ధాత్రియుతంబుగాభువనసన్నుత
కీర్తియగణ్యపుణ్యచారిత్రుడతండుబోర్

యెడుపు రీనికటస్థలి నెక్కి చీకపై। రాత్రములుం
డునధ్వగ పరంపరలఁ బతిరంబు వేడుచుఁ। బాత్ర
ముగెల బూనిత్యర్ణ వర్ణానిగుప్త కుడే నివాసుఁడై
౯౩ ॥ఉ॥ ఏసు పదాంబుజ ద్వయి కిని స్తురు కంటకేడా
రుడు శ్విలలిగాసి యొనర్చు నంచి రుగలంకులం
త్రోయబు రస్త ఋషి మేహి। ల్లాస పులర్ప వచ్చు ప్రజ
లాలిత వాక్యములాలకించి రెం। తేసు గుణా
ఢ్యులీలార జను దెంచి తి రెవ్వరు మీరు సెప్పుఁడా
౯౪ ॥ఉ॥ తల్లియు దండ్రియుఁ సుతులు దారయు జ
ట్టము లేని చీదదాం। నెల్ల ప్రడిష్టు రేసరణి నేగుచు
చ్చ్చుచునుండు వారిని। యుల్ల ముసూపి వేడికొని
యూర్జిత జారర వహ్ని కీలలఁ। జల్లగజేతు మీరా
౯౫ సగర్జఁగల మాత్రము చీకుడానికిఁ॥చ॥ అనుటయు
వారలిట్టులనిరంధు డమా ద్వశమర్త్య జాతి వే
డిన ఫలమల్ప మెక్కవగడించె దవప్పరియాంబి
తాతను రాజుని సుగుణోన్నిరాం వుబరి శుద్ధుని
గరాంచిఁ నమస్కరింప వెం। యువ్వన జనుదెంచె నా

౯౬ తనిద యర్బడుబాములదూరమై చనుఁ॥క॥ ఎమతనిశి
షుర్లమనా। నామెతలయి చెవులకమ్మ హావచనంబుల్
శ్రీ వెలయగ నంధనరుఁ। దామార్గము చెసకుని సర్వమై
౯౭ యుండు తరిఁ॥మ॥ వెస విన్నెసి యతండు ప్రాలగని యెఁ
వీతాంధ్రజీర్ణ భవ। ధ్వస నుఁబాణి కృపాంతమువిద్యు
టుగతాబారుఁ ద్యోరం చక్షుప్తి। రసమాసీను బహావిని
గమదురూరన్న ల్యుర్దీనుఁమ లీ॥మ॥సగాత్రుఁ బచ్చి
శాపితాన్న కలశాముందా నురాగుఁ గృపఁ॥ఉ॥
౯౮ చూచి మనంబులోనెనరు జాబ్బిలనెవ్వడు పోరి నీవ
నా। నీచుడ పాపకర్ముఁడవి నిందుర్వడనంధుఁడు సంతతంబు
బిదార్యచరకత్త భిక్షము నప్రాణము నిల్పినవాడ నెరా
మహాత్మ చనుదెంచితిఁ నగరి మార్గమునైకాని యున్ని
౯౯ నాళ్లకుఁ॥చ॥ చిగురులైతె వడ్డిఁమ్ము దుతెచ్చె ల్యాగు నీపద
ములఁ సకంటకం। బగు వనమార్గ రింరాం నవుని సాశ్రిత
వత్సల నెచ్చెనే మెయియాం। దగని నిసమంతమైత్రి దక్ష
తాదుర్ఁడ నాటకటించు జీతుగే। ల్యోగిని నమస్కరించి
౧౦౦ తనమోము నవిన్న దనంబు గ్రాలఁగ॥క॥ వెనెంతపాపకం

ర్మడ! సోదనికలాంర్ణామయుతనూంపాబాంగర్వశ్రేణి
త్రెంచికుతూపాలి! మానగశేనైతిసజ్జనావననిష్ఠ్రణ
౧౦౧ ॥ఉ॥ పాపములాచరింపనెడవాటకయించుకలేక
నీవచిక్కైపరలాంశతమిత్తుపనియాత్మలనమ్మికనీపదా
బ్జసేవాపరతక్షణంబాపపాంభవత్తసురూపవిభూతి
జూడగా! సోపినవాశమంతసుకృతాన్నతులాంర్ధ
౧౦౨ రణీతలంబునన్॥క॥ కుజనుడనననర్గగతికుడ! వృజి
గాంధతమోనిమగ్నహృదయుండను! భజనీయచ
రితననుబ్రో! వజనుభవత్ప్రపగరంబువర్ణియకైనే॥
౧౦౩ ॥క॥ మావంటియనదవాంత్రకుల! నీవసుమతినీదుప్రా
పహీనమనశ్శీ! డావల్లినికురుంబచ్చి! దావృత్తికిదా
౧౦౪ త్రమగుగదాకృతకృతార్థి॥క॥ అనివేడికొనదిజా
తిలోం! ధునిదీనాలాపములకనూనోత్సకం! బున
బాదలియేసునాంధుడనునాతనికేలనిచేరియాద
౧౦౫ రలీలన్॥ఉ॥ నన్నుభజింపుచుండుసుజనప్రకరంబున
బిప్పైకండ్లై! తెన్నభవన్మనోంభిమతమెఱెవ్వరిచిసె
ప్పుముదానిదచ్చెదనీ! శంన్నిబిడప్రమోదముసగలా
చ్చెదనావచనమ్మునమ్ముమో! యన్నయనంగనాతడు

౧౦౬ తదంఘ్రియుగానతుడాంచునిట్లనున్॥క॥ కరణాప్రధా
నమనదగునరయంగవిలోచనేంద్రయంబుతదీయ!
స్ఫురణామబుట్టుటెమొదలుగ! దారయిదువనుబా
౧౦౭ పమెన్ట్తిదారయుహంపన్॥ఉ॥ ఇంచుకచూపులేని
నయనేంద్రియమెటికినంధవృత్తిజీ! వించుటకంటెదే
ముభువిన్విడనాడుటమేలటంచుజిం! తించుచునుం
డుదుర్దినమువీనతమామకనేత్రములగటా! త్రిం
చగదయర్థినీచరణసేవకుడన్మరియాంతనూంభవా
౧౦౮ ॥చ॥ అనుటయునేసునాంధుడుదయాంమతి
చాణిపరాంజమైత్రియం! ధునివదనంబుపైయిడగ
నంగవకుజవాలదృష్టిపాటవం! బనుగతమయ్యెగా
ఢతిమిరాంతరామెుగిధ్వానతమ్మికంశముమం! తునికి
రణాంనుషంగతిమనోజ్ఞవికాసముగల్గులైవడిన్
౧౦౯ ॥ఉ॥ తానననివాడులలోచనవికాసమున్గాకొనిసం
తసిల్లిసాష్టి! బిడానినుపర్వలక్ష్మణాసమెతశుభాం
గునిచిత్రవుండలో! చ్చానవసంతుసక్లునాసితాం
తునిగంటిపాపసం! తానవమిడూరమైచనియె

౧౧౦ నాకు భవత్స్వపగల్గు భద్రములే॥క॥ అనిపొగడుచు
మరియానందనువాదములకు బునః ప్రణతిజేసి
ముదంబున వీడ్కొని తనదేశంబున కాంతండరిగె నంతభూ
౧౧౧ సురముఖ్యా॥క॥ మరియు కొడుకు శిష్యులతోఁ జెరి
కోయను నగరమునకు జనుదెంచి తదంతరగతసుజ
నోత్తరమున కురుకృపజ్ఞానోపదేశము సగణిబ
౧౧౨ లుచున్॥చ॥ లసరుడనంగ నుత్కృడు గలండతడే సువక్త్ర శిష్యు
డై యెసగెడు వాడు కాలగతినింట రుజాభరపీడితా
త్ముడై మసలద దగ్ర జన్ములు సమగ్రపరాత్పరభక్తియు
క్తమానసలగు నిర్వురింతులు మనంబుల జెందిన గొం
౧౧౩ దలంబున॥క॥ అనుగుంజుట్టము తానెంతేజను నివి
లిచినిప్పగమనసన్నాహుడై చనవలయు నుక్తచారి
౧౧౪ టున కనిచెద మొకవార్తజెప్పి యది యట్లన్న॥చ॥
దుస్సరరోగసంకటము తారి లసరుండు గ్రసింపబడున్న
వాడు స్వబలంబుకల్మి నిపుడంచు కరుణంబున జెరటార్ల
యియ్యారకస్తవయ సద్గుణాధురంధరు నేసులలా
టదేశవిన్యస్త కరాంబుజుండవయి యాదరమున
౧౧౫ ప్రతిలంఘజెప్పుమా॥క॥ అని లసరుని తోబుట్టి

A Christian Poem

వనచారణములెసఁగిలిపనిచినన్ వాడంరయర్నంబున జనితో
౧౧౬ సుస్వపురంబున కాంతనిగాంచి చెప్పి మిన్కసుచు బలికెన్॥క॥ దేం
వానిప్రియశిష్యరుండై వెలసెడు లసరుడామయార్తిగ నెసగి
తెనం జీవ్వంత్యాంతము జెప్పుటకై వచ్చితి వనినవానికాంతం
౧౧౭ డనియెన్॥క॥ దవ్వునకయాలవచ్చితి తారవ్వురు బుత్రెంచినా
రేలక్కడి లసరుం డవ్వల జనుమూరక వారు త్రుప్పి తనా
ప్తులా లసోం కొలదిన్ బలుచున్॥వ॥ అనిన విని జ్ఞాన
౧౧౮ బోధునకు వల్లరసాంఖ్యంబిట్లనియె॥చ॥ భువనజనా
వనక్షమతబానివినీతిదయావివేకగారవము లితే
ల్లి దీపించినపరాత్పరుడాశ్రితుడామయార్తుగా
డు విని యెంతయున్ గటకటన్ బడకిత్త్రియు పేర్లు భిలాస
దవ్వులుటయోం మహాత్మయిది దైవతబావమే నికసూ
౧౧౯ డగన్॥చ॥ అనుటయు జ్ఞానబోధుడను నాతతితా
లసరుండు రోగపీడను విగతాసుడైనవుగుండన్ దలచించి
నిజానునకుంపబూర్ణ ప్రణాంతిపాంపజేయుటకు బన్ని
నచందముగా కమానసంబున జనరక్షణాత్మమతబా
౧౨౦ నిన మెటికుపేక్ష గల్గునే॥అంత॥చ॥ అసదృశుడేసు
నాధుడు నిరాదరభావము దాల్పనకటా లసరు

నితోడ బుట్టినసెలంత లకేమని సెప్పువాడవె। శ్రేష్ఠు
రు జారచోరాత్ర గదా గాంచు నతండె టులంచు జింతసేయ
సమరింయాత్మ బుద్ధి జడిమగ్జని వాడుల వార్తజె
౧౧ ప్పినన్॥ క॥ వినిలసరు నితోడ బుట్టువు। లను పమ కరు
ణా చిరావుడా స్వామి యుపేక్షనెన నైన కటనిం
కిట। నన దలుమా బాలింట్ల కెవ్వరాస్పదమను చున్
౧౨ ॥ క॥ వగ ఘురు జిల్లగగ క్లిడి। తెగుంలు నలసరుండుం
బ్రతుకె తెరువెరుగ కేమర్। జగతి దారగగాం లగతి
దాం। లగ్రహారి యగ నెక్కిపార లతెందరమగం నే॥
౧౩ ఉ॥ అంతగతాసుడై పడిన యాత్మసహోదరు
రుమీర శ్రవారి యు। యిర్యంతులు మమ్ము గంతరచిం
యించుకసూడ వ్రపల్లె వెలలారి। నెంతయు నల్లినా
నితప్పెయేమొ నరించిననె రమేక్షిపా॥ యింతకు రంతదు
ః క్షమ సహింతు మొనిన్నెడబాసి తమ్ముడా॥ ఉ॥
౧౪ అక్కట యించుకేమరకా కష్టుడు మక్కువ జిక్కె పిల్లని
వ్రక్కలనే చిగ్మెలు నకునాపద కేరబెర్లి దవంచు వెం
పజాపెక్కి తిమారకప్రాగర్లి లకెలని క్లిసపాలాందర

రక్తమె చివ్విర్। డక్కైదవయుర్లేమ్ముతుల్పు గడంగి నిమర్ గాని
౧౫ చెప్పుచుండగన్॥ చ॥ వలదు లమేమనాధలవు వెంట
కయూంతగ కొండప్రాకగాం। దలచి నమమ్ము జాటు
లకున్వైవము తోరడయిరాం కత్తకైనె। వలనవసుంధరన్ బ్రతు
కువారము తమ్ముడన్నన్న బాసియుం। తలజడి వచ్చునం
౧౬ చెరుగమైతి మరియొకలైన నక్క బాం॥ ఉ॥ రోగభర
రాతిన్నైనెంగలరోవమను జుల్ భిషగర్పితాషదీ
యోగము నందెగుల్ దారగి యుండ రోరోగవపే
రిమిత్తి యిరా। లాగున నిష్ప్రమింగ నెటులం బ్రతికిం
పగనేత్తుర్మరియ్యవి। నెగతి బారపుదారణ ములనెవ్వ
౧౭ రుదిక్కితమాకం తమ్ముడా॥ ఉ॥ హాయనివారక్షి
రణనాగకవక్షము మోదికెంచు గేలన్। దొరి
శిరోజములన్ జెదరి తూలగదుర్దమ శోకబాష్ప
ధార। రాయుతనేత్రులై పరవ్రుర్ విలపింపు చునం
డజుట్టములేడాయగవచ్చి కరారిమిగడల్ స్రా
౧౮ ననల్లననా రహింపుచున్॥ ఉ॥ ఆయువు నెల్లజం
తువులయందు బగుని క్రమటించు బల్మనై। యాయి

కపాకల్పములఁ బినరబ్రహ్మపరాత్పరలార్కతనం
ఖలులీ। లాంయుతుద్దైనవాడుంవురలఁ దనవా
రల దుఃఖశాంతికిఁ। దాంరుగరాడలవానికి
౧౨౯ వునంబున నెవ్వగ బూనెనే టికిఁ॥ తే॥ సార్వవిబ
యానతిగ్గకానిస తత్పరముగ। నసత్వమోంకా
దివాంసు ద్దైనస్థితమ్ము। డెంతయుఖ్యాన విూండ్రా
లకెలవచ్చు। మానవతులార శోకంబుమా
౧౩౦ నరమ్మా॥ చ॥ అనుచునసుంగులజుట్టులులతాం
ంగుల శోకమెంతవూన్నిచబ్బినలసరుఁబ
డెపిహింతుజెబహిర్దరణిశిలాసమాద్రిని
లిపివాతెనెక్కశిలదెచ్చిప్పటించిమర్దివిషాద
మే। దనడురుటిల్లుచుఁ వురల దారకడెంచిరి
౧౩౧ డికంతటఁ॥ క॥ కతిపయవాసరములకల। పుత
రచరింతప్రంతు వురియుకాంమరుడు శిష్యు। ప్ర
తతి కనులపరుడసువిరహితుడయ్యెఁ వురలం
౧౩౨ వానెన్బుతికింతుఁ॥ క॥ అరుగుదముఱండుం

తత్పుర। పరమునకి పుడనుచునతడువారలతో సత్వ
రముగఁ జనిరెందదంతః। కరణాపేనయు గూఢమిఁ
౧౩౩ వెంతపునమోంతలపఁ॥ క॥ ఛాత్రయుతంబుగఁ బరమప
। విత్రుడు కరుణాత్ముమావివేకనిధిసుచా। రిత్రుడు మరి
యాంతరుణి। పుత్రుడు తన్నగరిమార్గమున వచ్చెటు
౧౩౪ యుఁ॥ మ॥ వినియయ్యింతులనుంగుజుట్టములతో విస్ర
స్తవేణీభరు। స్తనచేలాంచలలై వెసంజనిజగత్సంత్రాణ
వార్ణాన। స్థ్రునుదిఁగన్నునిరాత్మసార్ దరదిరయాంగ
ప్రాప్తగాఢవ్యథా। జనితాస్రోదకపూరితేక్షు
౧౩౫ ణాసరోజ వ్యూహవ్యైదినతఁ॥ చ॥ కనుగొనిడాసితత్స
దయుగంబునప్రాలిమహాత్మ భర్తవ। తనుడకలంకమ
మోర్తియగుతమ్ముని మిత్త్రమగానదీచిహింసిబ్బెన
పటుంశోకపేదనగ్రశింపుచునివ్వెఱయినున్న వారమే।
మనదగుమానసంబులపాపర కర్ణాపలముతగ
౧౩౬ ఁపఁగఁ॥ చ॥ కరుణనొసంగితండ్రునతంగన్నలుజేసితి
పెక్కులాస్తితో। ప్రరసభదంబులబట్టితపుకారల
వుచెయ్యిదివిూకసాంద్రవు। మునురలసరుండుల
వాంత్రవుని రంతరయుష్మదనుగ్రహార్హహా। ప
రగగవేకతాంయమెడవాసిదివంబునకేగెహానతఁ॥

౧౩౭ ॥క॥ అనిస్సారరుచతనసమ్ముఖమున నన్నుల వెంటవారుప్ప
ములుగ్ర ప్రగనంగనలడలవారికృపచెనగిం ననాశ్రప్పు
౧౩౮ సిచి మరియకొండుకొట్లనయోర్ ॥చ॥ కటుకటుయాలనేక్షైద
రుతారలగతిగడద్రోపయుచాశతెం తటుగలరమ్మకొం
యనుగుదమ్మునిష్టైనశరీరముర్వనె ప్పటనివసింతజేసితి
రొచయర్గనఋాంతమురంఢుపాశమ ప్పుడికనివారివిశ
౧౩౯ డికొనినసాగ కృపాంమతిశిష్యయుక్తుడై ॥తే॥ అరుగున
ప్రడాంతడింతులకనుగంచుట్ట మొకడచురనిల్చి కేం
బ్రోక్షైయకలపాంత్మ శుభగచారిత్రయల్లాడచూం
డుమనుచూనేసునకుజూపెలసరు శిలాంసమాడి॥
౧౪౦ ॥తే॥ అంతనచ్చి డికరికితదానసన్ని తాపలము
పాశ్వముకుద్రోయుడనిసెంతగలజనులతాంజర్ష
నొసగవారలుగరాజ్యముల మెయిగిచిక్షత్ర సాష్టమి
౧౪౧ తొంబలికిరప్రడం॥క॥ లసరునికోబరంబుపలసమాం
ధిగనాల్గుదినములకుమున్నసప్పూం పసి యుంపజేసి
వాకితబాంసగించి తెముక్రచలడబాంరలకయుండగా॥
౧౪౨ ॥క॥ ఆపలము దొలంగదిలిచిననిపుడుద్భవించియాం
జ్ఞా చేబిహాగతమగుత్తాం రప్పహాంతిగంధమనవు

౧౪౩ డుంనపరిమితదయాంస్వాభావ్యడాతంతనెయోర్ ॥తే॥ పెలప
జికప్రాతిగంధం బాలయడునామూటనమ్మియుపలం
మెగలం తులద్రోయుడనగవినివారలఘులగా వింపకనితెం
౧౪౪ బిగంరాత్మన్ ॥చ॥ లసరుడరూపమెత్తాంవనకళాంవిష్వం
బునెలెచిరమ్మువక్రసవముగు శోకతబాంధకడగాంచితివి ఆ
యర్గసహోదరజనా విసకలబంధులోకముపదిగము
శమొంబినపంచుబిల్వగా వెసజనుదెంచియాంతడుర
౧౪౫ విప్రతిమానవిభాంవభాసిస్తె ॥ఉ॥ సావిపింపపా
జ్ఞయుగ్మమునవ్రాళిశుభ్రాశరియవీతటాంత్రావిద్వే
క్షుకతసేచనాంప్రధరయందుబునజ్జననంబుగల్గెనాంతే
మనియంతునేసుగుంబ్యాంధమునిన్నునిశంబనూరనిష్టా
మంతిబూజసేయుజనసంఘముజెందదువిపత్తుశల్యక ॥
౧౪౬ అనిలసరుడుంబలుతెరగుల వినుతింపుచునేసునాడువే
డ్కానిసహజాబినఖిలబంధుజనముతోడ జనియెనిజా
౧౪౭ వాసమునకుసాంజన్మనిధి ॥క॥ ఈదవశములఉప్ప
తంబులనాడుగుకాంరరంబుశెసునాంధుడుజేసెగ్ ॥మేద
నినవియెన్నదరమె యాందారితరంగములు ధరాంమర
౧౪౮ ముఖ్యా ॥చ॥ కడుంకృపనేసునాండుడుదరంబులనుత్త

మశిష్యుల పాదముల్ గడుగంటవారి లోపలనొకండు
దురాగ్రహాదేశికాశిబోఁ ప్పుడు దెసకేగి విూకుసుల
భింబుగ స్వామిని యప్పగింతునే ప్రభురనటంచు బల్కుట
౧౨౯ యునత్తెరగల్లనెరుంగ జెప్పెదర్॥ తే॥ నరుల కారకు మ్మరిక
బడ నరుదెరగ సమయమాతడంత కమును బాస్సరవా
రమునాడు సనియె జెరుసలేమనుప్పురికి నాత్మ శిష్యస
౧౩౦ హితుడ్డై॥ చ॥ తవుకంపకారహేతు కముధన్యమ్మునైత
గంకారర్లిసాధ్వనత్తుమ తవివేకసంపదనెంసంగినేవేళ్ళను
డెంచువాతల్ శాత్రముల బడుంగ భక్తిసహితంబుగ
వచ్చిరివేన్న మున్నుగా క్రమముగ కొంత దవ్వైదురు
౧౩౧ గానలనాగరికులప్పుడంబునర్॥ క॥ అరుదెంచియి
ట్లు వారేల్లరు లాతని యడుగుల కవుత్సులకల మదుంగు
లుగా ధరబర చిపరస్పరతను పరిధానములదిక
౧౩౨ భక్తిపరతల్ మరియయుర్॥ సీ॥ కులశీలముల బాంగడ్త్రలు
గన్నమరియ కుసుతుడ్డైపొడమిన శరిష్టగచరిత కనం
చూంప లేకచిత్తుప్రకులాడు గుండుచుజే కునకునేత్రే
ము లాసంగినమహాత్మ రుజదౌర్బల్యప్పుతుడగుని
జశిష్యుల సరుని కసువు లిచ్చినకరణాంద్రపూద

యపాంపత్రియదాలంగబ్రతుకుసుజ్ఞానంబు బోర్ధ
౧౩౩ గారించినపూర్ణాత్మమూర్తి॥ తే॥ నినుగనంగాంచిమదిల
శోభనములొంది నారమనిసాల్వనెన్నుచునారికేళ
శాఖ లరుపక్రియానిహాషణాజుసంగనతనిదీర్ఘదానిధ
౧౩౪ రిలోనికరిగెరంత॥ క॥ మానవులొనచర్యస్త్రత్రితిత్రే
నలరెడుసాల్ వి జూచి దుర్ణీశకసం తానముతుకను
డుకుచు మానసమున బెనగుదురభి మానమొప్పె
౧౩౫ త్రిగ్॥ తే॥ సాధుజనాంబకాంబురుహాచండకరుండితత
తీవ్రవాత్సల్యతే జూదకతాంవినిదర్శితస్త్రైజనకుస్నేద
మానసప్పికుబిర్లెదతమంబు బోవునని దుష్ట్రగురు
ప్రకరంబునెమ్మదిచ్చెంద్రక్రియపులపస్ నీతని బిరోహతుగా
౧౩౬ నెనరింప జూప్పడుర్॥ క॥ అనికపటబుద్ధి మరియూ
తనయుని బెగటాప్పొపెరవు దారన్యుపెంకండు
దగ్గణిర్లైయెయనువగుక్రైపాసుడప్పుడందరతోడర్
౧౩౭ ౪॥ త్రాతలమందుంగల్గినప్రజల్బోడపాటికొకం
డుజిహ్వతె ఖ్యాతియపంచబల్కబోలు వార
నరులబ్రతుకర్బరాత్పరుర్ త్రాతతలిలజేసిమను

జాంతవతిబూనివిపద్బరాన్వితుండై తెగుంబారని
జంబనుచునాంతని వాకల్గ గతార్ధమిట్టిదై ॥
౧౫౮ వాండుచెనటిరైన వానినొరబరాత్మ రుండు ఖండ
మూర్తి క్రోధమానసులగు దుష్టదశకులవిన బలి
కించె సత్యభాషణంబు శాంతహృదయ ॥ అంతు॥
౧౫౯ ॥క॥ సన్నుతచారిత్రుడాతని పన్నిద్దరు శిష్యులందు బా
లిశుడొకరుండై న్నదగదుంజూరదాసను జెన్నుగు నామ
౧౬౦ మునవాండలచెనటి గురువులర్ ॥క॥ చేరగ జని యిట్లె
నునా నేరుపమయి నేసునాందుని గురుక రుణాం
ధారుపెసనపృగించెద నాశసితరిమాకు నిష్ఠ దశి
౧౬౧ కాంగ్రె నొలరా ॥ఉ॥ ఇష్టనిమాకు నిష్ఠముగనే
సెనరించెద గాని యొకింత చెప్పకుడరహస్యమవధిపి
నగూడ దారులతోవచాత్మకుల్ చెప్పుగ నిత్యశమిథ
నవికనొసంగ దమయర్యపృత్తిమై ముప్పదిపెండి తాసు
౧౬౨ లనిమె దచ్చరంబున వారుబల్లగ ॥క॥ దానికినాపతి
తుడంతన మానసమున బాంగమగుడమరియాతన
యుస్థానము నెకెగ యొటి యట దానెరుగని వాడుంబో

౧౬౩ వెదరిగనుచుండెర్ ॥చ॥ తనకారణాత్మ శిష్యుల్ దుంపదంపట
డికి దానరింపనె మ్మనంబున దలపోయుటర్ గుణాస మూర్జి
తుడాతడెరింగితానెరుంగని యటులూరకుండెనన గాంచిని
మల్లరసా జిద్దానుడ మ్మునికులసార్వభౌముని కుమోక్ష
౧౬౪ కరంబులు భక్తియిట్లనుర్ ॥చ॥ బయలికి శిష్యుడై యొరుస
పర్యకుపింకికి లిప్రాజనస్తుతుల్ నియతిఘపింప్రచుర్ సుమ
తిలిలనటించియపాశమనః కుశేశయమున గడుంగారలన
బిజాంతిదురాత్ముడు వాండలసజ్జన ప్రియునకు నమ్మరాదు
౧౬౫ ప్రైదివిర్ గపటాత్ములనుత్రపెరాత్ము ములో ॥చ॥ ఇతని కృపా
కటాక్షమున నంరివసము న్నతభాగ్యభాగ్యలక్ష్మికి నిర్ధ
మదంబు కరిమిర్ దుదివానికెడు గారువం చతండు గరంబుకే
ళ్ళిపదర్శడురు ఇట్లిగతాసుడై ద్రయమానకనిరయాం
౧౬౬ ధతాపమునా జికెమ నర్ గదజెక్లగాలముల ॥ఉ॥ కాం
చకెకతాజె యుమది గారు దురాత్ము నియేసు శిక్షగా చింపక
మిన్నకుండు టిదివింతగదయుల తదియశాంతమే వుంచుమ
తింతునెనతి శయంబుగ నప్పిదమీ పాపనాకెరుంగించుమి
నంగవేద్రమది కెర్బాదమెర్గరు నా పయోనిధీ ॥ఉ॥
౧౬౭ నావిని జ్ఞానభాద్రమునినారదుండలమల్లరసార్యుల్ బc

ల్లు మర్త్యార్ణవశి పాప మోర్వగసమంచిత భ్రాతద
యాదర్మానసుంద్రైవసుధర్జనించినమహరమహా
డొక్రనిక్రైనేనినిం దాశ్వతమై కారంత బడుంనా తని
౧౧౮ శాంతవివేకసంపదల్ ॥క॥ కాన్ననజూరాంధాసునియది
స్రావమెరిగియూరకుండె భవ్యులెడతడుం ఛూదేవతి
లకయికనవ్వలి దావృత్తాంతము వినంగనగుంవిను
౧౧౯ పింతురే ॥తే॥ అంతగురువాసరమునమహాసుభావ
ప్రవిమలస్వాంతపాంస్థండువకుదగుపదార్థమె
మెర్తుకనైసెయుదగునటంచునాత్మశిష్యులుబలికినం
౧౨౦ నాతడనియె ॥ఆ॥ ఇష్టులిరాజమార్గమునకేగం
డుంబోకెమఱగుడెంబాంకండ పూరిప్రాణముద్భుట
సమస్వితుడాయులెనవాడివెంబడిం దప్పకపోయి
యాభవననాయకంగన్లనిశిష్యు యుక్తితో యిప్పు
డుపాస్థపండువకునేసరుదంబె నటంచుబల్కుడా ॥తే॥
౧౨౧ పలికినవినియాతండారశసలలితభవనోత్తమంబా
సగుననటఁబిరా రలుపండువకుంబదార్థంబెలమీ
౧౨౨ లైనసిమరలనెతెండనుచుచుర్ ॥ఆ॥ పనుపశిష్యజనులు
లుపట్లు గొప్పుంటాప ధమునవచ్చు కలశధరునిపిరుద

బారియియాంగవ్యహార్థి ప్రసక్తేసువృత్తాంతమెరుగజె
౧౨౩ ప్పునాతడిట్లాసంగె ॥తే॥ బసగతద్భవహాసీమశిష్యులెల్ల
మోదమలరబంకుంవకుపదార్థమాయితంబు జేసితీ
ష్మరబరతెంచియేసునాథునకుమృదుతూక్తిలవారుమి
౧౨౪ న్నపమొనర్చ ॥మ॥ మరియాంగకర్ణసుధాబ్ధిశీతరుచిసముల్
శిష్యులసంభాషణాదరమ్మైరాంచ్చవటితెగంబానెదురు
గాదన్నందిరాధీశ్వరుండు రుభుక్తిజనుతెంచి రుల్మికిజ
నరక్షోపాయయుష్మన్నెలా హారమూర్తిగనుగొ
౧౨౫ ంటనెటితివుతీయంతైనభాగరంబునర్ ॥క॥ అనుపలు
చందంబులన్ని సునంతంచియతంతుభక్తిజొప్పడనా
త్తి తనివాసమునకుండారతన్ననిచనియాంతనినిలుప
౧౨౬ నంతెదెస్ శిష్యులతోఁ ॥ఆ॥ మరియుపట్టియంత
తిరునాళ్లకంచితంపు కారణమాచరించుతుంతమ
న నాత్మ శిష్యసమితి యత్నభక్తింతనుగాలవి నసతి
౧౨౭ చుబలుకంపెతానికనియెనతడు ॥క॥ తిరునాళ్లకం
చితకారణము మరియకారడుకంజాసెనంటిపెతానికం
లాడే శ్వరయాతెరగన్లిదాసు శిరస్వపదీవానతి
వ్యు తెలియగనాతలగ్ ॥వ॥ అనినమన్లరసాంభిధాను

౧౨౮ నకుజ్ఞానబోధము నింద్రాంధీట్లని యె॥ చ॥ అన
ఘుఁడెయొకండు గొల్లయుర్ విలసత్పరమండలాధిరా
జనకసురూపమెట్లు టుల జొప్పుడ జేసెనతండలి ధా
త్రి జేతర్గని బ్రుజ్జ్యతైవిపక్షశలిగందిపరాత్పరుడైన
తండ్రికే నను పవుత్రి నిట్లు బలియయెరి దనరాచనితె
౧౨౯ ల్పుకైవడిన్॥ క॥ ఇదిగాంత యుమ్మపాత్ముడు పదప
డియొనరించు పనుల పాతకము లవి సొంపిద నతలి వృత్త
కరములు మదిదలపగ నింతవినుము మల్లరసాత్మ్య
౧౩౦ ॥ ఆ॥ అనుచంపెతాని తన్ను లరమో క్షియించు చుంతనే
ప్రసుగంణము ణకలాఫ్నే సంఘునత్వపాంవిలా
సుమనముసజింతుచి వొడలుగలయబు లుకలా
౧౩౧ దవబలికె॥ చ॥ అతడు తన్నెనంత దైవళాంశుతము
ర్గతిదార్ల్యియంబుప్రా రితకలశంబుగ్గెలసవరిం
చిమనెరాంగ తిసాత్మ శిష్యరిసం తతి చరణాంవుల్
గడగడాను దలంచి తడగ గణాలి గనంచితమతి
రాం యపాఖ్యి డనచెన్న గునెంత్ర నిజిలి యిట్లనున్
౧౩౨ ॥ క॥ రమ్ము నఘయుష్మ దియులిపా దమ్ములుసలిలము

నగజగద్ వేడుకనానెవ్వ బినెడుబడ తాతండమ్మహా
౧౩౩ తుశని యెసవినయాలాపములన్॥ క॥ మాద్వశంలు
బత్రి రయుతుష్టాత్మాదమ్ములు గడగుటుంచిత దమ్ముల్ వసఘ
బిబ్రీహ్యశతారవ్వము జేయగరా దుమహాత్ము డవనం
౧౩౪ గనాంతండని యెన్॥ ఆ॥ ఎట్టిది యిప్పుడేను రచియించెటి
తారవ్వ మునివెరుంగవా గుంట్ట్రి తనాడుసాటికినకంతి
తబుత్రి నరింగెదలియార్యియి ప్పట్టునదిమర్గలాంబు వ్రులి
బాదములన్ గడగంగ నిమ్మనా నిత్త్రితలంప్రసావ్విని
౧౩౫ కుదయించెని దేవునుసందియంబునన్॥ చ॥ అసదృశప్ర
గొలిద్రిడాతడను నాత్మజనాభ్రయదానని స్నసారస
హితదిప్తిభూ భువనరక్షకుండునవదేహముదిన
భూసముడ్వై జనించినపరాత్పరమూర్తివెలుంచె లింగి
పాలసుడేనెను నతరము లన్ గడిగించి కొనంగపాద
౧౩౬ ములన్॥ క॥ ఇటులనతి తుల నికెర ఫుటములగదిగించి కొర
నగజాలదుమాదృక్షం తిలాత్ముల ంప్తుల ఘనఘ తి
౧౩౭ నాసా డుదృర్ విభ్రవ కలితుడవగలన్॥ క॥ అనవేసను
నెవిపట వనరుహాములుగడగ దాడరవలవదనుచున్
బత్రినపలుకు దక్షనితత్రి నభాషలు విహితములను

౧౮౮ క్రూరజనము ఖ్యాతిన్॥ క॥ అడుగుల నేనగడగు టకొండ,
బడమిని నాంతిక డన్నీ కంబాలు పెంపగ దీవెడపడు మున
గాంచి నియాం, తడని యేసు నకుభక్తి తప్పరబుద్ధిన్॥
౧౮౯ ఉ॥ నీతలపిట్లు లుండిననిం దరిగంగా తెరనాందు
పాదముల్ చేతులు గూడనం బుపులవేగడగేద
గున్నయాం జగ, న్నాత్మ సుతుండుం బల్లి వినుమా
పరిశుద్ధపాదకం, జాతయుగంబు దక్క వెలుచేగడ
౧౯౦ గేబనిలేదుహస్తముల్॥ క॥ ఆనాటరభూతతలశా
దక, ముననాంథడలారాయపత్రము ఖ శిష్యులపా
,దనలినములు గడిగియు నడల, మున జుట్టిన శుభ్ర
౧౯౧ వస్త్రమున దడియొత్తెన్॥ క॥ కడుకృప శిష్యుల పద
దములు, దడియొత్తి నవలు వేసుక్త తావు ననిడిము
న్నిడిచిన వైరవాసము, నెండ ల్కడాంకిగి యాంగు
౧౯౨ నారోత్తరుడంతన్॥ క॥ రాంయపునుడాంచి శిష్యుని
కాయము నకంబలికె దేశికత జగదవేనలా, పా
యసాభిమిత పిరరలునాం యెడగల దనుచుం
౧౯౩ నన్నా రతము ల్బోన్॥ తే॥ కాంబిచెదరుగాదే

యిట్టినేనలఘునిష్ఠ, మీపదంబులుగడిగితి మీరకట్టు
, డాంకేరు తరుభక్తి నిటుల జేయుట కనిచ్చి, గించి వర్తిల్లుడు
౧౯౪ రటంచు గృపజనంగ॥ మరియును॥ మ॥ అలఘుజ్ఞానవివేక
శాంతములముక్తి శిష్యాళికు, జవిలవాన్గ వివరించి
తత్వ దుచితసాంపరత్రియాం కల్పనాం, కలితప్రౌఢినెరంగజే
సెదుని లోకస్తాయమానప్రభాం, వలసబ్బిగ్రహయిడా
౧౯౫ త్మకే యనియతవ్యాపారపారీణతన్॥ ఉ॥ ఇంకవినుమ
నఘుమహాసురకులము ఖలి, నంచనాం ఖలివనమునందుబా
లుచానడచినట్టివార్తగడుం కృప నెరిగింతు, నమ్మితముద్దు
౧౯౬ కబాష్ణణవములకరిమి॥ క॥ తనశిష్యుల జనులబురాజెంచిన
పిమ్మటవారితో నిట్టు జెంపుచున్నం, బనియతు డాంకనిష్యం
౧౯౭ డితజను దుర్దేశికులకు దన్ను జంపుటకొంపగన్॥ క॥ అని
యేసుబలుకవిని తత్తినపడుసొంతంద్రుం సాభిమికోప్రేగగు
కే, డాంనరింపదుర్జనుడుదలవేనటంచు బాగి విరద్రిక
౧౯౮ చింతామయులైరి॥ మ॥ పోశనమారగించి దురితాత్ము
డనందగువాండు బారయెదు, ర్దేశికసంఘమున్నెడతది
యమునకిప్రియతారల్ కల్పినాం, కాశలమూనియే

సటజగత్ప్రతియుర్గదనతండ్రియైనసర్వేశుమహా
నుభావుభజియింపుచునెమ్మదిశిష్యులియుకొన్నదై ॥౮
౧౯౮ ॥చ॥ తనకొనసింధువద్దపడదారితచుత్తరణంబు
నర్గినూ। తనఫలభుష్టిపాదపలతావరిశాఖిపనం
బునందనంబనదగుదానిచేరికయమూరనిజాశ్రిత
శిష్యులకెరిదికా। యనయనునన్నుమీరువిడనాడు
౨౦౦ దురాక్రతరింభయంబునర్గ॥ తే॥ అనినవినిరాయపా
హావియుదగ్రశిష్యుల్। డతనికిట్లనుగాంచిశికతదా
లంకి। శిష్యులందరుబాకియునబెడనితాత్రి। నిలుతు
౨౦౧ నేభవదియాల్లిసన్నిధిమహాత్మా॥ వ॥ అనంతరము
నమ్మహానుభావుండునేడదీరాత్రంబునగ్లేకవా
కన్యశంబునకుమున్ననెన్నరుంగనదియున్నద్విరో
ధులతెరాముచర్యాటుబల్లెచవనగృతాంజలిలైరెం
దుహరితర్యప్రాణావసానకాలంబైననట్లువచింప
ననిరారయపాఋశ్రెందులవిన్నవించినతెరంగుననం
దరుబల్లెనవినివెండియునెంక్కచెసెనవుంత్రులశి౮

ష్యులనునిచిరాయుష్మయునరశబ్బయుయాంగబ్బయు
౨౦౨ ననునామంబులగు। భగుత్రినముఖ్యవిరుశిష్యులంగనుంగొం
నితనయాత్మమరణాపర్యంతంబతర్యంతదుఃఖాక్రాం
తంబగుననివారలందారడ్డానిపెళియితాండాకప్రక
శంబుజూపిమీరుసర్వేశ్వరుజపియింపుచుజాగ
రూకులైనింకువసింపుడనివారలకనతిదూరంబగుసు
త్రవిచిత్రస్థలంబునంబ్రవేసించితనకొరతాసనంబగుదిప
త్పురంపరాభారంబెడులనడచుచిత్రంబున్ననల్లచెయం
౨౦౩ దగంనని। శాశవతుండనాదియగుసర్వేశవారుబ్రార్థిం
చిత్రమ్యరంజనుదెంచినిదూతసత్తులగుశిష్యులవేలుకొ
లిపిపాసశాంధనలుబారయకుండవారలజప
నిష్ఠాగరిష్ఠులంజేసిమనోంగతశారీరబలంబునదనేమి
నరక్షేపకరణంబులుబాడమిపుడుబడవుగు
డుబారాత్పరుంబ్రార్థింపుచున్నయవసరంబునదూ
జ్ఞానెంక్కసన్ననసుండరుదెంచియతనినాశ్వాసించి
యుంధ్యార్ణనంబునెందిననేసునాధుండుశిష్యులం
౨౦౪ గంసిసుఖుంబుండెననతా॥ చ॥ వరకంణాశారలినేసుగం
రువారవమునాటినిశధవుంకుదు। గర్గరునికరాద్రి

వాపమునకుఁ గాని పోవుట యచ్చోటఁ గరం బరు
డుగ జెల్లువారు తరుణయు బలియుల్వరతుఁ వినుము యర్థిబ్రా
హ్మణి. జనరమణి స్వామి శిష్యుల జనసంగతి నెట్లు నడిమనం
౨౦౫ డగక్ ॥క॥ మును స్వామి బల్కి యుచ్చోట. తనియతు దాకి
శిష్యుల దరియంబు నుగురుడు జనులక డకరిగెనని పల్కి
౨౦౬ నెయ్యాంతడు తత్వ దిష్ట్రాంకా దరుడై ॥క॥ గురుడు జనుల
సికం తన్నురకా ర్యఖిలా యుభయతోడి బనుపన. ప్పరి
గాని నం చనవనమునకరుదెంచె నతండు ధూపసురాంగ్రు
౨౦౭ ణి విందు॥క॥ అరుదెంచు నప్పుడలకాం పురుషుడు వార
లకు గురుతు జూచి దసపిసనె. వరిగి మునుముట్టు బెట్టిన
౨౦౮ నరు బట్టుడ టుంచు మెంతనం బున నంతక్॥క॥ వచ్చు టగని
మరి యాసుతు. డచ్చెరుపడి శిష్యజనులకను నెదెచూ
డుం. డచ్చెన నెనన్ను మాతుర. కెచ్చుట కరుదెంచె బలల
౨౦౯ సహితుడై తెనుకక్॥చ॥ పాదలతజ్ఞతి నం చరము చూడ
ము రండి టవచ్చుకు వారికేట్లు దురము కింత దప్ప నుచు
నేసమనంత కవమున్న వారడవె. గదియుగ యమ్మలి పజ్జ
నునికై వడి నెరాగ గురువరసమంగళం. బాదవునటం

౨౧౦ చు ముక్తి డుఘ యుర్కదను వానికి నాతడిట్లనక్॥క॥ నెయ్య
డనితలచినపని. యయ్యెనేము ఇప్పసగినను దురాచారు
లకుఁ. జయుల్లిన జూపి మొసంగుటి. తియ్యనికొనిముదా
౨౧౧ ప్తి నిచటికేతెంచితివి॥సీ॥ అనియగ్గురుతుగాం చితను
బట్టి దివ్యురుట్లు. తన్నిలజూచి ఖంరలాయ భయములూ
ని. యెవ్వాని కోరయని యల్లి దకునెత్తరవ. ప్పి తిరసుడు
నిప్పుడిమరియ కొండుకుం. గల దమ్మహత్మునిగడ గివప్పి
కానుపు. కరుదెంచితిమనంగనతడనేసు. పట్టుడనామూ
ర్తిదొట్టి వారలు వెండి. తెలసిన వాశిష్యలకు లము
౨౧౨ జెనయు॥తే॥ కంతటికెనేసవన్ల జెయంగ దగిన. శిత్తురయె
త్తిరియోదాని నజెయు డనుచు. నతడుం ద్ర్వతికత్తి బలిన
యదరిప తిదు. రాంగ్రహోర్ధ్వతి వికటాట్టహాసులగు
౨౧౩ చు॥ఆ॥ వారలేసు బట్టి వచ్చిన జూచిరా. యపమహా
గ్రహకారు డగుచుసురియ. గాండికరమున చుట్టి గంకసే
౨౧౪ వకుని చెవి. దరగ పెల్లురుధిరధారలారుక్॥ఆ॥ ఆ
గ్రహ మింతసేయదగునయుర్శుద్వా శువమ్ముం టెబ

రాత్మురా। నుగ్రహసంగతంబు లమనుష్యవసైరా
నిరతుఁడాజ్వలత్ప్రభా। తులితశ్చయప్రదంబు లవి
యూరకపాపవను భ్రాంతిగానిహా। స్త్రీనిశా
తహంతి సెరయంకుపుటింపు ముత్తాత్మ పెంపునన్॥
౧౬ ఉ॥ నాంరత చక్రి పెంపు ననంతర విప్రతి వానవ్వ
వ్రాతే। జారియుతున ప్రారాత్మురు విశుద్ధచరిత్రుని నా
ర్తరక్షణశీలి। పాయని వేడమాతడు కృపన్ బనుపం
డాత్రాసన్న నస్సులన్। ధైయుతుల్ బలాండ్రులమ డిం
౧౭ యమెసూరభము లుపుడింపగన్॥ క॥ అని సెడనితా
ల్మి మరియు। తనయుడు నరువాకర్ని సరణి తను చి
త్రినైనా। ఘ్నినకెరాపవుడు గాసిసురి। యనురంపుడిం
౧౮ యించరాంయపా ఖలోండంతన్॥ మ॥ పునడయోర్
సనువాళిక్షుండం పరాస్త్రందివ దిన్ బట్టుచా। డబ్బునేన
తెంచదరప్పురాత్మురుగుండిన్ చాలొప్పిం దివిరాం రలా
గనంగనెరే నన్ను దిశంబునేడికము తత్రారిభుంబు విరా
ర్తన్ జనిం। చెనేహా యెమనదుష్టు కాలమరుదించెన్నెద

A Christian Poem

౧౯ వయత్రంబునన్॥ చ॥ అని యనునంత వారలబలాంపిపెం
యంబడి పస్త్రికల్పితమై। కానిగురుసన్నిధానమునకున్ వెసదా
ర్త్రానిపోయి యప్పగించినన లజూరకులుండెరుసజ్జేశా
నికేరుచు బాలుని ల్పునా। యన్నప్పునిశాంతవర్తనుని
౨౦ నాత్మ గురు శ్విశురాంతికంబునన్॥ తే॥ అతని గని
వారడంది బవాశర్య ములదెగడి। యవని శిరువము ఖ్రి
డనగనా యల్లుడమరు। నతని ప్రేమలకు గొని చను డిత
౨౧ నినాగ। వారలటు జేయనంతన వ్వంచతంబు కు॥ క॥ ఈ
తనిజెకాని విరారిటు। కేతెంచిత్రి లకలప చెల్లి కనగని। నతి
విపారనమతికిసి చేతనప్ప డుండగిన శీత్రు జేయించుటకు
౨౨ న్॥ క॥ వచ్చితిమటంచు జూరకులు। విచ్చంవిధి నేనుమా
దెవెరవు మాంటల్। మచ్చరమున బాకలు చువాను
౨౩ చ్చియతని చెవులకాని తెంనజెప్పుట యయున్॥ క॥ ఆయు
క్తులలోనైన టియు నాయంబునకం చిత్తమై వినంబడ
విప్పునుడా యనపైనె రముబడ (దూ) యుకతాలెచి
౨౩ యుగ్గురుండిట్లని యెరెన్॥ క॥ పకలప్రపంచరక్షా। సుకరు

డుస్సో శవరునకు సూనుడై వెలుం। తక యతనియాన
సత్యం బకలుష మతి జెప్పు మనగ నాతండు నిరయోగ్॥౮
౨౪ ॥క॥ ఎన్నిక ముగ బరాత్పరు। సూనుని ఈ మాతం
డ్రియాజ్ఞ సుగతిద దియు। స్థానంబు వడలి ఘన
ముల। రా విక్షింప కాంకర వీరాధురాజ్ఞ నుతుడై॥క॥
౨౫ పగరకు బ్రతివాదులకే। పగిది కృప బరాత్పరుం
డపారమహిమ వని। బ్రౌగ నదుహాంక్రుతి వారలు।
పొగడుం జూరయ్యరై యిదాని బూని ధరిత్రిన్॥క॥
౨౬ ఆ నిమరిరిరుకారుడుం కుబలి ని। వినియుగ్గురు దమి
తకొపవివశుని తీర్థ। ఈ నమై వలువలు జించికే। లి
౨౭ నవైచి సమింప నర్తులకుంనిట్లని యెన్॥క॥ సాక్షి
వలదింక నితడుం ప్రముక్తుమునందున్న తరగుమ
దికెరుగించెన్। శిక్ష్యకు నపూర్వదుంతా డాయ
క్షుద్రు ప్రౌర్భాధి మీరలరయుడుం జెలుచేన్॥
౨౮ ॥క॥ నా విని యచ్ఛాతి దుర్ధలియ। కాలిది దుర్విల్లని రిపెడ

A Christian Poem

గురునకు దీనిం దివర ముండి దెగ టాంపన్ గావలెనికనుండుంత
౨౯ ర గంగా దూరహంపన్॥క॥ అనుటయు నగ్గురుడను డాల
డనయా తని బట్టి చంపు టకు నెరంబే। మనసరుడై స్వర్గై కుడ
౩౦ ననితా బోధించు నరుల కందర కుర్ఖే॥ఉ॥ తారవ్రునింత
కంటె నధికంబగు నెర మ దెట్టియు ట్టిదు। ప్రార్థవ్రు నిజంపు
టాప్పు నని బట్టిరి వారు బరాత్పరుండుం గాఁ। త్రావ
లయంబు జూశెచు టకు దాత్మ దయానయ శాంతి
ముల్ శుభ శ్రీవెలయన్నరాకృతి ధరించెనతండని
౩౧ లోక నెరుంగమిన్॥క॥ కృప దవుబ్రూరవగ దగుంకాల త
ప్ర మతిసెసర్గ వర్ణింప దలచిరి వారల్। గపటాత్ములు స
త్వంబు దు। లప్పు దుశ్చేత మదుష్ట చేష్ట లంజూకమం వారి
౩౨ ॥మరియును॥ఉ॥ ఆ నడకాయ స్వామికు భయా
కలగా వలి జెట్టి కన్నులన్। గానగనీక తన్ము ఖమునన్
బరిధానము గట్టి రజ్జు సంత్రానము బూని ప్రియుబు
నదల్చుచు నెవ్వరు నిం ట్రిరంచు దు వార్ధను లుగరాడి
౩౩ తేరడప్ప మాటలు బల్కుచు నిట్టులుండగన్॥క॥ నందనవ
నిముసుదుజన। సంచేపం ముండాసికదుం వెసన్ మరియా

సూనుండు హరి పట్టి భీతిఁ జెంది చెస లబరచున తని శిష్యు
౨౩౪ లతోనన్॥ ఉ॥ రాయప ధీరతన్ నిలిచి ప్రస్తుత ప్రణా
సుహృత్తముఁ శమి ద్వైర యునీసు బట్టి తాని యతె గడి
వారల పెన్న దప్పవిలం బారయ యయోమహాత్ముఁ నకు
జాండె విపద్దశనె టిఠంచు దృ కర్తయరు హాళుబ యాగ
౨౩౫ శితరుద్దమ శోకపయుః కశాద్రుద్దా॥ క॥ గురు నంబి
ప్రాలనిలిచిన బరిచారిక యోతుఁ జూచి పట్టి బడి
నమ్ముష్టరు శిష్యుడుగా దగునీ నరుడనుచుఁ గేవల
౨౩౬ ప్రజలిర్ణ వాపోరయ్॥ క॥ వాపోవ బలి తెరాంయప
నెపెరమాని సిని యేసు నేనెరుగ నిజం బాపు రుషునా
నయని వాచాప టుంతఁ మూడుం వారల్ చపె ప్రజ
౨౩౭ తెరాఢన్॥ క॥ అత్తరి జలగెన ఖ్యాత్రో దాత్రరవంబె
ల్లదిశల దనముఖ కమలం బెత్తి యెప్రేసు జూచిన
౨౩౮ చిత్తము నంరాయఘను డుం సిగ్గు దాలం కేన్॥ క॥ త
లవాంచి సాప విమునురా కలప్ర త్తాంతం బెరుం
గగా నాము దికిన్ దలపెనని శోక భరమున జలజల
౨౩౯ గన్నీరు కాంకుగ జని యెమహాత్రా॥ చ॥ అటబ్రోగు

A Christian Poem

వాసరోదయమునందు మహాసు రజూడు లెల్లను త్రాటి
యయిత్రాశ్లేష చిగియుగ ట్టి మహా మహాంగాడ ద్వైరబి
ష్టుట హృదయుఁ బిలాతునెడి జూడయదేశపు రాజు
ప్రాలకున్ద్ తగతినీక్ష్యా కొంచు సముదగ్రదురాగ్రహ
౨౪౦ వృత్తిఁ బెచుఁ చుఁ॥ క॥ అరిగిస్టా కియుబి గృహా ద్వారాంతర
గతుడగం నప్పిలాతు నకుజూడులుదాం రరుదెంచినప
నిత్రతిఁ కరున కుంఖా చ్ఛిం చిపను పగారా డుంపెవన్॥ క॥
౨౪౧ చని సమయాచాలింగి పిలాతునక త్రేరగేరు తపరప పోడన
తనకా ల్పినక రుదెంచి ప్రియంబున గనివారల కిట్టు లనీ
౨౪౨ రయగారవము సగన్॥ క॥ ఇప్పూరికి విరాలం దురువచ్చి
న తారబ్బుం టుతెరగవస్త్రము జూనన్ గుజ్జేనయి లజెప్ప
౨౪౩ డననే బత్తైనది మనుష్యు జూడుం ముఖ్యచరిత్రా॥ క॥ విగా
డుగారగాని గొనము లవాంగ డికలిమి నీకు బన్నుబందె
లాసగిని స్వైగ దుప్రుజ దలచు తలపులి పోర గములదరి
౨౪౪ ంచితనడు బాధకుమరవ్రన్॥ క॥ అని నేరారాంచిక యు
యుర్బి నస్పలి నిపై కల్పిం చి జూడకులు లనవ్రతము లాడిన
పెత్తం పెరంగుల జెవ్ర లనుపనివినియేసు నకుం బిలాతుం

౨౪ దనియెన్॥ ఉ॥ సింధుతరంగసంఘములచెల్వునశక్యకురా
నినేరములన్॥ బంధురవాక్యవిస్ఫురణ బల్మిగనోపయివీరుల
జ్ఞానిబర్హితీదేహపల్లవదిరాయద్రుగా దనియొక్కమా
టగుర్వాంఘ్రముదొరత్తు నొమ్ము దికటంచనిరొంతయు
౨౫ గారులాడగన్॥ క॥ ఎసాకమాటబల్మికర్యాసురసర్వే
శమంత్రపతనస్ఫురితామ్లానముననరకుండె
మహాసురవరయతనిశాంతమెంతనిపొగడన్॥౯
౨౬ ॥క॥ అత్తరిని జవాష్పలద్రుతమ్మత్తరమంరమ్యసువల
ననుదయింపమిధుర్యాత్తలజూడులుగని తనచిత్తం
౨౭ బట్టుతభరంబుచెందగబలికెన్॥ క॥ మారలిందాతసె
ప్పిననేరములందాకతియాతనిపయిన్ద్రోల్చియింగా
రాదితడునిరుత్తరుడై రహివిలసిల్లకతననరయుడు
౨౮ మదిలోనన్॥ వ॥ అనిపిలాతుండుబలికినవినిజూడ
డులువీడుంగలిలేయరాజర్ప్రషతియుప్పదియ
రాజర్పపక్షాంతంబుద్రుజలకుడుబోర్లేచ గావింప
చుండిరుగుంచునుండుననిమరియుచెక్కడెరంగుల
నమ్మపత్తమ్ముసైపలేనినేరంబులుగవించియతనిచేవి

A Christian Poem

నాటంచెప్పునవినయతండువీడుంగలిలేయరాజర్ం
బువాడెనితత్త్వశాస్త్రవ్యరుండగుహెరొదెసుత
డకుంవినిగొనిపొండనినియోగించినవారల్లగియ
తనిగనియెతక్కువ్వత్తాంతంబునెప్పుడుయునతండు౯
స్వామిచేసినయద్భుతకార్యంబులప్పుడుప్పువినిని
తత్సందర్శననాపేక్షనలరుచుండుకతంబుననప్పు
డమ్మహారనుభావునిజూచితెందొకవార్తన్
విశేషంబులడుగుటయునతండుసర్వేశ్వరధ్యా
ననిష్ఠాగరిష్ఠుండైపలుకకరాకుండెననితంబుద్ధి
జాడ్యుండనిరొయక్రైవెలిచట్టుడాడిగించిశ్రమ్మరం
బుత్రైశజూడులతనిపోడ్వానిపిలాతునితడకరు
౨౯ ఉంచినా॥ క॥ అతడనుహేరూదెసుండితనిపయిన్
నేరముకటియొక్కరచగనే కతనియతిబనిచెగ్రుప్పర
౩౦ నితనిదియపరాధమెట్టియెసేత్తింపన్॥ సి॥ సర్వేశ
రునిమహాయాత్సవనిమిత్తంబున తారాగవహస్తే
తస్రరులలోన నొక్కనినిడుచుటయునితంబు

గావున, దాంత్వన వినివదల్తమనిన, వలదని యాజా
దులు బలుకు యుక్తుల, బాధింపన తడుదుబుద్ధి
దవిలి, బరబాసెనెడం దొంగ బంటు బాధ దోరశించి
౨౪౨ యాతని భ్రాతృలకప్పగింప॥తే॥ వారలయ్యె
సమీనివల్ల వెలుస దక్షిణ బలిమి గలతా స్వరాతిగం
బమున గట్టి, కడిమి ప్రేశిరి పటుతరాగ్రములప్రేటు
ప్రేటునకు ధాత్రి నెత్తురు వెల్లిగురియు॥వ॥మరి
యు బరిహాసకరరూపంబుగా వారునడచిన చెయ్యు
౨౪౩ లతెరంగెరుంగించెద॥ఉ॥ కంటకపాళి వుండన
ముగా దలదాల్చి ప్రాతపట్టుడాలో, గెంపిము
మేనగప్పి యొకకేచకదండము చేతికిచ్చి, నింగంటి
విరాజునీ కొరకంగాని ఉమ్ముత్తే ఉమంచుమ్ము
కల్లి, బాలివెంటనె మోముసందుమిసి వేమరుజెంపలు
౨౪౪ ప్రేతురుద్ధతిన్॥క॥ వెండియు నాతని చేగల, దండము
దారూని వడిన దల్లున్చు నిదిగా, దండముగాను
మనిప్రేతురు, ఖండక్రోధము నవిపు కదుములుగ

౨౪౫ ల్పిన్॥క॥ ఇటుల భటులెల్ల భువనా, త్తటచరితుని బా
ధపెట్టి గాబలుమరున, వ్వాటిజూదులలాగనెక్కె
౨౪౬ డుం, గటకటమనడయెన్నెంత గతినాత్మ కులా॥క॥త
దయం గవలదు మారి, చెడుగుల్ గాని పారియుల్లిపచ్చరి
చిమీ మీ, కడిమి మెరయజీవమునకును నేడబాపు
౨౪౭ డటించు వారు భ్రాతృలు బలుకరే॥ఉ॥స్త్రీహా విరక్త
జూడకలలచిత్త, గతాగ్రహమంతకంతకు, జాల్లి
హలతిగొన్న పావకు త్రియర్ నిగంధన్ గని యప్పిలా
తండు, తాన్ హాము మాని రిచ్చావది తాను సఖ్యా
ప్తలినుండ తద్వారా, రాహాసునీతిబంపనెకరుండ
౨౪౮ రుదంచ భటుండ లక్ష్మాలకున్॥ఉ॥ వచ్చిసునీతిబ
లుననవదరి చరిత్రుడతండు సజ్జనుల్, మెచ్చ్యాటితా
ర్ళ్ వుల్ నెరుప్ప మేటి మహా వుహు దప్పి వాని, కేవి
చ్చాదలంపకార్తి బారయింతుర జూదుల బాధవసు
లన్ గుర్జ్జిసు ధర్మతత్పరుల కర్ణ్ దగున యున్నకటం
౨౪౯ బైచెదముల్॥క॥ అనితన మాటలుగా మ్రొా, లనిలి
చినీ తారగలంత లంగలను జనుల్, వినబలుకు మటం

చుభవ, ద్భవనితామణిశిశ్నెప్పినసుపవచ్చెరితి ననఘాం
౧౦ ॥చ॥ అనుడుబిలాతుచేగడగి యంబువులన్ గొ
రమారినప్పియు, యుర్వి నుచితశారది ముగ్గులుపఁ
నాత్మనుడంబడమిరాకెనెల్లగా, కనిన యుతప్పు
రుండగురునంతిపురంబునకేగె ధాత్రిస, జ్జనుల
కునొజ్జ ములగదియ జాలవుపావపుచింత
౧౧ లారయర్ ॥వ॥ తదనంతరంబున దుర్మార్గప్ర
వర్తకులగుజూదులుక్రూరంబగు స్వీవ
ప్రాకుస్వామిద్వుఖ పీతంబునందిడిమోపించి
కెలాశిచారకిప్పియంబుత్తానెవుప్పులరశీక్షణం
చుటకు తపాలపరవితంబున కరుగుసమయంబు
నదేవమాంత్రయగు మరియాదేవిస్వామియం
దత్యంతభక్తిగరిష్ఠంబైన మనంబుగలయదియు
౧౨ నైపుత్రమోహంబునశ్లోకంబుజెందె, దోడ
నతస్పహాచరలగుగాంధరించివరాచ్చిలప్పి

ధంబున రోదనంబుజేయుచు తిరిగి యుష్మహాసుభావు
ండుమీరుజెరుసలెంబను పురంబునంగలవధూజనం
బులకొకరకుమీ బిడ్డలకొరకు శోకింపుండనియా
నతిచ్చెనని జ్ఞానచారిత్రముసెంత్రుండు మల్లరసాంభు
నకుంజెప్పెనని పర్వతాఖ్యుండు జ్ఞానధూసురునకు
ంజెప్పినయతండప్పలిప్పత్రాంతంబెల్లసెల్లైనని యడు
౧౩ గుటయును ॥మ॥ సతతోరంతర్భావ ధురీణావారన
సకళాసర్వజ్ఞగాంభీర్యని, ర్జితరత్నాకరవారిచెల
త్సురగవిశ్రీదత్తు తీతాంశభా, సిత విశ్రాణన వా
రివర్జితదిపశ్చిల్లోకచూడామణిశిల్పితిజాంనిశ
౧౪ సమర్పితానవరతాశిన్నే త్రాసస్వాదయా ॥క॥ వ్ర
వర్గత్రిత్రైరత్వత్వత స, త్రమర్పరాత్పరతధాసుధా
శసలహరీ, నిర్మలహృదయవిర్వి, ద్యోమర్దద్య
౧౫ త్వనేకసకలసంపద్భారణా ॥ప్రదివిణి॥ అంగనా
సూనబాణసేనాసముపి, సంగసంగితశాస్త్ర
ప్రసంగాదరా, కీర్తిస్వాంతహాళిపుతీశాశశి

బ్రాంగవిద్యాత్వమేతాలయప్రాంగణా॥౯౭॥

౯౮ ఇతిశ్రీమత్సర్వేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాలబ్ధిన
రససారహితద్వారేయయాత్రేయగోత్రపవిత్ర
మంగళగిరితిమ్మయామాత్యపుత్రసుజనవిధేయ
యానందాభిధేయప్రణీతంబైనవేదాంతరసా
యనంబనుమహాప్రబంధంబునందుతృతీయాశ్వా
సము శ్రీ శ్రీ

౧ శ్రీనిలయసదనదనిజగాఢసుఘనాఘనకళానిధిప్రతి
మానా।మానవితరణాసుహృల్లక్ష్మీపమానితచిరపు
౨ ణ్యాదాసమంత్రివరేణ్యా॥౧॥తే॥ అవధరింపుముమల్లర
సాహ్వయునకు। జ్ఞానబోధాఖ్యమునకులసాత్వి
కాము। ఇట్లనియెనంచుజ్ఞానమహాసురునకు। బరవి
౩ తాఖ్యుండుసంప్రీతిబలికెనంతా॥చ॥ అనఘజగావ
తంసవినుమానచరాచరలోకరక్షణాం।బునకువసుం
ధరంబాడము పుణ్యాశ్రితమూర్తిమరియాసుతమనం
బునదయమాలిదుగ్గురుసమూహముస్త్రీవకుచాచి
కాడజె।చిననయదియాదిగానచటజెల్లినవార్తనెరుం
౪ గజెప్పెదరు॥ఉ॥ అంతతపాలచ్ఛాయాఖ్యదుపాంతసం
ముత్తటపైరకాననాం।భ్యంతరసీమకేగిమరియా
ప్రమదాత్మభవాన్నతష్టదారంతరసంస్థితంబయినయి

పైను భారపుస్లీవఁ బడించియు, క్రింత దలంప కిట్టిది యశక్యతలి
౫ మటంచని జూడులందరుఁ॥మ॥ కుటిలభార్యులకు పిచ్చిమల
పాలతలులై ద్రోహి ద్రాప్తితేజః పరిస్ఫుటగాత్రుఁ గరుణో
త్తమాంగుణాకరిష్ఠుఁ స్లీవకుఁ దాచిరి యెయు క్రూరు హాస్తా
గ్రముల శాతకంటకదయః ఖండాళిసంధించి యుత్రైటి
పైరోషంబున నిల్పినారు రదిగారి త్రాణ నిర్జర గ్రామణి
౬ ॥తే॥ అతని తిరుచక్రి జూరదవ్వి యంబునవ్వి, దుముదవెను
భారము గుస్లీవ దాచి కదల, కుండ గరపాదములనే
యః ఖండము లుని, శాతములు నాటిరా తిర్మజేసంచలిం
౭ పా॥చ॥ పగతురచాతస్లీవ బలి భారపుసొప్పు సహించి
యూద్యశం, బుగుడురవక్షజూదకులు లజ్జతనఁ బా
రయించినారలా, వగదగున యుశ్రి తత్తదపరాధ
ము లెన్న కాంతింత భక్తిగ, లాగిచి భషింతు నీచరితము లే
౮ మి దిమజ్జనకా పరాత్పరా॥మ॥ అని శైరా కెలా ధృ
వసంక్షితిప్రళయ తరాత్రి వారల శక్తి తత్తమా, మన
శారిన్యాన్ను తు భక్తమంతల మనః కంజాత సంజాత
మా, తనమూర్తి కఝరని ముగ్ధ గరుణారాధ్రా రేయియు

సర్వేశ్వరుం, దనతండ్రిఁ మరి యరాసు తుండు నియతిక్రా
౯ ధించెనిచాప్పునఁ॥క॥ అని సర్వేశ్వరుఁగరుణా, వసనిధి
స్త్రార్థించునేను వచనంబులతఁ, గనిసి మనంబున గురు
౧౦ డు, జనులాతని దెగడి క్రోధసంరంభమునఁ॥చ॥ స్ఫుర
దనురక్తి తేరాంబరుల జూచు బరాత్పరుడవ్వియుండు
దు, స్తరవిపదాత్ర్తి జేడ్వడిన దిక్కుని జూచి భయపాశ్వా
గాతగతస్వరయుగళంబు జూచుచు తుజాలడారాకారా
యని జూడు వెళ్లి బ్రతిరిమరియాతనూజు దిలకించి
౧౧ పరస్పరదుఃఖయాళ్ళ లఁ॥తే॥ అంతటా చక్రిగలత్తన
రాదమ్ముండు, జగము జీవంగవచ్చిన స్వామి విని, న
మునినుఁ వేగరక్షించి తానగదగునా, యంచు బరికేసకం
౧౨ బుగానతనికని యెయ॥శా॥ ఆదుభాషలు సూచితా
యితమ్మై యాత్మశ్యతి భావరము, ల్లేదింపఁ దలచ
క్రితస్వరు బల్మిఁ వానికి ఆరి దురాత్మాది వైరిప్రతిభావి
భాసిత్రితపా పృధ్వాంతరదేవయునా, నాడినా వసంతి
౧౩ ష్టిలాడుదురేసన్నా నింపకిష్టుట్టు నఁ॥ఆ॥ దుష్టగురుప్ర
ఖంబులు కడిరి బెను భారపుస్లీవ జేర్పఁ నుత్పత్తి విపదలో

బాగులునిట్టిదయానిధిభక్తవరమానసా। జీర్ణపలత్ర
దాతభాగరక్తి వివేకము కింతలేకయో। కష్టనరుండు
౧౪ యిక్షుబలుకఁదగునేపరిహాసకంబుగన్॥క॥ ఈప్రశ్నే
చరితుభ్రాంత్వ। పాపరమానసునిగూర్చిపరిహాస
ముగా। నిపగిదిబలుకునాలుక। రూపరతుండుటకు
౧౫ నచ్చెరుప్రసాకెంటవే॥ఉ॥ రూపరినట్టిభక్తులసరుగ్
బ్రతికింపఁజేకువానికిన్। బూప్రనొసంగడేయెరుత
బాంపైనగూర్చడెసుష్ఠిరానుకంపాపరబుద్ధి
శిష్టులకపారబలుంఁడె తడెవిసెలుగగ్రాసోప
డుదైవయోగమునను(ర)విపద్దశఁజెందెగాకిలన్॥
౧౬ ॥ఉ॥ వికెమెయిఁగఁడంగివృద్ధివిఁమునుఁజెందుయునష్టం
పుచిచ్చిపిన్। గాంకలప్రుక్తిమేఁదారగుతాలపు
డాయుటగాంచినెవ్వచిన్। ప్రకప్రశోకవయానిప
లపించుచుసర్వజ్ఞైకప్రాఙ్గుర్వనిన్। దేకుపనిట్టులా
౧౭ డదగునెవివరింపకాకింతదుర్మతీ॥క॥ అనివానిబె
గడిమరియరా। తనయునిదృఢతరదయాసుధా
వనరాశిన్। గనంగానిదక్షిణాపాక్షీం। బునగలత

౧౮ స్తరుడునియమమునవనిట్లనియెన్॥క॥ వినిపరిహాసకారిం
కృలు। కానిమర్గలహృదయకినుకమానసకరుణా। సూ
నాంతఃకరణంబున। గానందగునితనినివఖండకాంతిన్
౧౯ ॥ఉ॥ పుత్రుటయాతిగాసలుపబూనితిగానితురంతు
పాతకం। బట్టిదాప్రణాశమేనెరుగనింతకువ్వతుర్వి
నేరనక్రటా। యిట్టిదురాత్మునందలపువెంతయు
నీయదిరాజ్యమేగియిప్పట్టునవిన్నవేడెదప్రపా
౨౦ నిధియందనిలక్ష్ణాప్రదా॥తే॥ అనిపరాప్రదంఠివిన
యవాకలిములనిట్లు। దన్నుప్రార్థింపగరుణాసుధారసం
బు। జిత్తమునబాంగిపారలనీక్షించివాని। కనిరుమరి
౨౧ యాసుతుండుసాహశ్రీవెనగ॥క॥ ఎన్నటికిజేటు
లేనిస। మున్నతనిర్వాణరాజ్యముననాతోడన్।
జెన్నెసగదప్పురాత్ప్రరు। మన్ననగనినెగులుమానుమా
౨౨ మదిలోన్॥క॥ అనిమధురప్రణయాలాప। ని
యతినతడతనిచ్చెబ్రావుకమతుశం। దునుదిమ
యాపదకున్నెగులంగాన। తాంతాఁరజనావనంజెకో
౨౩ రుదురనష్టా॥ తదనంతరంబున॥ఉ॥ ఈతుడిల

ప్రభావులుసమర్థబలాఢ్యులని భక్తులూతర।
స్త్రాకుశలుఁడు వుదాత్తభవ్యగష్టదశంబొరయించి
శక్తిటా। నాకెంరులై తెప్పరాన్పదులనాథనటించు
దురంతశోకబా।ష్పకులనేత్రులైనవారియఁ
౨౪ గనియేసనుగారవంబునన్॥ క॥ ప్రాయమ్మునాకు
రకుడుః। ఖ్యాయూనభరంబు బూనుటపోఁ
క్షైత్రై। రాక్షియత్నఫలితాలముగడ।ద్రోయగడ
౨౫ పురముగుఁ నరులతెప్పరికేన్॥ క॥ పాయనియులజ
డజూడులరాయగవలదప్పరాత్మకునతిబయిష్టుం
త్రైయులరినతారకముతల్లియూరడుమింకద్రుతిక
౨౬ రిమిననిపలుకన్॥ మ॥ కరుణారాజ్ఞానవివేకశాం
తములవత్తారాగౌంపగాలోకము। రవారనీవిం
పెసలారకాతుకభరవార్యశిథమస్తస్తనాంబు
రుహాంబిభ్రుడున్నీవజెందినభవసన్నాహ్త్ న్నిరిక్షిం
చదు।సంతశోకాంధతమంబు నంబడియెనాతం
౨౭ డ్రీసుహృద్రుత్రా॥ తే॥ సుతుమనుత్రముబడసిఁ

తివసు।మతినాభాగర్భమిదియంతమాంసర్గమనిమనో
గతిదాల్చికుతుకలతయుద్ధృతజాదత్రారధదాత్రి
౨౮ ధారనడంగెన్॥ ఉ॥ భూరిసుహృత్ప్రభాజ్యలముపాం
దిరసజ్జితనీతిశాస్త్రవిస్తారకభావుసంగములుసల్పు
చునుండెడు మెయివిశిష్టపేక్।భారపునీవప్రాణునవిపద్ధ
శగిల్లానజూచివారనసాం।భాసరుహాంమెత్రులొరచున్
౨౯ నని భూరునకన్నులనీరునించిరన్॥ ఆ॥ సకలభువనకర్తస
ర్వేశవరుండమ్మ।పోత్మడెన్టితలచునదియవస్య।ముగు
చరిత్రదీనికడలంగబనిలేదు।శోకముడుంగుమమ్మశుభగ
౩౦ చరిత॥ క॥ శోకంబతులజ్ఞానవి।వేకధృతిశ్రీతపాండుపె
డలనడబుసొం।లోకోత్తరగుణాఢ్యారిణా।నీకధితగడు
౩౧ డుగుమనుడునెలతుకబలికెన్॥ మ॥ వినియజ్ఞానవివేక
శాంతములభూరివిఖ్యాతిగైకొన్నన౯।దనుడారాక్రంతయి
వాడకారణానితాంతశ్రార్తదుర్వారశం।ర్జనసం
ప్రాంతకృతార్థకల్మానికృశించెదల్లినేత్రంబులన్
।గనరంతవిలపించుతుండునెయయోకన్నీరుమున్నీరుగన్
౩౨ ॥తే॥ సుఖముదుఃఖంబుసమముగాజూచికొనుచు।

కామము దలోభ మోహాదికములు బాసి, జగతిబ్రో
వంగ వచ్చిన సాధ్వి మివగుట, యూనతిచ్చ్యుతి శోకంబు
౩౩ మానుమనుచు॥ ఆ॥ నీరూప లుకుదినుట నీతియె తాని
మహానుభావుసుతుడవైన నేవు, దలపరానికిదుదవిరి
నడను గన్న, కరుపుగాన శోకము దుంగు వలెసరి॥ ౮
౩౪ ॥ అనియురియుండు॥ ఆ॥ వనరిపలాశనప్రతునవా
క్రీకృపాంత్ర్యభిథాంతర్లోకహృద్భేన్యుని రూప
లక్ష్మణా నిధానుని మోహ వికారదూరుసో జనస్సని
ధిసమస్తనయశాస్త్ర గతార్థ విధిజ్ఞుని జగన్నాస్వ
చరిత్రు నుత్తము గుమారుని జూడులు జంపె రక్ష
౩౫ టా॥ వు॥ అనిన జ్ఞాన వివేక శాంతయు తచిత్తా
ంభోజనాయై కీర్తిగాం, చినకనాశ్రీ తిలకంబు బెట్టివి
లపించ్చబుత్రశోకాతుర్యెం, దుసుదుర్వారము దా
నిశ్శ్వేషిసము ద్ర్లాగల్లరెచ్చి టన, ర్వనరాంతః క
౩౬ రణాట విస్ఫురితప్రారంభైన కాచిచ్చు లె॥ క॥ వ
నెంతయూరడించిన, మానదు శోకంబా కెంతవు
జ్ఞానివిదు టం, చానిర్మలహృదయుం డమ్మానినికి

౩౭ జ్ఞానియె మధుర మంజులభాషణ॥ ఉ॥ మత్సదృశుండశేష జ
నమానిత సద్గుణా రత్నరాశిని, ర్మత్సర మానసాబ్జు డుప
రాత్పర భవ్యకథాను చింతనా, తురుత్సహనుండ పారకరు
ణాకరయుడియవ్వరశప్పుయీ తనిక్, వత్సల తోగుమా
౩౮ రుగను గొనందగు నప్పు మదీయమాత్యకా॥ ఉ॥ శ్రీక
భేరంబు దక్కినను జూచిన యట్లర లప్పు జూడుమీ శ్రీ
కరమూర్తినీహితవు జెలియు చునిన్నెదబాయకుండు
లోకైక గుణాకర్ర యుంచు మరియూరడించ కాఘ
ను నప్పగించె సుశ్లోకుడతండు లోకప్రియము జా
౩౯ పుడు భూసుర వంశ వర్ధనా॥ తే॥ అంతదురవస్థ
బాందుబునమ్మ హర్తృ, దుపగతాద్ధారుడనిజనులొది
కెంనగ, తన్ను సర్వేశ్వరుని గూర్చి నన్నునీవడల చేవద
౪౦ లతని లెన్సత్తి పరిశి॥ క॥ డప్పుర ప్రవనటనాలుక, దప్పిగొ
నియెంననుబు సాంద్రసుధమతికలకులక్, జొప్పడువారి
౪౧ బలికెను నిన్నెప్పుడవినిత్తేలు మోక్షాచెందిన భక్తిన్॥ క॥ మల్లి
కసాంఖ్యరీందుమని, వల్లభుండకును తదుత్కల్లి పాసా
కహితుం, దెల్లప్పుడ త్తి మువార్తల్లని, యుల్లమడ
౪౨ ప్పిగానే నెవరాందాత్రమతి॥ చ॥ అనుటయు

జ్ఞానబోధుడనునాతనితో జగదేకఖ్యాతి వర్తను
డు మనుష్యజాతి దుర్గతంబునకై దురవస్థ జెందుచుండ
మనమున దలపోసి తానను మానవతయుం కనుపెట్టి దం
భ్రుటార్తినెరయుగోరినాడనని తెల్పుటగాంత
౧౩ విడబ్రిచందమే॥ అయ్యవసరంబున॥చ॥ పలువురు
గాడిజూడకులపాంసులు దుర్విషయుక్త శాస్త్ర
సీ.ఫలరసమొక్క పాత్రమున బట్టి వెస౯ గొనితెచ్చి
యమ్మహా!జ్వలగుణాశాలియేసునకాసంగిన౯
గ్రోలెనతండు దుర్విషం, బలఘుసుధారసంబొకతి
౧౪ నైపొరుచియించుత దయ్యూజిహ్వకున్॥ తే॥ ప్రబల
విషయుక్త శాస్త్రనిఫలరసంబు, ద్రావిజనికర్తయగు
పరాత్పరునకప్పుడుం ప్రోద్యన్నాబ్రాహ్మణాలయా
త్త బరమభక్తి గైకొనగ మోక్షడెలయుపేంతు ననుచు బలి
౧౫ కె॥ బ॥ పలికి సుహృజ్ఞనావనవ్యపాని ధిరమ్మరియా
సుతుండులనిమర్లులనిబరాత్పరుర్ భువనరక్షుకుశాశ్వ
తునెమ్మనంబునన్ దలచుచు మోముచాంచి సుజన

ప్రజపాంతులపాటుజెంద మేర్ దాలగగదయ్యెపం
కజోపాతుండపరాంబుధిగ్యంకుచాడల్పెన్॥ ఉ॥
౧౬ అవ్వహానీయమహార్తిమరణావసరంబునజెయ
లేని తేజమ్ము దాలంగజీకటిదెసల్ బోదివేన్ మహాస్థలి
స్థైలానితాయమ్ముగ్రెన్ బరాత్పరగవ్యహస్తిమో
దెరచిరెండుబ్భాగమ్ములుగా జినెంగ జనతాండల
౧౭ ముగారవిషాదవేదనన్॥ ఉ॥ అంతటజూడవే
గరినిజావసథ్యంబులకంచెసంగుభ్రమంతులితం డనం
తగుణావహానుర్వ డున్ని త్రిప్రవేల్పుటంచునతర్కితము
శక్తి నాత్మరచి తాఘుపరంపరకత్వమ్ముపోత్తుమదాం
రంతయుపేడిపోల్పిర తదిష్టశుభక్రమకారకిర
౧౮ త్తిర్తన్॥ అనిపలికిన॥చ॥ తాండరినశాంతదృక్సర
తుండులమళ్లిరసాహ్వయుండనూనుడుశు
భశాంతిలక్ష్మిగా మనోజ్ఞడనాదిపరాత్పరుం
డెడెహిండవదవ చిత్తాననట్టులనుగ్రవిహా
క్షులిచేతజిక్కి జెల్లిడుములజాంచెనంచనమునిం

౪౯ శ్రుతులు బల్కు హంసమ్ము బ్రాహ్మణుడై౹౹చ౹౹ స్థిరచరరూపమై
త్వరితగతియసమాంచరితైరాగ్రపాంతశాశ్వతము
నైతైరిపచ్చి ఋశిఖాంపరిపేదనగుండగాకనశ్వరుడగు
నమ్మహాత్మునకు జావును ముట్టుచు నెప్పియరుఁడి
వులాజరలియును గల్గదెన్న టెక్కి సందియమేమొందకు
౫౦ విందుచుకెనియరుఁ౹౹క౹౹ అత్తరి చటు డొక్క డూనె
యెత్తియ తని ప్రక్క జూచియాపె బాండుపవ
గ్రైనైతురు ధారలు జలముధృతి త్తడుర గగుండే
౫౧ చిల్లి దిశినకరణరిఁ౹౹తే౹౹ అలగు రుద్రాంహింజూ
చానుడనపుంరుంతచు గుర్వు రుద్రాంతము నేతి
దూరికెంనుచు దన్నలలుమారు మోంముననిన్న
౫౨ దనముగ్రా లనిల్లి గ్లదకం తుడగలచు౹౹తే౹౹ సక
లచరాంచరభ్రాంతి ప్రకటిత జగదవనతారక పర
తంత్ర డతర్కకలంకమూర్తియమ్మరియకెుడు
కలనరమాంత్రడమహామహానుడరయరి౹౹తే౹౹

౫౩ అట్టి మహాత్ముని పాదము బట్టి ఘనజ్ఞానసిద్ధి బ్రబలియ
నేకులు బుట్టువులు సార్థకములుగా నొప్పిన మోక్షంబు
౫౪ తెరపు నెరయఁగరిలఁ౹౹తే౹౹ వారలకైవడి నేను విచా
రుడనై యేను గాంచి చిరాశ్వతమోక్షా పారసుఖ
శ్రీ గిరిశకా ఘోరపాపముననెయ్యది కానిడుబుఁ
౫౫ దిరిఁ౹౹క౹౹ చేసెతనప్పగించితి నేను జగత్తత్వమరలిచ్చ్వర
జితపుఁ గాసు లకునెమ్మనంబున నాసదవలినాయు
౫౬ పాయమార్గడబారవెఁ౹౹క౹౹ ఆత్తములకెక్కచేయు
ప్రమత్తులవిపదగ్రిఖలబ్రుగ్గనని గుణాకరాదాత్ము
లుసెప్పుదురదినాశతత్వరిప్రపించకున్నహానుడన
౫౭ గుటఁ౹౹తే౹౹ తెుడరినయశీలునిరువరాంధుని మహాత్ము
ని నిర్మిత్తము జంపించి దుర్మార్గయుండ నగుచు నప
కీర్తిపొందై తినక్కటకట జగత్తైబుద్ధి కర్మను సారిగాండె౹౹
౫౮ ఆ౹౹ వరలబుద్ధి కెంసుచుమడిగాను రూంతలు నా
కెసంగినయవినాగదుష్ట గురుజనంబు బలికె క్రోధము
౫౯ పతిలంగ అవివేకము పుట్టె నడికెరిగె౹౹క౹౹ ఇట్టినరకాం
తుమ్మర బుద్ధి కానగనంతమండ బుద్ధులమెయిటఁ

రిచ్చపడి వెచ్చనూర్చెను వచ్చిన దెసకరుగు మనివాఁ
౯౦ వాడుమహాత్మా॥ ఉ॥ ఏసు నతమ్మాహాత్మమున తెగ్గిం
చరించిన నన్ను సద్గురుస్వామి దాసితులాకరించు రుగ
దాయి నిగుంబి దురంతదుఃఖార్తిఁ ~~గానులు~~
తైజి వేస బహు బరాత్పరుని వేశము నంది నతెలుంగు రా
పూర్తి గాసులు బారవైరి నయనమ్ముల బాష్పజ
౯౧ లంబుగ్రమ్మగ॥ క॥ ఒకవుప్పిరి త్రాడులన గుత్తు
కతులి బెనిచి కొని తామ్య తుండు రెయ్రి మహాగ్రత
లుషమె వ్వరికను చరా తెక కోడన వచ్చి బానుద్దీ
౯౨ జనము భ్రాంతి॥ ఉ॥ క్షేవదళ్ళియాతని కెళ బర
మాత్రి తులంతనంతి కగ్రావసమాధి జేర్చఁ బసు
గంధసమేతముగా చదాత్తతే జీవ్రితలైయి
భూరంభు వసహారి పితృ ప్రజ మోక్షదానదేవ్రావ
హామై వెసంజనులు యుబ్బ విర్తే వినుపింతునెల్లనే
౯౩ ॥ ఉ॥ డెబ్బది యిరువ్వేరం డొంతడడ పుకమైతగల శరా
కవరాత్మలార గుబ్బ లింగరాజు కడకుంజని తాస

మయంజె లింగని వల్లుళి తంత్రు క్షేవబడి నష్టి మహాత్ముని
తైనమేనికిఁ గొబ్బునసాంజ్ఞ నివ్మ నిదిగు లోగొన తాడి
౯౪ నినాతడంత బోకొ॥ ఆ॥ ఓలగమున గాలిచియున్న తిద్ధ్
భైతుర్య నివలన నేను బాళియు వాతోనెరిగి యిచ్చినా
డనేసు బుద్ధి తోడను మతన మేనటించు బతికె వానితోటా
౯౫ ఉ॥ అనుడు నతండు నూత్న వననాధికభూరి
సుగంధవస్తువులెఁ గొని గుణాంబురుకత్రి వెలిఁగని గూ
డి కవాలవసుంధరాధరం బున తురయం బునం జని
సము జ్వలమేసు శరీర మెయిందలరారి ఉయ్యూన నలక్ష్మివ
౯౬ ఉంచి మరియాంచిత్రప్రాలతుదెచ్చి నిల్పినన్॥ క॥ ము
సుదుష్ట భటుడు కుంతం బున బాడిచిన వెడదగాయ
యముల నాత్మతనూజు నిప్రక్తగాంచి యుక్త్రు
జని ప్రాణనహార్ధ వరియజనిత సంతాపమున॥ ఉ॥
౯౭ హారియనిరక్షితాత్మనివహారియని జాడు లుపాంపచి
తుఫ్రా రాయనద్రైత్యనిజ్ఞత్తభరా యని యిందు
నిరిత్రుణాప్రదా నాంరియుని ప్పు గార్హత్యప్తసదనాయు

విభ్రాను నవమాన భూరితే। జాయని యెడ్డ్యగరంబుఁ
౧౮ బోరునన్॥ అంతా॥ తె॥ ఆయవమానరతిం బిద్రవఁ
శ్రాంశుకమెుక్కపిగప్పి యమ్మహా। కాయమునన్ మఱ
మోరహారసుగంధమలం దిత దయ్య శిష్యులాత్వ
యత్తశత్రినెత్తికెంని రియంచితనూత్న శిలాసమా
ధికిన్। బాలయి తదంతరాళము నబాంధుగ నిల్పియనం
౧౯ తరంబునన్॥ తే॥ దానివాతబెట్టిదంబాకశిలదా
చిన్। వారలేగిరాత్రవాసములకుఁ। దాలగద్రోయరా
నిదుః ఖ్యం బుఖాత్ర చిచ్చుల్। హృదయవిపినవాటినెర
౨౦ గాసంగా॥ ఉ॥ అత్తెరగెల్లివారెరిగియందురుబ్రో
వయి జూడులాగ్రహోద్యోత్త్రిత ధియ దేశము వ
త్తిన్ దరియర్జనిపల్లి రానరెలా। దాత్రుచరిత్రస్లీవ
పలిందాచినమానిసిదైన దేహబూ। చిత్తశెవా
కలచెప్పుకరాయుతిం చుతనీదగు ప్రాభవంబునన్॥ చ॥
౨౧ అనసత దిట్టులాడుంపుత్తెనమనమృష్నిమేనస్స
రియం। ధునబద్దనే విగ్రారవయుతనూత్నసమా

ధివసించె నేమితాఁ। ననతలజంతు జాతితశనంబయిఁ
రూపరెనేమివానసంగ్రదనెరసనేమిదానివలనన్
౨౨ మునకెయస్య దితారలివారలయన్॥ చ॥ అనవినిజూ
డువిష్టులనిరాకటిలాత్మజుశిష్యలెరాజితన్। దనువుదా
రంగి మూఁడవదినంబున గ్రుమ్మరలేతునంచుబా। త్త్రిన దివ
లింగి స్లీవదారలగింపగరాదని మేమునం దియంబున బాంద
౨౩ లంగనిపైనగబాలునె శిష్యులైనతాంశరీరముల్॥ క॥ అ
నుటయసునీగురువరులా। తనిజ్యూయానిప్పుడిశివదల
రుమనవమున్। గలనుగానని ధ్యేశకతినులు। ననివుదిదలి
౨౪ పోనివారికాంతండనియెన్॥ చ॥ మృతుడగు మత్పుర
డంతపుసుద్దనిలియునెచ్చాబద్రాత్రి త్రుమ్మరన్। బ్రతి
కినమాంపిమారుత వర్ణంబులపింపిరె శంకయెుల
దుః। ఖ్యేతవులనానకారణావుజింపితిరాతనినిం
క్కైనహల్లీ। గ్గ తమగు బూదురాం గృహంవుసైకా
౨౫ రజయుడుశాంతప్రావముల్॥ తే॥ అనినవారలి
ష్టులనిరివారివలన। తప్పుజూచి మేము తగనశత్రు।

జేయుటె వెఱుంగ వెయ్యాక డిప్రుడిప్పు లాండవలసి ప్రత
౬ మొలదవగుటః॥ క॥ ఈ శరయిన తని శిష్యలు। బాశరతన
క్రుష్ణరుపమెుండుల చూశిమరువునగ్। జెరి చిశెచెనతని
డని। జారున జాంఖుజరుబొమెాకవయనప్రుజవినగన్
౭ ॥క॥ చారడిననరులాం తన్నైపై। నాండినవిశ్వాసము
నదినదినం బతనిర్। బాడించి తలంప్రు చెలరె। నాండిని
౮ మవము భక్తిగెన్నెనకలియుటుగాం నర్॥ క॥ చెవయు
తాళ్రియుగలగు ధై। బాంవళిశేఖవలి నమ్ముహాతను
మిళితగ్రామ వసపాధినికటమున। గాంవలిని డామం
౯ నంపు బల్లిగాం నతదనియెర్॥ క॥ నిశితాం సికుంతచ
త్రప। రశువుఖనాంనాం యుధైర్యాత్రరస్ఫురితము
ధైర్। తర్శమువిూంకెసగు నహం। నిశమచ్చ్వెదా
౧౦ నికాప్రునిలుపగకాండే॥ క॥ అను టలియుదాంర
లతనివి। ద్యానియుధలసమాధైచెంతకుల్ బాశాయి
తదా। ననము నముద్రనిడిపదాం। తనితాం యుదం

౧౧ మంగాం ప్రుచెత్రిధృతిబుశంతర్॥ చ॥ పగతురుగరాండి
శత్రిపైను భారవృక్షవకులదాంచీ పిడకె। యుగనెుడలాం
త్యసాధ్విమిలుదియాత్మయద్ధాంధైవనస్థలంబు
తాం। యుగజనిపెద్దగాంలవుని జాంగమునంబదగాంరియు
చ్చాటర్। దగుపిత్రుమండలంబునకుదంచితమెాక్షము
౧౨ సంగెనంచనర్॥ ఆ॥ మహితభక్తియుక్తి మల్లరసాంఖ్యయెా
ండల। జ్ఞానబాధవతాం నిసార్వభౌముని। తిశాంతిజాం
చిపాంతాంశమనెనె ద్విపిత్రులనంగ నవ్వురతులకెతిర్॥ క॥
౧౩ ఇదియుసవిస్తరముగనాం। మదికెన్ దెలియంగ జెప్పుం
మాంపునకరుణాకర। స్పదయని కెళగమెాధ్యైన। సద
౧౪ మలమతినాంతడనియెసాంకరకీర్తిర్॥ ఆ॥ చిత్రకలల
లలాంమవెలయుజతుష్టల। ములుధ్రరిత్రనంచుమెుదడిది
నిర। యమనెనుప్పునెప్పుడచాట్లటెబ్బెది। యుమచున
౧౫ డిగదెనివినుము నీవు॥ చ॥ ప్రకటపిశాంచజాంతికిబరాం
త్పరు ధైర్యనరుంగనర్థివం। బతులకెరింగ తత్త్వ యుము

సల్పుపనులెగడద్రోయువారికుగ్రకలుషతారర్వ
లుకకుగాఢపహుతాంశశిఖాపరంపరా। దికబహు
శాంతిఁజేయుచుసుఖవరయల్లపుడునైపట్టుగ॥
౧౬ ॥శ్లో॥ జ్ఞానసన్నానముజాండిరుజ్జగత్రైపస్ఫేలావ
ఫుములావిడకెం।తెనిత్యాంమదిలోకనెరింగిరియుప్య
తిఁగిల్లాన్నవారలద్వతీ।యాంనూనస్సలవా
సులైనిజకృతాంలాప్లపుర్రజంబూద్వీపసం।
(దం) సంధాప్తివహింవగొరుచురుదివ్యనక్షత్రసాం
౧౭ ప్రాజల్పముఁ॥క॥ జ్ఞానసన్నానాందికవిధు। లూని
త్రుధమపితృవిలక్షుముగ్రుదురితముఁ। బూనదవక
తైశవచే।స్థాంసరతిఁజాంతియుశిశువిసరమునకి
౧౮ రత్నై॥క॥ పాలుపొందునదిత్యతియుత్తలస్ఫాంజ్ఞ
నయుండవమోత్కుసంపన్నరతం।బులెచెంతలజనరచ్చో
౧౯ గలవారలుదలపనెంతగాలంబునకెంక॥మ॥
ప్రకటజ్ఞానబలాప్తిమానవశరరంజత్రిసర్వ
స్థోరుం।డకలంకుండుప్రజాకృతాఫుతతిలో

యస్లీవలోకజచ్చుసం।తకుదత్తువ్మతకారరినిర్వహం
గాచేతఃపద్మలైయుండులవా।రికినెల్లపొలుపొందునా
౨౦ లవదిద్భాంత్రునిజరగ్రామణో॥క॥ వారుపితృసమా
ఖిలలబాలు।పారుచురిద్యశులత్తమ్మపత్తుడుము
త్రిఁగొరిచిమూండుదినంబులు।గారవమునవచటను
౨౧ డగాంచిరర్సనిఢి॥క॥ ప్రానితనయెుడలుత్రువ్వర।బ్రా
నుతచరితుండుమరింపవ్రత్రుడుత్రితరస్త్రానిచెచెచిన
౨౨ చందం।చెనితెరిగింతుజిత్తవృత్తికిదెలియఁ॥చ॥ప్రి
రవుతినయర్కిదిరిభువనదీప్తిమహాపితృజాతికిఁవి
స్సాస్ఫురతరుగాప్తిమోక్షముసంగినమూడవం
నాటిభానువా।సరమునమూతనొంపలపిశాలస
మాధిగతాత్మదివ్యసుం।దరతనుప్రానియాంతం
౨౩ డుగనందగ।భానుసమానతేజస్సై॥ఉ॥ అంతదురం
తశాతతిమిరాంతిఁకృశీకృతహృత్తనూరుపా।
జెలెంతరమైననత్నిదరిరిఁజనియాంవుతంచూత్రి
కిందియా।మాంతదినేంద్రుమండలమహోదుర్గతి

మచ్చునీ భలక్ష్మణాంగస్థుఁడై యెంతయుగానుపించె జ
౯౪ గదేకచరిత్రుఁ డతండు భూసురా ॥ క ॥ తనయుఁడురగా
చరించిన తనయుని శుభలక్ష్మణాంవీవీతశరీరముఁగ
న్గొని మరియాంచికెన లపిండు। పునవారి ధిచారితే
౯౫ మోదమున ననుపూవ్వంగన్ ॥ క ॥ వ్యాతుఁడైనసుతుఁడులే
వ్వర। బ్రతికినతజ్జనని కాందవు పరితోషంబిచ్చితి
నాల్గుజరుగు వేళ। పతికిఁగలదయ్యరోయుక్తప రి
౯౬ పతికింపన్ ॥ క ॥ ఈ మాత్రిసంతసిలియా। తేంమలి
సుతుఁగాంశిరించికొని నిజనయనాబ్జ మాందాన
దాశ్రుజ। లావృత ధారారాజి ప్లెచనాంబు ధిదే
౯౭ వ్యైన్ ॥ క ॥ తేరిచి సుహృద్దభినందర్ల గుణారాలింగిత
హృదయస్వత్త్రియాం కేరనెన్। భూం లోకమునను
గుడనిం। నాలోంకించి తమదియముగుఁ పుణ్యాత్ముమ
౯౮ నగ్ ॥ తే ॥ అనిమరింపుత్తున్నగించె నంతన న్నానస్టు
లుదయాంబ్జమిత్రుమంతలసమాన। మహాతేత్తె జకిప

రిబ్బాజపుసులరుగు।దెంచె రిశిలాన మాంధి తపమ్మ్వగు
౯౯ లగుచున్ ॥ క ॥ అరుదెంచి తదీయముఖ్య। స్ఫురితోపలమ
వలద్రోయక్తైర్యాణశిధరాసాం। గరతానననయుతముగ
౧౦౦ నిధ్ధరకంపురసాశిపగిదిదప్ప యుచరిగన్ ॥ క ॥ ఆయుతాబ్జ
తముగనిత్రా। సాయత్తమనస్కులై తదంతికగతభూ రాం
యుధపాణులునలుగడ। జాయిరాంకరికుకరుచా
౧౦౧ సి భూసురముఖ్యార్థి ॥ చ ॥ సురియులుశాంతకుంతము
లుశూలములున్ విడనాడి దిక్కులన్। బరుగిడియు
న్గొదార్తి జిగబ్జిభటులేపుగుడ్డన్ శిలాంపరిస్ఫురిత
సమాధిజేరియటు జొప్పడుతత్తుమనఃప్రభాంతభా
స్వరరుచిగాంచి మూర్ఛగొనిచచ్చినవారలయట్లువేం
౧౦౨ డియున్ ॥ క ॥ వేచియులరాతియుకలోం। జూంచిమ
రిలికుకెండుంకుం తనుపు జొప్పడమియుణ్। ద్రోంచిమది
తాత్మయే మిలయుడాచకయుచ్చటులు వెరుగు తోం
౧౦౩ గాంతపడిన్ ॥ చ ॥ శలిగ మనమ్ము లోవెల్గ మొగమ్ము యి

మాంచుచుదారుదారుబెట్టులమినినిద్రగూరమ
సముదరమద్రమరేయిపచ్చినిష్యులనెూ రుద్రేచివ
యమూనకప్రాగచలాంతితార్థమం॥డలరుచిబో
ల్చినిచ్చిఓయెుడలేగానిపేరుగదారయంబు
౧౦౪ నకే॥ము॥పలువురమాయుర్ధియులమపారబలా
ఢ్యులీలమిందుజాగరూం।కులవుంంతాచియు
ంఢమదిగాంకకయప్పరియాంతనూంజుమేర్గ।చె
లిచిన శక్తిన త్తి కానిపోయిరివారు నృశారెద్రా
రుణో।ప్రరిదృఢదైర్య్వనాలురకసాంద్రవంయెం
౧౦౫ తపితారర్యవూరయర్గ॥కే॥బలియురమనియిచ్చ
పగా।వలిబత్తిరిమనలజూదవంశారఢులర్యలుఢా
।రలపనియింగతిజేసితి।మిలలాశమనవంపిశూ
౧౦౬ రుశెచ్చొపిగలరే॥చ॥ అనితలపాంయుచుం
డుతరినందున గాంధరుబల్లిరయుర్వశూంష్టు
నుడిలపైయెుడలవదలిత్రప్పరమూడవనాడు
లేతునచనిమునుశిష్యకైంపికిబలిరుల్బుడేజెట్టి

నవాంత్యవములనిజం।చెనంతుగలేవజాలుసవితృప్ర
౧౦౭ తిమాంనవిఘ్నావిఘ్నాసిద్దియై॥తే॥ అనివిచారింపదగు
గారతలపధర్మశాంత్రముననతనిశిష్యులరుదెంచితను
ప్రముచ్చు।తనమునగ్రహించికానిపోయిరనిత
౧౦౮ లాప।నగునెయెరుగమినతడుమహాత్ము డగుటె॥శ॥అని
వారలుబల్లవినితక్రినవ్రఘురిదినజము దరికిర్గసంబిపం
।చెనలపనివేడనితబా।లునగంతులువెుదలుగాంగ
౧౦౯ లుగంనాయుద్రములే॥క॥కానియుందరుబయసం
త్రైచనిచుగర్గరుసంప్రమునతచపితెరగెరిగెం।చినే
యుమ్మా ఓలుసూదులవెంనలుర్గ చెలెవాలితల్లో
౧౧౦ ములనాపికెనేనే॥తే॥ ఆగురువులెబచాంతిని
చయంబునకర్థములంచవిచ్చియు।చ్చోగనుగరా
ర్గమెమడనుజూచినిశంజనుదెంచిశిష్యులు।ద్వేగమెల
ర్గవాంనిలరుడిచేహముగ్గైకానిపోయిరంచునిం।
లాగునజెప్పుడెల్లకడలగలమానవులాంలకింపగల

౧౧౧ ॥క॥ ఈశు జూప్పు వదలి తనుజూ । లేచెనతండని దరా
ధ్వరిఁ బ్రతివనెనా । రాంచకే సెప్పఁగవలదని । రెమొచినప
౧౧౨ గజేంద్రసల్పి రెమెంతయుఁ బనుపన్ ॥క॥ వారి
లుగు కువ్రులవారు కల్గవుము మేరదవిశియు ల్లకద
లవిద్యార్థిస్పదభా । షారచనాచణులైచె ॥
నారిరనష్టవర్శ్లో కాంచరందలిచ్చలి తుల్గలి ॥క॥
౧౧౩ తనపలుకుని జమనిపొంగ । త్రిమేరలయనమ్మరియ
కెఁ డుంకు తనుదాలిచెన్ । సమధికమర్లించినసూ
త్రముండలగవస్త్రి దాల్చియనుపమి తుర్లై ॥క॥
౧౧౪ ॥ అనిఫ టప్పెదనమునగల । జనసంఘంజెల్లివిన
జాషిరిమిగులన్ । ధనమిచ్చినప్రార్థించినఫ్రు
నులన్నతపమాఫనాలుకకుజేర్పరిలన్ ॥చ॥
౧౧౫ నిలుతిలతాంగులిద్దరువినిమగ్నలమానసలకే
వాసేరా । దంపమున జెందన ప్రసవదామకము
లేము కల్గెనసారర్గా । ప్రుదుపము లువస్తువు

విగునిప్రసన్నదతిలసమస్తసజ్జనప్రియుడగు నమ్మహా
౧౧౬ త్ముని శరీరము దక్క యునచేసల్పగన్ ॥క॥ పారవ్రుమ
సమాంధివదన । గ్రావము గేల్ దేరి యుత్రోలియగడ
క్రాత్రిగిలన్ । జెవగలదమనకిప్పని । గావింపగదగినవా
౧౧౭ రిగను గానమిచటన్ ॥క॥ అనిలుటులాడి కెంను
చున । యర్థినపూరాత్ములు సతులురాతియరవా
కిఫని । ల్పినశిలకడుబడియుండుట ప్రునతేజమున
౧౧౮ స్సమారయుగవుగాంచియుఫన్ ॥చ॥ వెర చినస్న
నష్టులఖివేణులకిట్లని రమ్ములారమిాం । కుచని
జాంతితావనకృపారదధి బున్నార్శనిధానునేను
ని । త్తరిజాండగాంచ వచ్చినది ర్ధంబును మియది
భక్తివెంపు మారు తెరుగగనయొల్లైచెనతడిచ్చని ల
౧౧౯ లేడుం ఛయుంబదెఫిరిన్ ॥క॥ మునుతనువెదలిచినత్రి
యు । మునతలగలి వేయదేశమున నెగని పింతునను
చుశిఫులిలతానారు డిగకతతముసనాతడ

౧౦ చూచితి విచ్చెన్నన్॥ శా॥ మాంధాతర్ధ మస్తకుతా
హాలము ప్రేర్చి బట్టి నారాంతర్గతసర్పరూ
దారవివేకశాలురకు శిష్యశ్రేణికిం జెప్పెడి
తేరా జీవదళాక్షు లారంచుని యాంబిరిలోబు
బోధించి బుత్రేరన్ బ్రహ్మరవచ్చి వారలు సుధా
౧౧ శివర్షి వచాపై ఖురీన్॥ ఉ॥ అమ్మలి యా
తనూజుండు నిజాంగము త్రిమ్మర చాల్చి బా
లపాలి మ్మరపించు తేజమున వేచి వెసన్ గళి వేలిచి
నామెడి శమ్మున భక్తి యుక్తి జగసంతత వాత్త
విభెంగ జాతశోకమ్మున గుండు శిష్యులకుం
౧౨ గన్న ఉనే గనలించు బల్కిన్॥ క॥ విని సతసిల్కినా
శిష్యులి నికరంబున గుణాకరి ష్టుడగు రామయప
యుర్ । ని నియతుడ రళాఖు రోడు దిగ్గన లేచి
౧౩ లాసమాధి కరిగి రగి రయర్॥ ఉ॥ అజగ
దేకపు ణారూతను వంచిత రూపకళా శబ్దాం

కవి ప్రాజితమందు గాన కభిరమ్య వంతత్త్వ హితాం
బరంబున చూచ్చి జలు ప్రెంచ జూచి పరిశుద్ధ చరిత్రు
లు వారకనూనచింతా జలధిన్ మునింగి వదితాలి
౧౪ మిగోల్పుడు పాయరంత బర్॥ ఉ॥ అమ్మలత లేమనో
గతి సమంచిత భక్తి శిలా సమాధికిన్ గ్రమ్మర చూ
వసాంద్రకరుణారావరుణా లయుడై సువారరువే
ష్టమ్మున గోచరించి జలజాతము ఖీమణాయులా
రసార్వవిల లోకమ్మున వెండియు ప్రతికి గన్పడెం
౧౫ మాంతనిత్ తెల్పు డెల్లర్॥ క॥ అనియానతిచ్చి
ప్రత్యంచిన రమ్మరియాత్మ జుండు చెలువ్గ లబు
లికిన్ చనుదెంచి తెల్పిరంద రకనుపమితేరాల్లా సము
౧౬ నదరా వంర తిలతాం॥ చ॥ అనఘం చరిత్రు లేను
భువనావనదక్షు డుపేక్ర మాలుర్నా చిన్నకరు
ణాంకటాంక్ష మున శిష్యులి కుర్ బాడసూపి
గారవించి నితెర గల్లదే టపడజెప్పిద నిష్ఠల్బ్

త్రియుక్తితో, వినుమని జ్ఞానబోధమునిడెం
౧౨౭ డియు బహ్వచశ్రమ తృప్తి తిగ్॥క॥ తెలిపితి మరిం
చయా పుత్రునకు శిష్యులుగలరుడే బుద్ధిష్ట
రనుచు వారలమౌనిపురుగుణాయుక్తులు
౧౨౮ కెం. డాకపనితలం చికొనివేగమునన్॥క॥ వేరమా
వసునామంబున శ్రీ మెరనేడియెుత మహాశ్వ
రికి జనివారల్ రామగుడ దారిగన్న డియూ
మరింయూతనయుడ శ్రీవిగాంకృతిబలికెన్॥ఆ॥
౧౨౯ భ్రాంతివివేకశాంతగుణాభూషితులై తగువా
రు బాలెనుసన్న రరయుంగమిరిపుడనాహ
తశాంతనిష్ఠమానసాంభారుహమ్మలై
పద్మంబుగానిపోతెదరివ్వాలవంతమీకు
నే కారణాజాతమయెర్వ నగావినివార
౧౩౦ లుబల్కిరాతనిన్॥ఆ॥ మరియుయనగనొ

తర్కతరుణీమతల్లిక గలదు తన్నస్నా జ్ఞగర్భజ
లధి ప్రాణాసిరిముడనగ బాడమై నెక్రడు
౧౩౧ ప్రార్థ్యపూర్తిసకలధర్మవర్తనుండు॥తే॥
అతడు సాంఖ్యాత్మరాత్మరుడనగ నిరతమతలు
ష జ్ఞానశమదమాదిగుణముల బాలిచిత
సుభక్తిగాలుబు శిష్యులవివేకధనులమోక్ష
౧౩౨ మార్గప్రవర్తకులజేసె॥క॥ ఈకరణినతడు
బ్రాంతి లోకకావనభూలికరుణాలోలగాంచి
చక్రా సీతాచరితనిజపదనాళీకుంఠై మెరయు
౧౩౩ సాంఖ్యాలేకమనమునన్॥శా॥ దుష్టుల్ పా
రాష్ప్రవర్తనులు జూడుల్ దుష్టపార్శ్వానన
సా భీష్మాక్షప్రదునీవహనయకశాంబి
జ్ఞాంవిదూరలేపితా వష్టుం బలేబగబట్టినెట్టి
దపుష్కర్దాచ్చాయుష్మత్తిమన్త్రపార్థిన్

జారయించి చంపిరి దయాహీనాంతరంగంబు
౧౩౪ నన్॥ క॥ అంతకమున మాతోఁ దే॥ హరింతేము
కసియెదినత్రయమునకు మీరలగ సంతసిలము
గుడప్రతుకుదు నింతయు నిజమనుచు నాతఁడె
౧౩౫ రుగఁబలికెఁ॥ తే॥ అతడు మృతి జెందె దివస
త్రయంబు గడచె నేడుం దయమున నిరువురు చేరి
యలు శిలాసమాధిని జనియు వేసుగా నే క
౧౩౬ లఘుతేజుల సన్ననస్తులను జూడరా॥ క॥ వారలు
మరియా సుతుడు బాలా లారుఁ బారు చిర్రా
సమానస్తైలే చెనిజం జారమారు లాం నెమ్ము
ది మీరలుసంది యము గొనకే మెతమెంతన్న
౧౩౭ కతన్॥ క॥ అరిగిపురమున కంశిష్యా త్తుర
మునకే వాతఁడె ల్లగాం దగ నని చెప్పెరలు
నుపవారల నంగనలరు చెంచి యెరుంగ జెప్పి
౧౩౮ రంచర తోఁ దన్॥ క॥ పరుగింపబ్రయెంత్తులు

బల్లురు గ్రుక్కన నా శిలాసమాధికరిగి యిద్దరుమాలో
శిష్యులు త్రమ్మర వచ్చి సమస్త శిష్యవండలికి నగస్॥
౧౩౯ క॥ సతులాడి నల్లబల్కి రి మతి కుత్సవము దవద్రం
వనమాన్యుని మరియా సుతుగన నెమ్మై తిమటం
చతి శయుచింతాగ్రుశం తువరియుర్వ మహాత్మా॥ అ
౧౪౦ నిపలికిన యతండిల్ల నిరియె॥ చ॥ అతిశయమత్యర్ధపా
పనివహంబున కత్మ్ప హితుం డున్న్వ లా మల్తుడ
యివేంత్రుర జర్రము నకెఁగుననించు నుపతల్పే
డనం యము తము లువాక్యము లత్రు వణాయుగ్మ
మునకినిలే దెలిపా రల జ్ఞతము దెలానదు ర్గరవి
౧౪౧ షాదము నందురు పిల్లనె పిల్చెన్॥ క॥ ఆగురారత్నం
బుద్ధిముని నాగామి శుభాశుభంబులను దినము మ
దీప్తాంగరిమ దెలుప వినిలే బాగురియి డియచపి మా
౧౪౨ రు దక్షయు చెలిపెన్॥ క॥ ఆనిపల్కిన యమ్మహానీ
యుసునిప్రియ బాష్పలకు వారనూ నెంత్ర్రేన తం

బున బోదవి యతని దారిద్ర్యాని, చనియెయుర్వి నిండ్ల
౧౪౩ శక్తి సమయమునం దుర్॥ సీ॥ తవిజన్మపద్మ నిదవిలిన
కాలకునా, రవిబింబమపరాంబురాశి గలించెత
త్పుతనూన్నమ ద్భ్రబ్ఢబానలని ష్ఠ ప్రరంపర
నారసాంద్ర్రాంగమమరె, తజ్ఞాతధామకం
దళరేఖలనగెల్లకడలకుగ శిశిరకబులగవిసె, తత్త్
మస్సవిత్ప్రజాంతరలు దచ్చైపరికు, లంబనాంతా
౧౪౪ రాంత్ర జంబుదనరె॥ తే॥ కమలినీసంఘమినవియో
గప్రభూతపనతకవిపాదవేదనగనలజాచ్చైకు
ముదనికురంబములు వికాసమునబోదలెశి
తకరమండలముప్రాక్పశిఖరి దారెచె॥ ఆ॥
౧౪౫ అంతశిష్యులమ్మహాత్మునకతి భక్తి, వలయు చే
ష్టలాచారిజాలి దుప్పివు, నారగించు నప్పుడా
త్మరూపమునూపి, యుతడద్వైశుద్ధిమెరిన

౧౪౬ నపుచరిత్ర॥క॥ పిమ్మటన్నమ్మహనీయుండమ్మరియా
వరకుమారుడను చుమనమునెంచుమ్మనెనరింగిమ్మ
దువారక్రిమ్ములగానియా డిప్రొయుక్తమై తిమిచ్ఛిత్రిని
౧౪౭ ॥క॥ మనగలనియమ్మాగర్భంబునారతడలబల్లవా
కర్రిములకనురాగం, బెనసినచిత్తం బిపుడు, యర్రి
౧౪౮ నపుడు దద్వైశ్వతవహింపనలముటబెనగె॥క॥ అనిం
యెుండారులుచలంచుచుదినకరమండలముప్రా
క్పదిశ డాచినదిగ్గనలేచి వారలిరువురు, జవిరు
౧౪౯ రిమ్మ్లీనశిష్యులున్న జనపదముసకుర్॥ చ॥ చనియె
కథామసీమనయశాస్త్రగతార్థవిచారశీలురై
తనరుచునుండుశిష్యులహితంబు మెయిన్ గని యు
ద్విద్రుంబుసె, ప్పినదిని వారలసంతసముప్పెరిపహిం
చుతరింజగజ్జనా, వను డగులనేసునాధుడనవ
౧౫౦ దుర్లభంముంగలగాచరించినర్॥ చ॥ ఇదియెు
కగాలియోయనుచునెంతయు శంకమెయిన్ గ

వాటముగాఁ గదియఁగ ద్రోయ నప్పురమతారుణాక్షి తుం
డను నెమ్ములంగదు । యదను నగారికిగల దెయంచిగనుం
గొను దంయుర్లు లారన్ నిడపెను ప్రక్రపో ఓవి[illegible]
౧౪౧ క్షేత్ర సాధనచేతిగాలయములౌ॥ తే॥ అనుచు శిష్యు
లమది సందియంబు బాపి కృతసుకృతరాశి భువన
జేగియమనసు దాదరంబున నిష్టప్రసాదము సగి
సంతసముగ నర్చి తాన శుశ్రూష తవపింపిచె॥
౧౪౨ ఉ॥ తపత గ్రగణార్యుడై పెం । పమరదు తెరవరా
సడను మహాత్ముడు శిష్యాగ్రు । పువుతెరజనియుత
పన్తై । సముచితగతిన తడుమరల జను దెరంగన్॥
౧౪౩ మ॥ కని తెరవరాసుని సత్క్రియా నిపుణారున్ క్షేత్రే
క్షేత్ర విన్ గరాంచిన సజ్జనరక్షాపరుడేసు సాంద్రుడినతీ
ఱః స్ఫూర్తిస్వైంతేచిహ । చ్చినకారుణార్ద్రరసా
త్రిమాంకు గనుపించెన్ నేత్ర పర్వంబుగా । నని శిష్యు
లవచియింపగా నతడు శంతాయత్రచిత్తాజ్ఞ

౧౪౪ శైత్రే॥ ఎంతపనుడేని యును శరీరాంతమొందుము
గుడబ్రతుకునెపిరారాడుమా టితెల్ల కల్లలు
నిజంబులన జాలగలుగుచున్న । యదిమేనాగ
౧౪౫ తి సందియమను సరించి॥ ఆ॥ నావిని వారలిట్లని
రసంతశుభ్రాస్పదుడాడ్యుర్దాతక । తావనశ
లడాతడు నిజాంగముగ్రైకెంనితెచి భువర్శెలాబ్బా
ప్రతుడాచు శిష్యనివహంబునకున్ బాడసలాపెనంయు
మిః । ద్రాక్షవచనంబుగా చిదియదాద్యము నమ్ముము
౧౪౬ మానసంబునన్॥ తే॥ అనుడు తెరవరాసు డిట్లను
సమ్మహాత్మ్య । ప్రక్రపో తుంనతతాల్యణాపద్మలయుగళి
। నలవడిన గాలియములమదీయాంగు శంఖు । తి డిక
౧౪౭ నకయున్న సందియమెట్లు దీరు॥ క॥ అనివారల
కిడ్రా నిరుమాత్మ నివాసంబున నకుజనియుతంచిన
వారం । బున శిష్యులతో నెకగల్పహా । మునదా
౧౪౮ కి తివిమూసి కొని సమూజిత నిష్ఠన్॥ తే॥ స్వల్ప్తిజై

తిలయతారయాంల్రి। త్రిలోక్షనిప్రణాతాధ్రుర్ణయస్య
తత్కృతల్రి జనా॥ శిష్టడుం సర్వేశుమనోం। దృష్టిగసం
౧౫౯ గెంనుచు భక్తినెనసిచె లంగగ్॥ ఉ॥ సారని జప్రస
ష్ఠవము ఖచంద్రునిపై దరహాసచంద్రికా। ప్రూరము
సోంపు నింప జగజాల్లు విలోచనముల్ దయా
వృత్తా। సారము లీన దీపారుచి సంపద దిక్కులగు
వల్లగా జగ। త్రారణాయ డేసు నాధుడుం హితంబు౯
౧౬౦ దొలర్చ౯ బాడ సూపవానికి౯॥ క॥ పాడ సూపిన
కంశు భ్రమ। యొడ్డుమయని సమస్త జగదధీశుడు
కరుణా। జడనిధింర్భమ్మ రియాతను। జూడు తెరా౯
౧౬౧ మాసునకు బలికె సూక్తులకలిమి౯॥ ఉ॥ నాయ
రచే తప్రక్షేపయినా ఓనగారంరువులం। డునీదు
కేల్। ఊరయిష్టుడించి చూచి పుదిల్గ గలశం
కదాలంగవంచనా। ధీరులు తుడమ్మ హాత్ముల

డుతడియపదంబులమీందప్రాలిన్న। ద్రాయితే
మూర్తిభక్తజనతాదురితాంధ్రతమః ప్రభా
౧౬౨ కరా॥ ఆ॥ జగము జూపజంపసమయింప కర్తవు
నాదివవల్లియుండవనుపమాన। సద్గుణంబుని
ధివి సర్వేశ్వరుండవు। నీవకావె నిత్యనిర్మలాత్మ॥
౧౬౩ ॥ మ॥ అనితెరామాసుడు నమల్లక్షైసవినయవాఙ్
హారకీర్లనుతించి నత్తన్నిష్ఠిల తండనున్న యనఘ్య
శ్రీం జూచి నీమానసం। బునసందేహముబాసి
నమ్మి తివిగా భక్తిప్రమావప్తైనందునన్ గార
నకనమ్ము వారలు కృతార్థుల్ గారె యూహింప
౧౬౪ ంహూగ్॥ క॥ అనిపలికి యేసు గ్రేపేంపానశగనిష్ఠ
సాదమొసగి యుడే వాస్తునకర్ చత్తిన శిష్యుల్
లు। తనుజ్ఞానము బాధసల్పి గుణారత్ననిధి॥ మ॥
౧౬౫ ॥ అతడె వార్వరికి గోచరింపక యదృశ్యుండౌను దేవ
వంపియా। శ్రీతరస్త్రాతరుణా ధ్వర్ణ్య పద రాజ

వద్వాయాభిస్త్రవామృతసేవాపరిహృష్టమా
నసుఢ్వైయుంపాందెదనీసమూ। జితనిర్వాణసు౯
ఖంబుజెందెదుజుమీరుచేటాందుకైనాడితిగావ॥
౧౬౫ ఇట్టిద్వంబునవలుబ౭దినంబులుచెక్క మాలు౯
శాంతశమదమాదిగుణాగరిష్ఠులగుతాఠమాసుప్ర
శ్రీతిభక్తశ్రేష్ఠులకుబాఠసూపిరుమ్మహాను
భావుండువారలనకలనీతిశాస్త్రార్థవిధింజ్ఞ
లంజేసిమీరుకునెగరవినతైరంగునదిప్రపంచంబు
నంగలఖ్యమతంబగుజననంతానంబునకుజ్ఞాన౯
స్థానంబిచ్చిబాధింపడైవ్వారెనియుమీజ్ఞ
నోపదేశవిధానంబునకుసుముఖులగుదురువా
రఖర్వనిర్వాణసౌఖ్యంబుజెందుదురుకపూర్వలు
తదితరులపారమార్థిరనిరయుదుఃఖంబునంబొ
గులుదురుమీరలెవ్వరోపాపంబుపొందినవారల

విచాలంగుదురుమీరటల్లాడబడరెనివారవిము
త్రికల్మషులై ప్రవర్తిల్లుచుండుదురని యానతిచ్చె
౧౬౬ మరియును॥సీ॥ అనఘాత్మనల్ప దిదినములేగిన
వెన్క। సకలలోకతావనోత్సహనుడేసు। పరమండ
లంబునకరిగినపదిరెండవదినంబునందు భూవలయము
నకరుగ్బిలిశిసాంకష్పపురుచిస్ఫురణాసేతించు లి। పిదపశి
ష్యులిలుమత్యర్ఘబ్యుండవమునకు। స్థిరతరజ్ఞానోపదే
శంబొనంగుటు। మరియుమోక్షసుఖంబునెరయుజ
౧౬౭ నుటు॥తే॥ తేటపరచెదమ్యదువచఃపాటవమునసా
వధానుండవై వినుమనిమునీంద్రు। డాత్మగతమునవా
దిమద్వావసాన। రహితుసర్వేశుని భజించి ప్రాడ్డిబ
౧౬౮ లికె॥క॥ వమన్యైకదినమునశిష్యులు। కన్యలకగపడిం
యుతుంఢుఘనతరశిఖరా। భ్యర్ణస్థితినూతరికనదగు
౧౬౯ యుచున్న దినికటమునవెలూచెనోత్సవదంభైక॥మ
జ్జననిమఱియుదారడిస్ని।సజ్జనవరులారవిరాఠ

చలశిఖరాగ్రసౌధవ్రజ్జల జపరిభ్రాజము పజ్జను
౧౨౧ జనినిలువుడచటఁ బ్రమదంబె సర్గ॥ క॥ అనియానతి
చ్చియుతడలి। గిన వారలు మరియు తెాడ గిరికలోఁ
టాంచ। ద్వన జసరిత్తీరమున కల। జనియుచట వసిం
౧౨౨ చియుండుసమయమునం దుర్గ॥ క॥ నలుబదియువ
దినమునన। యుర్విభఘుండ చొచ్చొటవారి కగపడిగా
నబుర్గ। బలుకులడివన లిడిని। గ్గలరవి ఖాబ్రా విభా
౧౨౩ సమానుండగుచుర్గ॥ చ॥ జననియు నాత్మ శిష్టరి
జనసంఘముగన్గొనుచుండ భూమి చల। జ్జనిత శి
లాంతరాళమున జారుపదాంబు జయుగ్మ
ముానిత। శ్చులి నతరముంద్రు వేరుప డగాం బరలో
కసుఖాను భూతికా। యుర్విన వతడగ తాల్ప
౧౨౪ వెయిగన్మై ధరణ్యసురవంశవర్ధనా॥ క॥ పరలో
కమునకు జనునవ్వరియూసూను నకు నిరుపం
మానునకు విభ్రాసురగుణాశాలికి కొండొక

౧౨౫ శరదంబాంకసమునందు జాటగబర్వ్గ॥ ఉ॥ అంత
టసన్మనస్సులు దరియాలు రుణాంత శాంతి విభ్రాసమాను
ల। తన్వంత ముబ్రీతిమై నిరువురగ్రిరిక్షి జనుదెంచి మిం
తల స్రాంతము జూడనెమిటికి నాతడుం మాత్రుప
దంబుజెందెనా। వంత విచారములనకగ్రహాంబు
౧౨౬ లకర్గ జనదుంబు బలియుర్గ॥ సీ॥ సుమనస్సులెగిన
త్రైలోక్యధరము పాసి। యాత్మపురంబునకరు
గుదెంచి। మున్నెసుపరలోకమునను డిస్పిరితిసాం
త్రవ్వనుబంపె దమ దియువనికిడిగ్గి। మాంకధిజ్ఞానస
మృద్ధిగావించునం। తకు జలింపకపట్టుణా మునునుంపు
డవల లోకంబునకవిరళి సత్వవె। దమదెల్ప దరుగాం నిద్ర
౧౨౭ శ్లనిరతి॥ తే॥ ననికరంబాన తిచ్చె వాకర్ణంబు నవ్వి
మరియు తారగూడ వారిాంతమం దిరమున। సచ్చి
దానందమూర్తి విశ్వప్రపంచ। సృష్టికారణాక్షతి
౧౨౮ భజింపుచుండు॥ వ॥ సతతగుణాసనాథరించె సునాథుం

ఘుపరలోకంబునకేగినపదనకొండవసాడుబ్బాను
వాసరంబునమాంతార్గండమండలోదయప్రధ
మప్రహరంబుననందాక్షరిమస్తకస్థలంబుననగ్ని
జార్యాతిరూపంబునస్ఫురితిసాంక్రవందరకునేత్ర
తనవంబుగాసాక్షాత్కరించి జ్ఞానప్రవృత్తిదేవప్రసా
౧౭౯ దంబులవారలంగృతార్థులంజేసి సాం॥ ఆ॥ వారల
వారర్కక్తారతుకనివాసమనోబ్జజనై జగజ్జనా। ధా
రునయుప్రచారుసమందారునినమ్మరియాంతమారు
నిర్। చారుప్రస్నవమ్మానవిపక్షశరిన్ బారయించినట్టిని
షారణామైరులర్ సరకుగాగానకెంచుకేనెల్లదిక్కులర్
౧౮౦ ॥ ఆ॥ ఆయనఘుండుశ్రీమ్మరని జాంగమున్నకొని
వేచిగోచరుండైయుడువీధిమోక్షకిలయంబునకే
గంటసజ్జనప్రశంసాయుతమంతలోస్ఫురితిసాం
కుత్రవువచ్చుటతమ్ముజ్ఞానులర్। చేయుటజాటజాం
౧౮౧ చ్చేరవవేసురవరర్యయనేకభంగులర్ గ॥తే॥ స్ఫురితిసాం
కుత్రాపదేశితక్షిరవివేకసదమలజ్ఞానసంపదసకల

దేశ। జనులభాషవెలింగిరయుర్వినఘుచితుత్త్రి। లందఱి
౧౮౨ కుండనదగుకాయపాఖ్యుడప్రడు॥కం॥ ఎలుగెత్తి
పలుకుసప్పులు। కులువినితిరుణాల్లజాడగోరిరయుఖ
లది। క్షలనుండివచ్చినప్రజా। వళింయుర్భూతెము
౧౮౩ దిమదినవారశ్రీమునీష॥కం॥ జనము త్రిసహస్రసంఖ్య
ము। స్థనతరతత్సత్వవేదతతితార్ధవిచా। రనిష్ణా
తశిష్యకెలాంటివ। లనబారసికృతార్ధమైచెలంగెద
౧౮౪ రిత్రి॥ కం॥ జాడులకునేసునాధుశు। భాదయము
నుజూపిపట్టిరయొసగితుదిమనః। ఖేదమునేమెనుడా
౧౮౫ శిన। జూచాసునిపట్టుణామునసుస్థిరభంగి॥ తే॥ నిపి
యొకయుత్తమజ్ఞానినిశ్చలాత్ము। నచలివారికిస
త్వవేదార్ధసరణి। దెలుపమనిపట్టిపన్నిదరలఘుమ
౧౮౬ తులు। బనిరఖిజ్ఞానసంపదమనుపప్రజలు॥ శా॥ తా
శచూపునవెల్లివారలనిశాంతప్రోజ్జిమంసత్త్వవే।
దార్ధావిచారశీలురుగచేయర్ దజ్జనుల్ ప్రాగదే
శోరుప్రాకృతశాస్త్రములోగీతప్రదైవారపాసనలమం

నిధి। స్వాత్మజ్ఞానమునం బరాత్పరసమర్చానిష్ఠచెంపారు
౧౮౭ చు॥ తే॥ విపులగనుపట్టునెల్లవేలుపులగుళ్లు। గోపుర
ద్వారమంటపకుడ్యసాల। సమితిబడద్రీచిరయొక్కట్లైయ
౧౮౮ మరునప్పు। రాత్పురునిభ్రాజదగిరనారతముజగతి॥ క॥
ఆగురుముఖులు దరణిభాగమ్మునసెరపిరిట్లపా
రమగుమనీషాగరిమసత్యవేదము। లోగలయర్థం
౧౮౯ బుతెరగులునానార్థ॥ తే॥ అంతమరియాంబమోక్ష
రాజ్యమునదనకు। మారకునిగూడియుండనెమ్మనమునం
దు। దలచికొనుటయులోకసంత్రాణచణుడు। దాత
౧౯౦ తేజుండతండుతద్బ్రహ్మవేమేరిగి॥ క॥ ఆయమచిత్తము
సంతోషాయత్తముగాగదినకరాభమహో తే। జోయు
తులసన్నస్తుల। ధీయుక్తులశిష్యుల్దదయానుమతిన్
౧౯౧ ॥ క॥ త్రుమ్మతుబునెప్పుడుబరివా। రమ్మైతనరారగాగ
రమవర్పుగనా। రుమ్మదిగలశిష్యసమూ। హమ్మునకున్
౧౯౨ బుద్ధిగరపియతిశయనిష్ఠ॥ క॥ తెగులునముదుసలిత
నమునవగవకంరుమ్మరియతనువుపదళిధరిత్రీ। జగదేకవం

ద్యముత్తమ। మగుసుమనప్పుదితిగూడియలిరే విదితి
౧౯౩ ॥ క॥ అరిగిపరలోకమునకు। వ్వరగుణశాలినిజగద్విదవర్ణి
తతేజః। పరిపూర్ణుడాత్మసుతునకు। బరమునకపిరాచెనా
౧౯౪ త్మపరితోషమునన్॥ ఉ॥ అంతటనచ్చిష్టమరింతరాంచితపు
ణ్యాశ్రితశరీరమాదయా। స్వాంతులుస్వామిశిష్యులనవద్య
చరిత్రులుగ్రుక్షున్నశిలాక్షాత్రాంతసమాధిజేర్చిరొగ్రావ
ముతన్ముఖసీమదాపిర। త్యంతముభక్తిగంధకుసుమా
౧౯౫ దికవస్తుసమన్వితంబుగ॥ క॥ మునుప్లవదాసమేస్వదు।
తినవమాడవనాడుమగుడవెచినకురుకర్ణిన్। జననియు ది=
యాత్మతత్త్వనువునగారిచియోసుమానవులువెరగుప
౧౯౬ డ॥ క॥ ఎన్నటికిజేటులేనిస। మున్నతమహాత్మ్యమునని శిపి
యొక్కట్లైచాలున్సన్నుతగుణనిధిశిల్పికినెన్నదగినకాడు
౧౯౭ కువెంచరెనిరయునేలా॥ క॥ కొనిజ్ఞానస్నానంబిల। వినియతి
మైనసత్యవేదవిదితవిధిజలిం। చినరసచర్యోసుకరుణా। జనను
౧౯౮ తంయదియచ్ఛిష్టసభయనబరగున్॥ చ॥ అనివిని జ్ఞాన
బోధునకునాతడుబల్లుమహాత్మసజ్జనా। వనచణాండ
సుసాధుడుదివంబునకేగినవెంటిలరన్ధరిత్రిన్ నింతతిస

త్వావేదముపదేశమొనర్చుటకర్జగురుత్వవేమమనుజునకజ్ఞు
౯౯ తెల్పుమనవల్లరసాఖ్యునకాతడిట్లనర్గౌకౌమరియకొం
డుకుపరలోకముదరియగజనునప్పుడాశ్చర్యతముబ్రింతు
శిష్యుంవరగుణానిధిరాయపనిజపురినిలిపెగురుతబూ
౧౦౦ నిబాల్పెసలారగౌకౌఅతడరిగినపిమ్మటఖ్యాతంబగు
పిరితిసాంకత్తఘునతరవహిమర్భూతలమునజ్ఞానము
౧౦౧ జనజాతమునకునర్పిస్పనప్రబోధించెగౌచౌఅనఘువే
రేణార్యులుంకవినుమువరియనంతుడఖ్యేచుపుడవ్వయుంద
నుపమప్రణావిళానికరుణాబ్ధిపరాత్పరుడజ్ఞగంబుద్రుం
గినతుదనితివ్యత్తిజరిగించినలాగుచక్కైకతల్పునాంపున
౧౦౨ విదార్ధరితులవికస్వరబుద్ధినెంతచెప్పెదగౌకౌపర
లోకనివాసుండవ్వరియాత్మన్మడనుపమానుడుమను
జాత్రరమునకునాడుదీపగధరకరుడెంచగబ్రసన్నతా
౧౦౩ మహిమమునగౌఅదిమొత్తిదండెనిౌమౌసకలస్థావరజం
గమువ్రపుద్ధితవిశ్వంబెమియగువేకమెుంతకాలంబున
నపరాత్పరునికెసార్పాత్రేతజాతానలప్రకటాంచేల

శిఖాపరంపరలజూర్ణంబైచనర్గదన్యహర్దికశక్తిగబాం
౧౦౪ డసూపుతాంశిగతిధ్వాత్రీదేవచూడామణిశౌచౌత
మతమదేహముల్మగుడదాక్షికరంబుజెలంగుదాంటిచం
దములనశేషమానవతదంబములవ్వరియాసుతుండుశాం
తవుమదిబూనిసర్వసుమనఃప్రకరంబిరుచక్రిగాల్పన
శ్రీమణిసమానకాంతిపరిస్ఫాసితుడైచనుదెంచుధాత్రికి
౧౦౫ గౌకౌచనుదెంచిక్షీవమున్నిడుక్రొనిరానిందుమించిచెంతకుగ
సజ్జనదుర్జనులవలచక్రిడాచక్రినిలువగట్టెయొన
౧౦౬ చిక్కెవలనియతిగౌఉౌభూనుతపుణ్యవర్తనులభూ
తదయార్ద్రమనస్కుల్గదృఢజ్ఞానులముక్తిచెపగబ్రస
న్నమతిగొంనిపావసత్రియాహీనులబంధుమిత్రుగు
రుబృందవిరోధులనారకానలానూనశిఖవర్ధ
౧౦౭ భరనియుక్తులజేసిందునేకకాలముల్గౌచౌఅనుపమ
పుణ్యపాతకసమాచరణులమృతులైవసుంధరనదను
వులుదాల్చితత్తదుచితంబులుబంధురనాకసంపదు
గ్రనరకబాధలంబారసిత్రువ్వరపారలుత్రాత్రిమేల్గ

జననముగాం దురంచు నయశాస్త్రవిదుల్ వచియింతురే
౧౦౮ న్నైడన్ ॥తే॥ ఇమ్మాటలెట్లు మనమున నమ్మందగు నాత్మ తను
వుర్ జేసిన కర్మమ్మను భవించు ననన్ । తరమ్మగు గాకెలండు
౧౦౯ చందమన దగదుర్వి ॥చ॥ అనియుటు లాడుమాటలెటు
లాదరణీయ యగ్రి ములాత్మ ధాత్రినే । తను వుపహించి యె
త్రి విపదం పడజేయునె కర్మ ఫలంజవు త్రను వునతళ్ళులం
బు నిరతంబు బుచింపుచు నుండు నిక్రమం। చనుపలుకులన
౧౧౦ రౌంచితముత్రై తగునెండ నగూర జ్ఞ తే॥ జ్ఞానంబా
త్మకున లవడుంగా నిశరీరమునకు బాసగ దియెు కరిశిన్।
శేవిక తన తాంలుబు ట్లువు। గా నరు నరులనుచు బల్రిగాద
౧౧౧ గుమన కుర్ ॥తే॥ జ్ఞానసన్నానము బాందరు। నూనుని సర్వ
శునెరిగియుచితపథము నర్। మానవుడు నడవ తదఘ
ము। ఛ్చాను దుర్గతి తమముభంగి బాయుమహాత్మా॥ ఇం
౧౧౨ కరశకల్పునాదిర్దానం బెరింగించెదా ॥చ॥ అనిలయతి నన్నరి
వైవభజనార్చలవెంగలిగా కరమెప్పుడుర్। దనరుపరాత్ప
ర్గనరనంతగుణాఢ్యువిదిప్రయుక్తపూ। జనము

లమెచ్చ జేసి తనజన్మము తల్లియు దండ్రియుర్యుర్ హితుల్
జనినతడప్రియంబు పనులర్ మనుజుండు దాలంగగావలెన్
౧౧౩ ॥తే॥ కారగాని పనులసత్యము। జెరపక నిజమన్యమునకచే
సినదానం। బెరుకపడనీక యొరులకు। వరలం దగు నరుడు
౧౧౪ సుజనవర్ణితబుద్ధిన్ ॥మ॥ నియతంబొప్పు బరాత్పరా
త్మవమున్ నిర్విష్ణుపూజాస్తవ। ప్రియ సంసృత్రివిముక్త్యను
త్రినిజహృత్పీడాత్మ దుర్గ్రామయ క్షయచింతారతి తల్లష
వ్రజమున సాత్త్రపస్థితిన్ నిశ్చలం। బ్రియవృత్తిన్ మనుజుండె సం
౧౧౫ గదరునిర్నిద్రస్వభావంబునన్ ॥చ॥ ప్రకటపరాత్పరాప్రి=
యతరంబగు నద్విదత్త్రనేప్రపంచకమున నాత్మకియుక్తి
పితృసజ్జనజాలక బాధితానలితా। రవ్తరణాకౌశలం=
బున సమంచిత శాంతవివేక సద్గుణా। ధికత బ్రజల్ గరంబ
౧౧౬ నినుతింప నరుండు దనర్చగాం బలెన్ ॥తే॥ తలపింవ జనకవ
చనా। క్రుత్తులను డుపక తపల వృత్తి గానకపరులవె। గ్గల
వృత్తినుకసంపకహా। ల్లులరంచగు నరుడు భూసురాన్వ
౧౧౭ యతిలకాం॥తే॥ కెంరిని బాంగన మోహవి। కారము

సంగవయగూఁడుగానియొకతఱిఁజేరుపదగదనఁబ్రశం
౧౮ శ్రీరతిసాంఖ్యనరుడుహృదయమునం దుర్గ॥ కే॥ అ
న్యాయంతవృత్తిఁ సగ్రహిం। తానలేపదార్థుండుగాకయు
తిశంయతఁ వైష్ణవాహ్వానలేమునసకలసజ్జన। మానులెంక్ష
౧౯ యుండవలయునుజుండనప్రూ॥ క॥ అకలుషచిత్తు
లఘునపా। తకేహతుకతారలేకరణాత త్పురులుగజే।
యకగురువులకెన్నాఁడక।సుకృతియర్ననరుడుపుడమి
౨౦ జాప్పుడవలయుర్గ॥ క॥ నియతిజనులబలుకతే దుష్ట్రి =
యులనిలతెముకతరిరహసలేకృతపాపములఁబయలం
బుద్ధుకసుగుణశ్రీయుక్తై పురుషుండైదనరజనుబరి
౨౧ కింపఁ॥ తే॥ అతిశయక్రోధతావమోహాదికములఁ
దవిలివర్తింపకాత్మపాతకచయంబు। దొలఁగుటకు
నప్పురాఘురార్చలదనప్తఁ దగునరుడనారంబు శాం
తమునబొందవి॥ క॥ మేనుండునంతకిలనిమ్మానిత
౨౨ ధర్మక్రియాసమన్వితుడయ్యెలే। మానవుడుదన
రువాఁనికి। నూానస్థిరముక్తిసాఖ్యమొసగుదున

౨౩ సుచర్గ॥ క॥ మునుబలికెఁ సర్వేశుడలి। విని యతినాసతలేవే
మోక్షు
దవిదితార్థముచాంప్పునన డచ్చిసాఖ్యవు।గనుమనస్థు
౨౪ మతితదయకరుణాంగుజ్ఞతిర్గ॥ క॥ ఎదింకనేకుజ్ఞా
న।స్నానవిధంబెరుకపరతుసర్వేశునిప్రాణాల్సనుల
హామునసీదగు।వీనులకింపాదవవినుముదివులచా
౨౫ రా॥ క॥ కృపగురుదుపరాత్పరమం।త్రపవిత్రాంబుద
లశిరముదడపుట జ్ఞానస్నపనంబనజినునతడు।యుబ్బ
పకృతిపాత్రమునజేయునరారహింపముదిర్గ॥ తే॥
౨౬ ఈదృశజ్ఞానసంప్నపనైకసిద్ధి।సతతవేదార్థమార్గా
సరణావృత్తి।నుర్విపవర్తించునేయుత్తమాత్రముండు।
శుభ్రనిర్వాణసౌఖ్యాంతికిచాంత్రమతఁడు॥ అనిన జ్ఞా
౨౭ నబోధునకుమల్లరసాఖ్యుండిట్లనియె॥ క॥ జ్ఞానస్నా
నంబునేకె।మానవుడగుచాంత్రమతనిమానసకేమం
మేచం। దానదనరదగుతద్విద్య।మానతినిప్పనఘువీను
౨౮ లానందింపఁ॥ అని జ్ఞానబోధుండిట్లనియె॥ క॥ జన
సంబాదిగనే జే।సినకలుష్రప్రజముతెకేసేయగదర

మెచ్చ్వనికది జగదేకచరిత్రుని తాసర్వేశ్వరుని ద్రిశిఖా
౨౨౯ ంబరవెలుర్గ్॥క॥ తనువేడలు బెకొప్పదగా క్రని యతినిత
నిష్ఠిదుర్భరాఘంబులజేయుననినిజాంతఃకరణాం
బునప్రతినవహించిరెల్లప్పుడు శాంతమునన్॥ఉ॥
౨౩౦ యారాదురితవ్రజంబునకనేకదినంబులు భక్తలోకరక్షా
దరుడప్పరాత్పరుడనాహతసారకవంహ్నిద్రోయునం
నీదురవస్థకోపననిరవెంతయు భీతిలిసతీర్లోవేదసంబాధి
తధర్మమార్గరతిజొప్పడియాత్మమనోగతంబు
౨౩౧ నన్॥తే॥ పాపనిచయంబునకు బరితాపమొందు
సజ్జనుండుర్వి జ్ఞానసంప్లవనమునకు బాత్రమెత్తి
యాంపరత్వమునదగని క్రుంజనునకాంసంగడదికూర్మిగు
౨౩౨ రువరుండు॥క॥ సలిలావగాహమున్నైగలపంకము
బాకవనాత్మగప్పినదృప్తకల్మషమెడలునరునకు
భూస్థలిభూసురవర జ్ఞానసంస్నపనమునన్॥తే॥
౨౩౩ సజ్జనుడుభక్తిగురుకటాక్షమునబొందు నదృశ

జ్ఞానసంస్నపనైనశక్తిప్రదమపితృపాపముప్రితధవళ
౨౩౪ మోక్షగురుతరకవాటవివృతికిగుంచెకోలల॥చ॥ అపరి
మితాఘతారకతరణాంబరభావము మానిజ్ఞానసం
స్నపనమునీవుబొందియులనాడుపరాత్పరుడేసునా
థుడుగ్రుపవిపచ్చాప్తిగూర్చిన నిరంతరభవవ్యాప్తలా
నుభూతిని క్ష్రపలుడవైతదర్చలనెసంగువుభూ
సురవంశదీపకా॥ఇంకపూజాప్రసాదవిధానంబెరుం
౨౩౫ గించెద॥చ॥ ఘనజనకల్మషంబునకుగాంచెనుబార
ఫుల్లివపతినయుపనుపమపుణాలిశాలిమరియాత్మ
భవుండునిజప్రభాతనూరవని భూశశిరవాత్మగురు
డైతగుస్వామికఖండభక్తిపెంపెనసినచిత్తవృత్తిబరి
౨౩౬ యించుటపూజయనంగచెల్వుగున్॥తే॥ తానుపర
మోకమునకేగివానవైభవము ప్రాంతకచయంబున
కుబరాత్పరునిగూర్చి నిరుక్తరశ్రీపూజగావింప
నాత్మశిష్యులమండలికిశక్తిగలిగించెమరియుకొందుకు

౩౭ ॥క॥ ఆగుణాఢ్యాలురువారలచే గురుపట్టంబు గొన్న
శిష్టజనులు శ్రద్ధాగరిమబరాత్పరు ధ్యానాభ్యాగము
౩౮ నంబు రాజిల్లజేసి ప్రబలుదురనఘా ॥క॥ సకలప్రపంచరక్షా
ప్రకటిబలుండే సుశిష్యులి పరములు శుద్ధిక్షేత్రకము నము
న్నడిగిన టెంబా కమరిశెప్పి తిగరా నరెతో దాత్త్రమతీ ॥ అ
౩౯ యవసరంబున ॥తే॥ అమలజలములవారి పాదము
లుగడిగి తోడనగ్రహించితే లగోడుము ప్రుటప్పు ములరు
పేరకే లగోస్త నష్ట లరసాన్వితమొక పాత్రంబు బూ
౪౦ నివేదముననలితే ॥క॥ ఈరెండెన్నమదియవ్రతనూ
రత్నంబులు సుహవ్యస్మనోహరములు నిష్టారతిన్జు
జింపుడిదిమ దూర్బారిమహాత్వప్రసాదములు జుండ
౪౧ రలయుగ ॥క॥ అనిరెతుసునాథు డాసగిన విని యతముగు
శిష్యలి జనము విలసత్కీర్తిగ్ గాని తత్ప్రసాదములు వెం
౪౨ టనవేసవికృతార్థమయెల్లనంతు తత్వనిధి ॥తే॥ తా
ప్వనధరగురుపట్టశ్రీ విలసితు వేసుబూ చు జెంపుదు

రుసుహృద్బాధ్యవితవిరావిస్తులయుగము శ్రీవలని
౪౩ డికాని తదుక్తరీతులమిగులన్ ॥తే॥ నీవు రుచ్చైత్రనేసున
తినిమర్లలమరాతీమహత్ తత్మనేదుపాపాంవశక్తై నిరంత
రము ప్రార్థన జేయుచు తత్పదాంబుజాచార్యవిధిగా
లముగడపిశాశ్వత వేదాంత్మసుఖంబు జెందుమ్మూ దేవ
కుమారయంచుముని దీవన లిచ్చె మనోహరోత్తమలన్ ॥
౪౪ ॥వ॥ అనియానతిచ్చిన జ్ఞానబోధము నెందునతుమ
ల్లిరసాఖులెండసాష్టాంగదండప్రణామంబాచరించి
తదియానుగ్రహంబున జ్ఞానస్నానంబాంది సర్వేశ్వర
మంత్రానుష్ఠానతత్పరుండై సుఖంబుండెనని పక్వతాఖ్యం
డు జ్ఞానఘనురునకెరుంగించి యతండ తనివిజ్ఞానిసగా
రవంబుగా నిజనివాసంబునకరుగుటయును ॥వ॥
౪౫ గురుబాంధిర్ః కృతసూరలి సూరలక్షితుతాత్మస్త్రై కవి
శ్రీగానాధరితాదితల కుమారమార విలసత్సాంద
రలి దరలి గ్రుజా ధ్వంరబాగ శ్రీ సారసారసభవస్తో
తవలి దివలద్వివే కరమావాసితచిత్తచిత్త జరిప్రస్తా
౪౬ షలిషలి శోభంధురా ॥క॥ భాషావిశేషదూషితశే

వేదాంతరసాయనం

ష్షట్పుంజంగమజగత్త్రసిద్ధచిరత్త్రీప్రోషిత విద్వజ్జన నిదోర్ఘోష
౧౪ మతిగభీరతావిదూరితశరధి॥ పంచచామరం॥ పరాత్పర
స్త్రీవాంఛిరామబంధురత్న్మైకత. త్పురాధరాధరోపమా
నధైర్యధర్మ్యకార్యసుస్థిరాధరామరేష్ఠితార్థసిద్ధిశ్రీవ
హాదరా. సురాధిరాజయోగలీలాగలశైలాంచితాత్మమంది
౧౫ రా॥ గద్య॥ ఇది శ్రీమత్సకలేశ్వరకరుణాకటాక్షవీక్షాల
బ్ధసరససాహితీధురీణయణ్ణామాత్యగోత్రపవిత్రవంశ
శేఖరతిమ్మయరామామాత్యపుత్త్రసుజనవిధేయరామానందా
భిధేయప్రణీతంబైన వేదాంతరసాయనంబను మహాప్ర
బంధంబునందు సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము॥

The Vedanta Rasayanam
Or
Summary of the Gospels
Contents of this Poem

Preface

Verse

1 Prayer for the prosperity of Dásámatya the
poets patron.
2 Prayer for the blessing of the Lord Jesus, son
of Mary, on Dasa Mantri
3-5 That he may be blessed by Saint Mary
daughter of Elizbeth, and by St. John and other
(purva Rishi) primeval saints. 6 And may
I obtain a blessing from them. 7. To sing
themes so noble is beyond the mean abilities of

of poetasters.

Having thus lauded the excellent and rebuked the mean, I proceed to state that 8 The noble patron called upon me to undertake this task, to the glory of (Sarvesa) the Almighty.

He called upon me, by my name Ananda, son of Mangalagiri Timmaya – 11 Laud of poetry as an immortal boon. 12 Therefore the Patron called on me to write the Vedanta Rasayan; or Essence of Divinity – 13 And, said the Patron, There was in old times a muni named Harita – 14 who was illustrious in the family who read the Rig Vedam – 15 And from him descended Mallarasam – 16 who was a noble (mantri) Kings

Kings minister 18 and was most potent – 19 his wife was Muddamba, a ~~holy~~ most holy woman 20 who was born in the Mamilla family 21 she wedded Mallarasa Mantri, and her son was Parvata 22 who was highly distinguished 23 – 24 and was widely celebrated – and the king bestowed on him the title Dhani Parvata – 26 His wife was ~~sh~~ a charming woman named Mukhambica – 27 And her son was Rayapa 28 – 9 his virtues 30 – 31 the same 33 His wife was Sringar Ambica – Her virtues equalled those of Parvati and her husband was as blest as Siva. 34 she bore sons to Rayapa Mantri 35 who were named Rajapa. who lived at Condawidu

Condavidu 38. And his patron was Mohammad Ali Khan who afterwards sent him on duty to (Pulichari) Pondichery 39 Rajapas wife Accamba rivalled Parvati in virtue 40 and beauty. She bore him four sons noble as the four faces of Bramha 41 who were named Ennaya, Rayadu, Devaraya; and Ananda Raya 44 Of whom Innaia the eldest was mighty as mount Meru 46 Their mother Annambica was lovely as the goddess Laxmi and her son Rayapa enjoyed the favour of Mohammad Ali Khan 47. And his younger brother was Dasapa 48 who went to the town named Bandar (Masulipatam).

49 This excellent person has requested me

me to set forth in verse the History of Jesus. 50 On the virtues of Dasapa – More praises of him. 53 Quite in the Hindu mythological style 54. Praise of his wife Annambica 56. and of Rayapa Mantri and of Devaraya. 57. Praise of Dasaya's two sons Rayapa and Devaraya. the poet compares Rayapa to Abrahm, to David, to Solomon and to Tobias [I suppose this is the meaning of తెరష్ఠి] 59 And his minister was Sri Nivasaya of the Mudhavala family and the Vasishtha gotra. 61 Here follow the usual dedicatory stanzas (called షష్ఠ్యంతాలు) on Dasapa and his spouse Anna.

End of the Preface.

INTRODUCTION.

There was a bramin named Jnanappa well versed in the Vedas and Sastras who was visited by Parvataya, a bramin versed in the Vedas (Rig, Yaja and Sama &c). Jnanappa after the usual compliments proposed the following question. 5 To gain final happiness being the highest object of man I desire to know how this is to be attained, and to which (velpu) deity we should offer our prayers. 6.

In reply Parvati expressed the difficulty of describing the Infinite and Almighty God. 8. He alone is the (Sarvesa) supreme Lord, the bestower of Salvation. For visible

deities

deities can bestow no such boon. 9 (Also the usual expressions regarding the deity.) 11

11 And therefore to save men from sin the Lord was born as man under the name Jesus.

[At this place, though the manuscripts all agree, the story seems to be broken.]

12 There is a town named Jina Bhallapur జినభల్లాపురం 13 Description of that town 14 with walls built of rubies and diamonds 17 Here the author in the Hindu style declares the King of this town to be equal to Bramha to Parasu Rama Cubera and Balrama. He now proceeds 19 to describe the Bramins the Xatrias the Vaisyas and the Sudras

who

who reside there 20. The horses and their riders - the Vesias 23 The prince of this town was Hāvati Baiça 24 This was a most virtuous man 25 Land of this Havati Baiça పరి [illegible] 26 who was king there - He was very learned in divinity -

29 One day a messenger came into his presence and declared that an eclipse would take place on the third day 30 - Diversity of opinions regarding this event - 31 - 34 But there was a (bhusura) christian named Mallarusu who was full of wisdom and knowledge and he said 34 The statement made by this (pārudu) sage regarding the eclipse is not correct -

After

After a discussion regarding the eclipse they agreed to refer their doubts to one (Jnana Bodha Yati) The Christian Hermit 40 who decided that there would be no eclipse - Hereupon Mallarusu was pleased to find his assertion confirmed 43 and thenceforth daily visited the astronomer 44 whom likewise he instructed in the (niti Sastram) Truth.

One day the astronomer enquired of him Tell me who is the Creator of All 46 - Mallarusu replied the Immortal and Invisible God is the Creator. 47 The Vedas indeed declare the same and they speak of the Rajo gunam &c as the cause of the birth of Deities - that Bramha Siva and Vishnu - Then the creation of demigods, goddesses &c In this part the poet assuming the

the guise of a Bramin expressly acknowledges the Hindu theogony — 52 and pursues the creed called Advaita wherein the entire creation is looked upon as an emanation of the Divinity - 58 Further details -

Hereupon Jnana Bodha replied by asking how it was possible, if there were so many gods, to really be servant to one Master 61 - On the impossibility of representing the Invisible God by images of gold or stone - 63 Therefore, said the sage, listen to me and I will teach thee a better way - which shall free thee from sin and conduct thee to heaven 65 by faith hope and love 69. This shall release thee from earth 74 while fools rush on sin as fish rush

on

on the bait 75. On the excellencies of heavenly wisdom 80 as compared to the ties of human flesh 84 Surely the eye was made for seeing and the tongue for tasting — then let us not misapply or misuse the Gifts of God — nor let devotion be misapplied to lower objects — 88 As the house which a man builds has no eyes to perceive its builder; so man created by God has no eyes to behold his maker — unless a divine revelation be made to him. And therefore is the (Satwica namam) or appropriate name of Sarveswara (Supreme Lord) assumed by the Creator. 92 Like as a city is under one King and the heaven has one sun, so is there but One sole deity who rules

the

the Skies-
95 Then Mallarusu replied by asking
instruction regarding prayer to be addressed to
the Lord of All- 97
The Teacher answered that he would
now give a brief summary of the Truth
98 There is One sole God the Lord, and
Creator of all things who 99 has worked through
the means of creatures. He is devoid of Cause
Like as fire in a vessel communicates its
heat to water but derives nothing, no cold, from the
water, thus the deity influences all things but is
influenced by none 102 This is the first mark of
divinity The second is that He is equally devoid
of Origin and End The third is that he is Invisible,
being Eternal Light Yet the human minds represents
the

the deity as (saguna) or visible, and having hands
and feet 105.
And now we will proceed to other truths 107.
Let us meditate on God as Just and True. For
every good gift is perfect in God, all being bestowed
by him 109. When time ends every virtue returns to
the Deity and when he resumes creation the virtues
are again displayed. 111 And just as various
metals derive their comparative weight and value
from the creator, thus also do men (This argument
is obscure and I am not certain that I have caught
the sense.) (the next verses 113, 114 continue simi-
lar arguments)
117 Then as all worship is due to God alone
those who worship idols commit great sin 119 The
Supreme

Supreme Lord has two specific marks, one, sole immortality and the other, appearance in Creation.

120 Then consider that Vishnu and the other Hindu Gods and goddesses are declared by the Sactas to Originate from Sacti or (Maia) Illusion.

121 Further consider the vices and ~~excess~~ excesses attributed to each of the Hindu gods 124 and the sins of Bramha and Vishnu — how can such sinful beings release men from sin. 127 Further arguments regarding the crimes attributed to the Hindu gods — and the ridiculous ignorance and blindness of Rama and other supernatural personages 128 Then the terrors of the gods, lest, as the fables assert the giants should vanquish

vanquish them 130 More stories extracted from the Hindu mythology — particularly regarding Saint Rama 136 Consider how much enslaved Rama and Krishna were to their lusts 137 which shews how unworthy they are of the name of deities 139 Were we to see respectable men sporting like children in the streets how could we reverence them? Surely the acts of these gods are worse than childish. 140 The hearts of the wise reject other deities and adore God alone.

141 Then what can be the origin of these false gods?

142 The fifth mark of Divinity is that the deity pervades all nature. For God is supreme

supreme King of all 145 Then 148 pray to Him and thou shalt receive all wisdom and knowledge

The sixth mark of Deity (the fourth seems to be omitted) 148 is creating matter out of nothing- He alone who is supreme Lord of all can do this.

152 Mallarasa now asked what might be the reason of Gods having created the world. His teacher replied thus.

153 God created all things for his good pleasure- 154 Rational beings were created to serve God and to be received to him. But if you ask who Bramha and other gods are,

157 To explain this, I will relate a parable- A King made a royal feast to his servants and received their praise But if that King was subject to a Supreme ruler, can the praise

praise which his servants offer him reach that Supreme power?

[This passage looks as if the author believed in the existence and beneficent power of the Hindu gods!]

159 The world is the house built by God for the worship to be offered to him: and if we worship the Sun or moon which he has placed as lights this is worship diverted from its due object.

160 That Supreme Lord can convert thee to a knowledge of him

161 If you first pay homage to your horse, and then mount and punish him it would not be more absurd than is their creed who first declare Vishnu to be a god and

and then attribute vile and scandalous sins to him.

162 If a potter mixes and tramples earth, and then adores it he does not act more idly than you do.

163 Then believe that the immortal God, the creator of all, and avoid all homage of lower creatures

164 Now will I undertake to narrate the blessed history of our Lord.

165 In the beginning of all things God created immaterial beings 168 who were supremely blessed, and were heirs of immortal life 170 Some were proud and were ruined 171 but being angels were potent.– God appointed

some

some to protect men – And some became (pisachi) devils 174 as will be now explained. They were rebellious and came down to earth calling themselves gods (velpula) and tempted men to sin. 179 For as the fisherman baits a hook for fish so God gave the devil power as a bait on which he rushed and was destroyed.

182 And one snare set by the devil is, to persuade them that repeating thrice the name of Siva will remove sin 183 Another is, to make them believe that the use of a (rudraxa) rosary will do away sin 184 Let us then desist from regarding Siva unless in the light of a foe, and let us lay aside all the emblems

of

of such false gods.

185 Such were the arguments used by Parvata to Jnana Bhusura.

186–189 Conclusion of this book.

BOOK II

1 Salutation in the name of Christ to Mamilla Dasaiia.

Then Parvataya continued his narration thus.

I have now explained the creation of celestial beings. In the beginning of the world God created one man and one woman 4. Here the poet gives a description of Eves loveliness quite in the Hindu style of exuberant painting.

9

9 Description, in the Hindu style, of Paradise. 10 The divine command against eating the forbidden fruit. 12 God bestowed four gifts on them.

13 Description of spring and all its beauties 14 but (in the Hindu style) every particular beauty was eclipsed by the charms of Eve. 20 And in this garden the happy pair lived in bliss [The poet does not mention their being naked] 22 The (pisachi) devil came (the serpent form is not mentioned) and said to Eve, Surely you have nothing to eat here. 23 She replied that excepting one tree none was forbidden. The devil replied that this tree was forbidden because it gave wisdom

wisdom 27 Eve took and ate the fruit 28 and gave to her husband. 29 Thus they were ruined and forfeited "the four gifts" 30 which gifts were freedom from Death, Age and Pride and Thirst 31. Till this time all creatures had obeyed them 32 And began to suffer Thirst, anger, mortal disease and Death 33. Then the Lord expelled them from the paradise, (not a word regarding the curse, or the shame of nakedness) 35 Their lamentations 36 They had offspring — a daughter and sons followed by innumerable offspring 38 who filled the earth, of whom some were godly 41 but some were wicked. (The author omits the story of Cain and Abel) 42 Thus at the temptation

temptation of the Devil men forfeited salvation 44 Hence they fell into ignorance and weakness 45 And then He (ఏకుడు, the same word that is used in verse 33) planned Salvation for them.

47. If we ask why God permitted sin — it was that his (niti cripa) Goodness and Grace might be manifested. (Observe that the noun is singular and the verb is plural). He determined to be born as man on earth 49 and to bear the sins of men. 50 Therefore the Immortal Lord took mortal form, and bore the sins of men as will now be told.

52 If one man have many wives their sons

sons will wrangle: but 53 if one man have
one wife her sons will not differ.

Then it is absurd to believe as some
do that Bramha writes the fates of men in
their foreheads. (similar arguments against
predestination - - - 58)

59 At this place the poem properly
begins.

59 There was a holy man named
Abram. who 63 declared the day and hour
when the Lord should be born.

66 And after many ages there was
born in his race a holy woman named
Anna ([illegible]) but until old age
she and her husband had no offspring
69

69 and then was born to them a daughter
named Mary (Mariambeca) 72 who in her
youth 73 renounced marriage. 74 But
when her parents attempted to give her in
marriage the Lord did as follows

(Here the author makes a remark
Mallarusu asked Inanabodha what
it was that Mary was taught by God)

She was taught that without being
other than a virgin she should bear a son

77 In the town of Nazareth dwelt
Mary in all purity and she looked upon
her husband as her brother.

78 Description of John (Ivannes)
the

the Baptist (snāpacudu) 79 Elizabeth 80 and her husband Zecharia 81 were living in the hill country - They had no offspring 85 And while Zacharias was in the temple he prayed 86 - The prayer for offspring, 87 a man appeared to him and his wife at the side of the temple 89 The angels message 92 Description of Zacharias decrepitude - His astonishment (The poet calls the angel Gabriel by the name Saumanasca - 93 The dumbness - 96 he came out of the temple and went home - 97 Elizabeth became with child.

99 O noblest of Bramins who am I that I should narrate the holy tale describing

describing how 101 The Lord became incarnate.

102 The Angel was sent to Mary (here he is named Sumanasca) 105 The prophecy. 107 Marys reply. 114 She went to the house of Elizabeth. 123 Elizabeth bore a son who received the name John. 127 which was written on the sand by Zacharias 130.

134 The decree that all the world should be taxed - Mary came to Bethlehem 137 where, in the stable the Lord was born "in the month Margasira" (i.e December.) - A hymn of Praise to the Saviour, sung by angels (Sumanasculu) who witnessed the fact. 145 The angels appeared to the shepherds.

---

147 Now Mallarusa asked his Teacher why the Lord was born not in a palace but in a stable - 148 And receives for answer that in the sight of God all places are alike -

---

151 The coming of the wise men ("Kings") and their enquiry regarding the star - 156 The Kings came to worship the Lord -

161 Herods alarm: the wise men were summoned to him 167 Their statement regarding the star. 173 his words to them - 174 They again were guided by the star 178 Mary offered her first born, as was the law, to the Lord - and offered two pigeons 179.

And at Jerusalem 180 she found saint

saint Simson - 184 The infant was brought to him - 187 he received Him. The incident of Anna 189 - 191

193 The fury of Herod - the flight to Egypt 197 - the slaughter of the innocents is ordered 200 and executed 201 - The Virgin remained in Egypt until the Lord was twelve years old - And until he was thirty two years old he remained with his parents. - 207 (Matt 11 - 22) but hearing that Herods son reigned in his stead &c 210 And they went up to Jerusalem to the feast (Luke 2 - 41.) The child is found in the temple disputing with the doctors 217 he returned home with them 221.

Book III

I will now describe the Baptism of Our Lord (The commencement of this book is difficult from the abstruse ideas introduced regarding the Trinity)

A highly ornamented description of the river Jordon and the forests in its neighbourhood-

11 Here lived Saint John the Baptist. 14 the doctrine of repentance 15 and baptism 16 Mary were baptized by John 17 who said There cometh one after me whose shoes latchet I am not worthy to unloose-

22. The Lord the son of Mary came

there

there to be baptized 30 The baptism 39- The Descent of the Holy Ghost 44-

---

Mallarasu now asks regarding the Persons in the Godhead- The answer is, that Mind, Soul and heart are one and in like manner

---

51 The Temptation in the Wilderness 64 The Devil set him on the pinnacle of the temple, 73 and on his desiring the Lord to worship him 74 The Lords reply-

75 Here Mallarasu enquires of his Instructor how it was possible for such a Tempter to depart unpunished-

78 The reply made to the Devil 79

who

who now retired. 80 Hereupon the angels Saumanasew and Immortal came and ministered to the Lord – 81 – 2 Their hymn of praise.

85 The Lord now selected his apostles and disciples 87 And many gained salvation 88 He freed many from diseases.

90 And now let us venture to relate some of the miracles. 93 The miracle of blind Bartimeus – this story is very poetically expanded – 108 obeserve the slesha in this verse.

111 The Lord then went to Jericho. The story

story of Lazarus.

117 An enquiry by Mallarusu 127 The death of Lazarus and the weeping of the women 133 The Lord came there 144 The raising of Lazarus

148 The Lords washing the feet of his disciples.

153 The Lords triumphal entrance into Jerusalem (The poet as usual declines mentioning that our Lord rode on an ass.)

156 The counsel held by Caiaphas and others 157 It is better for one to die for the people. 159 Judas was employed to betray his master for thirty (vendi casu) pieces of silver 161

163 Mallarasu requests further explanation how it was possible for his disciples to betray the Lord.

169 The feast of Pascha was now at hand. 170 Judas laid the plot 173 The house was fixed on for celebrating the paschal feast.

181 The Lord then washed the feet of the disciples

The Lord departed to the Mount of Olives which the poet calls Nandanavanam.

200 Peters declaration that he would not desert his Lord. 203 Angels were seen comforting Jesus 207 Judas brought the soldiers and betrayed his Master.

219 Jesus was brought before Caiaphas. Peter denied his master thrice 237 And the Lord turned and looked upon Peter (Rayapa)

245 Pilate asked the Lord who he was. And then sent him to Herod 249 who released Barabbas 252 The Lord was scourged and crowned with thorns 253-256 and crucified. 259 and reviled by the thief (Golgotha is called Capala Parvatam the Hill of Sculls) The Lord spoke to his Mother. (The cross IV. 6. is called Sleeva)

BOOK IV.

11 The words used by the thieves are given at great length. 21 The Lord's words to the penitent thief 24 Words addressed to his Mother 33 Her reply. 37 He committed her to the care of John (whom the poet calls Arulappa)

41 Mallarusu asked how the Lord who knew not hunger could fell thirst. – The poet answers that this has a mystic sense, denoting that the Lord thirsted to destroy or swallow our sins.

48 Mallarusu again asked how it was possible that the Almighty Lord should

suffer death. How he could be seized by his enemies: the teacher smiled and replied – All that he suffered was suffered voluntarily 50. He soldier pierced his side. 51 Juda's lamentations and repentance are described – and his death 61. The burial of the saviour 62 – 69 The lamentations uttered by his Mother 67. The speeches of the Jews regarding the body 71. The guard was set over the grave 81.

82 The pupil now asked what Hell or Purgatory was. And this is described. "He released all who were there."

92 The Resurrection. He first appeared to his Mother, who embraced Him

100 The stone was removed by the angels

102 The guards fled. The priests bribed them to silence.

The Maries came to the tomb 115. The angel (Saumanaseu) told them the Lord had arisen.

Peter and John (Rayapa and Arulappa) came to the tomb 122 The two disciples 127 who were going to (Hemavasu) Emmaus. At supper the Lord vanished. 145

The appearing among his disciples and the unbelief of Thomas 153 - 156. His appearing among them when the doors were closed, and his address to Thomas. 163 Thus for forty days he appeared to his disciples 166 after which

169 He desired his disciples to bring his Mother

Mother to the mountain near the river. Then turning eastward he ascended to heaven. 174 The angels (sumanasculu) appeared and desired them to return to the city.

177 The descent of the Holy ~~Sp~~ Spirit.

180 Rayapa (Peter) preaches against idolatry.

189 Mary now wished to gain immortality (moxam) and this her Son knowing bore her to Heaven. As he died and was buried, so she also arose the third day and ascended to heaven. 195

197 Then the authority on earth was vested in Peter.

The author now proceeds to sum up the doctrines: and describes the Last Judgment 203 -

210 On Regeneration (punarjanmam) by baptism (jnanasnanam)

The poet now proceeds to the Ten Commandments (dasa calpanam) - The first and second are given as one - - - - 223

Description of Baptism 225

Then 226 the pupil asks what virtues are required in those who are baptized - - 233

On the mode of worshipping. Let prayer be offered before the crucifix and the image of Mary.

239 On the Lords Supper.

---

244 The disciple thanked his Teacher and was baptized.

The Poet concludes in the usual mode with

with benedictions on the reader.

The End